

Fremsat den 1. november 2012 af skatteministeren (Holger K. Nielsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov nr. 529 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer¹⁾

(Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, dagsbeviser for varebiler samt teknisk justering af energiafgifter m.v. og ophævelse af reglerne om fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion)

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 310 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 625 af 14. juni 2011 og senest ved § 2 i lov nr. 574 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 6, indsættes efter 1. pkt.:

»I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august.«

2. I § 11, stk. 6, 3. pkt., der bliver stk. 6, 4. pkt., ændres »1. og 2. pkt.« til: »1. og 3. pkt.«

3. I § 11, stk. 8, indsættes efter 3. pkt.:

»Det er yderligere en forudsætning for regulering, at det tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået tilbagebetalt for perioden.«

4. I § 11 b, stk. 2, udgår »rutebiler og«.

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr.

625 af 14. juni 2011 og senest ved § 4 i lov nr. 481 af 30. maj 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 6, indsættes efter 1. pkt.:

»I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august.«

2. I § 10, stk. 6, 4. pkt., der bliver stk. 6, 5. pkt., ændres »1., 2. og 3. pkt.« til: »1., 3. og 4. pkt.«

3. I § 10, stk. 8, indsættes efter 3. pkt.:

»Det er yderligere en forudsætning for regulering, at det tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået tilbagebetalt for perioden.«

4. Bilag 6 affattes som bilag 1 til denne lov.

§ 3

I lov om af afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1292 af 17. november 2010, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 3 i lov nr. 625 af 14. juni 2011 og senest ved § 5 i lov nr. 481 af 30. maj 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 5, stk. 3, 6. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet) som ændret ved direktiv 98/48/EF.

»Hvis det faktiske energiindhold i affaldet, jf. 4. pkt., ikke opgøres i forbindelse med opgørelsen af udledt CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, opgøres den afgiftspligtige mængde for virksomheder, som er omfattet af bilag 1 til nærværende lov, og som producerer både varme og elektricitet, som leveret varme ganget med energiindholdet i det afgiftspligtige affald divideret med det samlede energiindhold i brændslerne. Energiindholdet i det afgiftspligtige affald beregnes som summen af leveret varme, bortkølet varme og produceret elektricitet divideret med 0,85, hvorpå fratrækkes energiindholdet i andre brændsler, mens det samlede energiindhold i brændslerne beregnes som summen af leveret varme, bortkølet varme og produceret elektricitet divideret med 0,85. Hvis energiindholdet i andre brændsler, jf. 1., 3. og 7. pkt., ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1.«

2. I § 5, stk. 3, indsættes efter 9. pkt., der bliver 11. pkt., som 12. pkt. og 13. pkt.:

»Når der foretages opgørelse af det faktiske energiindhold, jf. 4. pkt., og opgørelsen dækker en periode, jf. lov om CO₂-kvoter, som er af længere varighed end afgiftsperioden, foretages for hver af de af denne periode omfattede afgiftsperioder en foreløbig opgørelse af energiindholdet. Hvis der foreligger verificerede oplysninger om energiindholdet, jf. 4. pkt., i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen for en afgiftsperiode, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden.«

3. I § 5, stk. 5, indsættes som 4.-7. pkt.:

»Hvis det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget, jf. 1. pkt., ikke opgøres i forbindelse med opgørelsen af udledt CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, opgøres den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som om virksomheden ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter. Virksomheder, som ikke var omfattet af reglerne i stk. 11, 2.-6. pkt., i perioden 2010-2012, kan dog heller ikke efterfølgende omfattes af disse regler. Når der foretages opgørelse af det faktiske energiindhold, jf. 1. pkt., og opgørelsen dækker en periode, jf. lov om CO₂-kvoter, som er af længere varighed end afgiftsperioden, foretages for hver af de af denne periode omfattede afgiftsperioder en foreløbig opgørelse af energiindholdet. Hvis der foreligger verificerede oplysninger om energiindholdet, jf. 1. pkt., i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen for en afgiftsperiode, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden.«

4. I § 5, stk. 6, indsættes som 4.-8. pkt.:

»Virksomheder, som i perioden 2010-2012 kunne anvende reglerne i stk. 11, 2.-6. pkt., om varmereduktion vedrørende den afgiftspligtige mængde for et anlæg, kan opnå en reduktion i den afgiftspligtige mængde for anlægget i overensstemmelse med disse regler divideret med 0,85. Hvis det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget, jf. 1. pkt., ikke opgøres i forbindelse

med opgørelsen af udledt CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, opgøres den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som om virksomheden ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter. Virksomheder, som ikke var omfattet af reglerne i stk. 11, 2.-6. pkt., i perioden 2010-2012, kan dog heller ikke efterfølgende omfattes af disse regler. Når der foretages opgørelse af det faktiske energiindhold, jf. 1. pkt., og opgørelsen dækker en periode, jf. lov om CO₂-kvoter, som er af længere varighed end afgiftsperioden, foretages for hver af de af denne periode omfattede afgiftsperioder en foreløbig opgørelse af energiindholdet. Hvis der foreligger verificerede oplysninger om energiindholdet, jf. 1. pkt., i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen for en afgiftsperiode, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden.«

5. I § 5, stk. 13, indsættes som 4. og 5. pkt.:

»Hvis der er installeret en eller flere røggaskondensatorer i anlægget, og varmen derfra udgør mindst 7 pct. af anlæggets samlede produktion af varme i afgiftsperioden, kan den afgiftspligtige mængde for anlægget opgøres i overensstemmelse med stk. 9, 3. pkt., og stk. 10, 3.-6., 9. og 10. pkt., i stedet for opgørelsen efter 1.-3. pkt. Den producerede varme fra røggaskondensatorer og den øvrige producerede varme inkl. bortkølet varme skal måles hver for sig.«

6. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Ved beregning af den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 7 eller 8, kan benyttes den for perioden opgjorte virkningsgrad efter røggasmetoden, jf. stk. 2-4, i stedet for tallet 0,85, som er nævnt i § 5, stk. 7 og 8. Hvis den afgiftspligtige mængde opgøres efter § 5, stk. 7, 2. pkt., kan opgørelsen korrigeres i det omfang, energiindholdet i det afgiftspligtige affald for perioden opgjort efter røggasmetoden, jf. stk. 2-4, afviger fra det, der kan beregnes ved en antaget virkningsgrad på 0,85. Hvis den afgiftspligtige mængde opgøres efter § 5, stk. 8, 2. pkt., kan opgørelsen ligeledes korrigeres i det omfang, energiindholdet i det afgiftspligtige affald for perioden opgjort efter røggasmetoden, jf. stk. 2-4, afviger fra det, der kan beregnes ved en antaget virkningsgrad på 0,85. Hvis den afgiftspligtige mængde opgøres efter § 5, stk. 9, 3. pkt., kan opgørelsen ved brug af røggasmetoden, jf. stk. 2-4, i stedet foretages ligesom opgørelsen efter 2. pkt. Hvis den afgiftspligtige mængde opgøres efter § 5, stk. 10, 3. pkt., kan opgørelsen ved brug af røggasmetoden, jf. stk. 2-4, i stedet foretages ligesom opgørelsen efter 3. pkt. Ved beregning af den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 9 eller 10, kan benyttes den for perioden opgjorte virkningsgrad efter røggasmetoden, jf. stk. 2-4, i stedet for tallet 0,95, som er nævnt i § 5, stk. 9 og 10.

Stk. 2. Forbrændingsanlæggets virkningsgrad efter røggasmetoden fremkommer ved, at den målte producerede varme og eventuelle elektricitet divideres med energiindholdet i brændslerne. Dette energiindhold beregnes ud fra, at der fremkommer 260 normalkubikmeter (Nm³) tør iltfri røggas pr. gigajoule (GJ) nedre brændværdi i det afbrændte brændsel. Virkningsgraden, som er opgjort efter røggasme-

toden, opgøres med to decimaler. Der skal foretages måling og opgørelse af røggasmængden.

Stk. 3. Hvis virksomheden ønsker at anvende virkningsgraden m.v., som er opgjort efter røggasmetoden, ved beregning af den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 7, 8, 9 eller 10, skal virksomheden anmelde dette til told- og skatteforvaltningen, inden det kan ske. Virksomheder, der foretager opgørelse efter røggasmetoden, skal anvende metoden til udgangen af det pågældende kalenderår.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler for målere og måling m.v. vedrørende opgørelse af røggasmængden, som er nævnt i stk. 2.«

7. I § 8, *stk. 5*, indsættes efter 1. pkt.:

»I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august.«

8. I § 8, *stk. 5, 4. pkt.*, der bliver stk. 5, 5. pkt., ændres »1., 2. og 3. pkt.« til: »1., 3. og 4. pkt.«.

9. I § 8, *stk. 7*, indsættes efter 3. pkt.:

»Det er yderligere en forudsætning for regulering, at det tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået tilbagebetalt for perioden.«

10. *Bilag 6* affattes som bilag 2 til denne lov.

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 313 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, ved § 2 i lov nr. 1385 af 28. december 2011 og senest ved § 6 i lov nr. 481 af 30. maj 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 8*, ændres »§ 3, stk. 1 eller 2« til: »§ 3, stk. 2 eller 3«.

2. I § 9, *stk. 9*, ændres »stk. 4« til: »stk. 6«.

3. I § 11, *stk. 6*, indsættes efter 1. pkt.:

»I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august.«

4. I § 11, *stk. 6, 4. pkt.*, der bliver stk. 6, 5. pkt., ændres »1., 2. og 3. pkt.« til: »1., 3. og 4. pkt.«.

5. I § 11, *stk. 8*, indsættes efter 3. pkt.:

»Det er yderligere en forudsætning for regulering, at det tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået tilbagebetalt for perioden.«

§ 5

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret ved § 5 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 5 i lov 1564 af 21. december 2010 og § 5 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, *stk. 2*, indsættes som 6.-15. pkt.:

»Hvis affaldets faktiske emissionsfaktor, jf. 1. pkt., ikke opgøres i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter, så anvendes en emissionsfaktor på 37,0 kg CO₂/GJ for affaldet, jf. 1. pkt. Virksomheder, der anvender ikke bionedbrydeligt affald som brændsel, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, og som foretager direkte opgørelse af tons udledt CO₂ i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter, skal uanset 1.-6. pkt. anvende denne direkte opgørelse som en opgørelse af den afgiftspligtige mængde CO₂ for ikke bionedbrydeligt affald, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 15. Der foretages dog fradrag i den afgiftspligtige mængde svarende til andelen af udledningerne, som vedrører produktion af elektricitet. Andelen beregnes efter fordelingsreglerne i § 7, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Ved denne beregning opgøres energiindholdet i ikke bionedbrydeligt affaldsbrændsel som summen af leveret varme, bortkølet varme og produceret elektricitet divideret med 0,85 og derpå fratrukket energiindholdet i andre brændsler, mens kraft-varme-produktionen opgøres som summen af leveret varme og bortkølet varme. Derefter kan foretages fradrag i den afgiftspligtige mængde for varme, som forbruges af virksomheden selv, og som opfylder betingelserne for tilbagebetaling i § 9 a. Fradraget beregnes som en andel svarende til den varme, som forbruges af virksomheden selv, og som opfylder betingelserne for tilbagebetaling i § 9 a, divideret med den samlede produktion af varme, herunder bortkølet varme. Ved beregning af afgift efter § 2, stk. 1, nr. 15, på grundlag af den afgiftspligtige mængde opgjort efter 7.-12. pkt. fradrages afgift for afgiftsperioden, som virksomheden ellers ikke har fradraget eller fået tilbagebetalt, på andre brændsler end ikke bionedbrydeligt affald for hvilke, der er udledt CO₂ i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter. Hvis opgørelsen efter lov om CO₂-kvoter dækker en periode, som er af længere varighed end afgiftsperioden, og virksomheden derfor ikke før førstnævnte periodes afslutning kan foretage opgørelse af afgift, foretages for hver af de af den førstnævnte periode omfattede afgiftsperioder en foreløbig opgørelse af afgiften efter § 2, stk. 1, nr. 15. Hvis der foreligger verificerede oplysninger til brug for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen for en afgiftsperiode, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden.«

2. § 9, *stk. 2, 3. pkt.*, affattes således:

»Virksomheder, der forbruger afgiftspligtig elektricitet direkte til fremstilling af varme til anvendelser nævnt i bilag 1, kan få tilbagebetalt 57,3 pct. af den ikke tilbagebetalte af-

gift af elektriciteten, hvis virksomheden opfylder de betingelser, som gælder ved tilbagebetaling af en del af afgiften for en virksomheds forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. § 7 b, stk. 1, 1. pkt., dog således, at betingelsen vedrørende varmeleverancer, jf. § 7 b, stk. 4, 1. pkt., ikke skal være opfyldt.«

§ 6

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 78 af 8. februar 2006, som ændret ved § 6 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, ved § 5 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 93 i lov nr. 1336 af 12. juni 2008, § 8 i lov nr. 527 af 16. juni 2009 og senest ved § 12 i lov nr. 1384 af 21. december 2009, foretages følgende ændring:

1. § 18, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der betales ikke afgift af brændstof i erhvervskøretøjers og specialcontaineres standardtanke. Ved standardtanke forstås standardtanke, som disse er defineret i artikel 24, nr. 2, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet.«

§ 7

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 599 af 11. juni 2007, som ændret

A. Benzindrevne biler m.v.

Kilometer pr. liter mindst				Kr. pr. halvår pr. bil Forbrugsafgift
			20,0	310
Under	20,0	men ikke under	18,2	600
Under	18,2	men ikke under	16,7	890
Under	16,7	men ikke under	15,4	1.190
Under	15,4	men ikke under	14,3	1.480
Under	14,3	men ikke under	13,3	1.770
Under	13,3	men ikke under	12,5	2.060
Under	12,5	men ikke under	11,8	2.350
Under	11,8	men ikke under	11,1	2.640
Under	11,1	men ikke under	10,5	2.930
Under	10,5	men ikke under	10,0	3.230
Under	10,0	men ikke under	9,1	3.800
Under	9,1	men ikke under	8,3	4.400
Under	8,3	men ikke under	7,7	4.980
Under	7,7	men ikke under	7,1	5.560
Under	7,1	men ikke under	6,7	6.140
Under	6,7	men ikke under	6,3	6.730
Under	6,3	men ikke under	5,9	7.310
Under	5,9	men ikke under	5,6	7.890
Under	5,6	men ikke under	5,3	8.500
Under	5,3	men ikke under	5,0	9.080
Under	5,0	men ikke under	4,8	9.650
Under	4,8	men ikke under	4,5	10.230
Under	4,5			10.830

ved § 76 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 11 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og § 2 i lov nr. 522 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 3 b, stk. 1, indsættes som nr. 31 og 32:

»31) HFO-1234ze (1,3,3,3 – tetraflourpropene) 1 kr. pr. kg
32) HFO-1234yf (2,3,3,3 – tetraflourpropene) 1 kr. pr. kg«.

§ 8

I lov om afgift efter brændstofforbrug m.v. for visse person- og varebiler (brændstofforbrugsafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 637 af 20. juni 2012, som ændret ved § 9 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 3 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 3. Af alle afgiftspligtige biler betales afgift af bilens brændstofforbrug, jf. §§ 2 og 4, udtrykt som kilometer pr. liter som anmeldt til Trafikstyrelsen eller som fremlagt ved syn hos en synsvirksomhed med henblik på første registrering i Danmark. Afgiften svares med de nedenfor under A eller B anførte beløb:

B. Dieseldrevne biler m.v.

				Kr. pr. halvår pr. bil	
				Forbrugsafgift	Udligningsafgift
Kilometer pr. liter mindst			32,1	-	120
Under	32,1	men ikke under	28,1	-	580
Under	28,1	men ikke under	25,0	-	1.040
Under	25,0	men ikke under	22,5	310	1.130
Under	22,5	men ikke under	20,5	600	1.240
Under	20,5	men ikke under	18,8	890	1.340
Under	18,8	men ikke under	17,3	1.190	1.450
Under	17,3	men ikke under	16,1	1.480	1.550
Under	16,1	men ikke under	15,0	1.770	1.670
Under	15,0	men ikke under	14,1	2.060	1.790
Under	14,1	men ikke under	13,2	2.350	1.910
Under	13,2	men ikke under	12,5	2.640	2.030
Under	12,5	men ikke under	11,9	2.930	2.130
Under	11,9	men ikke under	11,3	3.230	2.230
Under	11,3	men ikke under	10,2	3.800	2.470
Under	10,2	men ikke under	9,4	4.400	2.680
Under	9,4	men ikke under	8,7	4.980	2.890
Under	8,7	men ikke under	8,1	5.560	3.140
Under	8,1	men ikke under	7,5	6.140	3.320
Under	7,5	men ikke under	7,0	6.730	3.530
Under	7,0	men ikke under	6,6	7.310	3.790
Under	6,6	men ikke under	6,2	7.890	3.990
Under	6,2	men ikke under	5,9	8.500	4.200
Under	5,9	men ikke under	5,6	9.080	4.450
Under	5,6	men ikke under	5,4	9.650	4.670
Under	5,4	men ikke under	5,1	10.230	4.960
Under	5,1			10.830	5.190

Stk. 2. Såfremt der ikke foreligger anmeldelse om en benzindreven bils brændstofforbrug, fastsættes dette i liter pr. 100 km, jf. § 2, som summen af et fast element på 3 l pr. 100 km og et variabelt element, der beregnes som 0,5 pct. af bilens egenvægt i kilogram. Er bilen dieseldreven, fastsættes forbruget i liter pr. 100 km ved at reducere forbruget beregnet efter 1. pkt. med 12,5 pct. Ved en bils egenvægt forstås vægten af bilen med tilbehør, som bilen normalt medfører. Vægten af driftsmidler, herunder brændstof, smøreolie og kølevand, samt fører medregnes ikke.

Stk. 3. Af natur- og biogasdrevne biler betales afgift som af dieseldrevne biler. Foreligger der oplysning om en natur- og biogasdrevet bils udledning af CO₂ udtrykt i gram pr. km, omregnes denne udledning til antal km pr. liter diesel. Omregningen foretages ved at dividere en fast faktor på 2650 med den oplyste udledning af CO₂ udtrykt i gram pr. km. Foreligger der ikke oplysning om udledningen af CO₂, betales afgift efter den i stk. 2, 2. pkt., foretagne omberegning.

Stk. 4. Af eldrevne biler betales afgift som af benzindrevne biler efter den i stk. 2, 1. pkt., foretagne omregning. Af biler, der hverken er benzindrevne, dieseldrevne, natur- og biogasdrevne eller eldrevne, betales afgift som af dieseldrevne biler efter den i stk. 2, 2. pkt., foretagne omregning.

Stk. 5. De i stk. 1 under A angivne beløb gælder for afgiftsperioder, der begynder den 1. januar 2015 eller senere, dog senest påbegyndt den 31. december 2017. De i stk. 1 under B angivne beløb gælder for afgiftsperioder, der begynder den 1. januar 2015 eller senere, dog senest påbegyndt den 31. december 2015.

Stk. 6. Fra og med kalenderåret 2016 og til og med kalenderåret 2020 reguleres de i stk. 1 under B angivne beløb for udligningsafgift på grundlag af nettoprisindeksets årsgennemsnit i året 2 år forud for det kalenderår, i hvilket satsen skal gælde. Beløbene forhøjes eller nedsættes med samme procent som den, hvormed nettoprisindekset er ændret i forhold til niveauet i 2013. Den procentvise ændring beregnes med én decimal. De beløb, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb, der er deleligt med ti.

Stk. 7. For kalenderåret 2018 forhøjes de i stk. 1 under A og B angivne beløb for forbrugsafgift med 5,5 pct. De beløb, der fremkommer efter procentforhøjelsen, afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb, der er deleligt med ti. De således forhøjede beløb gælder for forbrugsafgift, der opkræves i kalenderåret 2018 til og med kalenderåret 2020.

Stk. 8. Reguleringer efter stk. 5 og den i stk. 6 fastsatte forhøjelse har virkning for det enkelte køretøj fra og med

den første afgiftsperiode, der begynder den 1. januar eller senere i kalenderåret.«

§ 9

I lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (registreringsafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 615 af 7. juni 2012, som ændret ved § 11 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 4, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder for køretøjer, hvor brændstofforbrug udtrykt som kilometer pr. liter diesel eller benzin er fastsat ved beregning.«

§ 10

I lov nr. 551 af 18. juni 2012 om afgift af skadesforsikringer foretages følgende ændring:

1. I § 4 indsættes som nr. 7:

»7) Arbejdsløshedsforsikring i anerkendte arbejdsløsheds-kasser omfattet af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«

§ 11

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 24. oktober 2012, som ændret ved § 1 i lov nr. 481 af 30. maj 2012, lov nr. 482 af 30. maj 2012 og § 5 i lov nr. 590 af 18. juni 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes som stk. 7 og 8:

»Stk. 7. Vare- og lastbiler med en tilladt totalvægt på ikke over 4 tons, der er registreret til udelukkende erhvervsmæssig anvendelse, skal være forsynet med virksomhedens navn eller logo og virksomhedens CVR-nummer. Vare- og lastbi-

ler, der er registreret i udlandet, og som benyttes erhvervsmæssigt her i landet, skal synligt i køretøjets forrude have anbragt dokumentation for virksomhedens registrering i RUT-registeret. 1. pkt. finder ikke anvendelse for den, der som led i udøvelsen af inkassovirksomhed er omfattet af kravet om god inkassoskik efter § 9 i lov om inkassovirksomhed.

Stk. 8. Skatteministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om, hvordan oplysningerne i stk. 7 skal fremgå på et køretøj.«

§ 12

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 788 af 2. juli 2012, som ændret ved § 16 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, § 2 i lov nr. 1337 af 19. december 2008, § 3 i lov nr. 1386 af 21. december 2009 og senest ved lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 4 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 4. Af vare- og lastmotorkøretøjer, der ikke er afgiftspligtige efter lov om afgift af vejbenyttelse, af påhængsvogne til godstransport og af registreringspligtige påhængsredskaber bortset fra campingvogne og af registreringspligtige motorredskaber, som er indrettet til godstransport, svares afgift af køretøjernes tilladte totalvægt efter nedenstående satser. Afgiften af motorkøretøjer, der registreres som trækraft for sættevogne til godstransport, forhøjes som fastsat i stk. 7. Afgiften af de nævnte påhængsredskaber beregnes efter satserne for påhængsvogne. Afgiften af de nævnte motorredskaber beregnes efter satserne for vare- og lastmotorkøretøjer. Der betales ikke afgift af påhængskøretøjer til godstransport, der har en tilladt totalvægt over 3.500 kg.

	Vægtafgift		Udligningsafgift		Tillæg for privat anvendelse	
	Motor- køretøj kr.	Påhængs- køretøj kr.	Motor- køretøj kr.	Påhængs- køretøj kr.	Motorkøretø- jer registreret første gang til første gang den 24. april 2007 kr.	Motorkøretøjer registreret første gang den 25. april 2007 eller senere kr.
I Motorcykler med varesidevogn						
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	310	-	120		-	-
II Vare- og lastbiler m.v., der ikke er afgiftspligtige efter lov om afgift af vejbenyttelse, og visse påhængskøretøjer.						
A. Motor- og påhængskøretøjer m.v. indtil 4.000 kg tilladt totalvægt.						
Totalvægt indtil 500 kg						
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	1.000	-	560		1.060	5.920
Totalvægt 501-1.000 kg						
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	1.280	140	800		1.060	5.920

Totalvægt 1.001-2.000 kg					
Afgift pr. køretøj:					
12 måneder	2.130	270	1.100	1.060	5.920
Totalvægt 2.001-2.500 kg					
Afgift pr. køretøj:					
12 måneder	3.680	340	1.370	5.920	5.920
Totalvægt 2.501-3.000 kg					
Afgift pr. køretøj:					
12 måneder	4.410	430	1.560	5.920	5.920
Totalvægt 3.001-4.000 kg					
Afgift pr. køretøj:					
12 måneder	4.410	530	1.770	240	5.920
					17.590

	Vægtafgift		Udligningsafgift	
	Motorkøretøj kr.	Påhængskøretøj kr.	Motorkøretøj kr.	Påhængskøretøj kr.
B. Motor- og påhængskøretøjer m.v.				
over 4.000 kg tilladt totalvægt.				
a) Med højst to aksler.				
Totalvægt 4.001-5.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.052	552	1.150	200
Totalvægt 5.001-6.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.052	672	1.150	250
Totalvægt 6.001-7.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.052	825	1.150	300
Totalvægt 7.001-8.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.052	988	1.150	400
Totalvægt 8.001-9.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.052	1.161	1.150	450
Totalvægt 9.001-10.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.052	1.344	1.150	550
Totalvægt 10.001-11.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.279	1.537	1.150	650
Totalvægt 11.001-12.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.610	1.740	1.150	750
Totalvægt 12.001-13.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	3.087	1.953	1.150	850
Totalvægt 13.001-14.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	3.604	2.176	1.150	1.000
Totalvægt 14.001-15.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	4.161	2.628	1.150	1.100
Totalvægt over 15.000 kg				
Afgift pr. 200 kg totalvægt:				
12 måneder	60	40	16	16
b) Med mere end to aksler.				

Totalvægt indtil 18.000 kg				
Afgift pr. 200 kg totalvægt:				
12 måneder	32	20	11	12
Totalvægt 18.001-19.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	3.069	1.953	1.150	1.100
Totalvægt 19.001-20.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	3.332	2.156	1.150	1.200
Totalvægt over 20.000 kg				
Afgift pr. 200 kg totalvægt:				
12 måneder	36	24	13	13

Stk. 2. For motorkøretøjer omfattet af stk. 1, II, A, som anvendes blandet privat og erhvervmæssigt, betales tillæg med 50 pct. af tillægget for privat anvendelse.

Stk. 3. De i stk. 1 under I og II A angivne beløb for vægt-afgift og tillæg for privat anvendelse gælder for afgiftsperioder, der begynder den 1. januar 2015 eller senere, dog senest påbegyndt den 31. december 2017. De i stk. 1 under I og II A angivne beløb for udligningsafgift gælder for afgiftsperioder, der begynder den 1. januar 2015 eller senere, dog senest påbegyndt den 31. december 2015. De i stk. 1 under II B angivne beløb for vægtafgift og udligningsafgift gælder for afgiftsperioder, der begynder den 1. januar 2013 eller senere, dog senest påbegyndt den 31. december 2020.

Stk. 4. Fra og med kalenderåret 2016 og til og med kalenderåret 2020 reguleres de i stk. 1 under I og II A angivne beløb for udligningsafgift på grundlag af nettoprisindeksets årsgennemsnit i året 2 år forud for det kalenderår, i hvilket satsen skal gælde. Beløbene forhøjes eller nedsættes med samme procent som den, hvormed nettoprisindekset er ændret i forhold til niveauet i 2013. Den procentvise ændring beregnes med én decimal. De beløb, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb. Afgiftsbeløb, der er fastsat pr. køretøj, afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb, der er deleligt med ti.

Stk. 5. For kalenderåret 2018 forhøjes de i stk. 1 under I og II A angivne beløb for vægtafgift og tillæg for privat anvendelse med 5,5 pct. De beløb, der fremkommer efter procentforhøjelsen, afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb. Afgiftsbeløb, der er fastsat pr. køretøj, afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb, der er deleligt med ti. De således forhøjede beløb gælder for vægtafgift og tillæg for privat anvendelse, der opkræves i kalenderåret 2018 til og med kalenderåret 2020.

Stk. 6. Reguleringer efter stk. 4 og den i stk. 5 fastsatte forhøjelse har virkning for det enkelte køretøj fra og med den første afgiftsperiode, der begynder den 1. januar eller senere i kalenderåret.

Stk. 7. Afgiften af et lastmotorkøretøj, der registreres som trækraft for én sættevogn, forhøjes med et beløb svarende til afgiften af en påhængsvogn til godstransport med samme antal aksler og totalvægt som sættevognen, jf. § 8, stk. 2. Registreres et lastmotorkøretøj som trækraft for flere sættevogne, forhøjes afgiften af motorkøretøjet med et beløb svarende til afgiften af en 2-akslet påhængsvogn med samme

totalvægt som en sådan 2-akslet sættevogn, som sammen med det pågældende motorkøretøj udgør et vogntog med størst tilladte totalvægt. Registreres et lastmotorkøretøj udelukkende som trækraft for sættevogne med flere end 2 aksler, forhøjes afgiften af motorkøretøjet med et beløb svarende til afgiften af en påhængsvogn med 3 eller flere aksler, som sammen med det pågældende motorkøretøj udgør et vogntog med størst tilladte totalvægt.

Stk. 8. Af køretøjer, som er særligt indrettet til befording af mandskab og materiel (mandskabsvogne), hvis varelad eller varerum har større flademål end personrummet, og hvis tilladte totalvægt overstiger 4 tons, svares afgift efter satserne for vare- og lastmotorkøretøjer.

Stk. 9. For biler med en tilladt totalvægt på indtil 4 t omfattet af stk. 1, II, A, eller § 1, stk. 2, i brændstofforbrugsafgiftsloven, der ikke er registreret til hel eller delvis privat benyttelse, kan told- og skatteforvaltningen tillade, at der for privat benyttelse af køretøjet betales en afgift på 185 kr. pr. dag, hvor køretøjet anvendes privat i indtil 20 dage pr. kalenderår. Der udstedes bevis for betalingen, som skal medbringes under kørsel med bilen den pågældende dag og på forlangende forevises politiet eller told- og skatteforvaltningen.

Stk. 10. Betaling efter stk. 9 dækker de tilsvarende, fraset mer- værdiafgift, der følger af den private benyttelse af og rådighed over køretøjet den pågældende dag, og køretøjet anses fortsat som udelukkende erhvervmæssigt benyttet. Der kan ikke udstedes tilladelse til motorkøretøjer, der er fritaget for afgift efter denne lov eller brændstofforbrugsafgiftsloven eller fritaget for registreringsafgift efter § 2 i registreringsafgiftsloven. 2. pkt. gælder dog ikke el- og brintdrevne køretøjer.

Stk. 11. For biler omfattet af stk. 1, II, A med en tilladt totalvægt på indtil 3,5 t indrettet med fast soveplads, betales afgift efter satserne for vare- og lastmotorkøretøjer, såfremt bilerne er specielt indrettet til erhvervmæssig anvendelse som ledsagebil for særtransporter, jf. bekendtgørelse om særtransport. Biler som nævnt i 1. pkt. kan ikke registreres eller få tilladelse til privat anvendelse.

Stk. 12. I køretøjer med tilladt totalvægt over 4 tons, hvoraf der svares afgift efter stk. 1, må der ikke uden for fører- rummet beføres andre personer end sådanne, som er nødvendige til af- og pålæsning af det transporterede gods. Det er dog tilladt at benytte køretøjerne til befording af person-

er, der er ansat i ejerens (brugerens) virksomhed, til eller fra den arbejdsplads, hvor de skal anvende det medbragte materiel. Køretøjerne må ikke benyttes til feriekørsel eller anden privat personbefordring.

Stk. 13. I køretøjer, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 4 tons, og hvoraf afgift svares efter stk. 1, må der ikke befordres personer uden for førerrummet. Det er dog tilladt uden for førerrummet at befordre personer, som er ansat i ejerens (brugerens) virksomhed, til eller fra den arbejdsplads, hvor de skal anvende det medbragte materiel.

Stk. 14. Med køretøjer som nævnt i stk. 8 må foruden føreren kun befordres personer, der arbejder i ejerens (brugerens) virksomhed, til eller fra virksomhedens arbejdspladser. Køretøjerne skal på tydelig måde være påmalet virksomhedens navn.

Stk. 15. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om administrationen af stk. 9 og 10.«

2. I § 23, stk. 2, nr. 5, ændres »stk. 6-8« til: »12-14«.

3. I § 23, stk. 2, nr. 5, ændres »anvendelse.« til: »anvendelse,«.

4. I § 23, stk. 2, indsættes som nr. 6:

»6) under kørslen undlader at medbringe et bevis udstedt efter § 4, stk. 9.«

§ 13

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 287 af 28. marts 2011, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 590 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 29 indsættes:

»§ 29 a. For vare- og lastmotorkøretøjer med tilladt totalvægt på ikke over 3 t, hvor der er taget fuldt fradrag for afgift vedrørende anskaffelse eller leje, kan der ske en afgiftsbetaling på 40 kr. pr. dag i indtil 20 dage pr. kalenderår for udtagning af køretøjet til privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål. Der udstedes bevis for afgiftens betaling, som skal medbringes under kørsel med køretøjet den pågældende dag og efter anmodning vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Afgiftsbetaling efter stk. 1 kan ikke foretages for køretøjer, der er fritaget for afgift efter lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. eller brændstofforbrugsafgiftsloven eller fritaget for registreringsafgift efter lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. § 2. Dette gælder dog ikke el- eller brintdrevne køretøjer.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om administrationen af ordningen i stk. 1 om dagsbeviser.«

2. I § 41 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Er der for et køretøj af den i stk. 1 og 3 omhandlede art betalt afgift for privat anvendelse af køretøjet i henhold til § 29 a, stk. 1, anses køretøjet fortsat som anvendt

udelukkende i forbindelse med virksomhedens fradragsberettigede leveringer af varer og ydelser.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

§ 14

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 642 af 22. juni 2012, som ændret ved § 1 i lov nr. 1365 af 28. december 2011, § 10 i lov nr. 922 af 18. september 2012 og § 1 i lov nr. 928 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:

1. § 93 ophæves.

§ 15

I lov nr. 924 af 18. september 2012 om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter, brændstofforbrugsafgiftsloven, tonnageskatteloven og forskellige andre love (Indeksring af forskellige punktafgifter og de løbende bilafgifter, regulering af tonnageskatten, forhøjelse af udligningsafgiften og forlængelse af afgiftsfritagelsen for brint- og elbiler) foretages følgende ændringer:

1. § 9, nr. 2-3, ophæves.

2. § 10, nr. 4-7, ophæves.

§ 16

I lov nr. 590 af 18. juni 2012 om ændring af ligningsloven og forskellige andre love (Initiativer rettet mod sort arbejde) foretages følgende ændring:

1. § 5, nr. 1, ophæves.

§ 17

I lov nr. 1337 af 19. december 2008 om ændring af ligningsloven, lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. og registreringsafgiftsloven (Smidiggørelse af 60-dages-reglen, dagsafgift for privat benyttelse af varebiler og afgiftsfritagelse for visse ledsagebiler) foretages følgende ændringer:

1. § 2, nr. 1, 4, 5 og 6, ophæves.

§ 18

I lov nr. 1386 af 21. december 2009 om ændring af lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler, registreringsafgiftsloven og forskellige andre love (Brændstofforbrugsafgift af nye varebiler, ændret registreringsafgift af taxaer og harmonisering af satsreguleringsbestemmelser) foretages følgende ændring:

1. § 3, nr. 4, ophæves.

§ 19

I lov nr. 625 af 14. juni 2011 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love. (Ændring af afgift på erhvervenes energiforbrug m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 3, nr. 2, ophæves.

§ 20

Lov nr. 529 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer (Fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion) ophæves.

§ 21

Stk. 1. Der ydes tilbagebetaling af afgiften af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet anvendt til opladning af batterier til registrerede elbiler. Tilbagebetalingen omfatter elektricitet anvendt i ladestandere, herunder hurtigladere, der drives for virksomhedens regning og risiko, og elektricitet anvendt til opladning af batterier på batteriskiftestationer. Tilbagebetalingen ydes i øvrigt i overensstemmelse med de øvrige bestemmelser i lov om afgift af elektricitet §§ 11, 11 a og 11 c.

Stk. 2. Tilbagebetalingen ydes uanset betingelsen i lov om afgift af elektricitet § 11, stk. 16, om fradragsret i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for merværdiafgift for elektricitet og varme. Som dokumentation for tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden på anmodning fremlægge opgørelser af målinger af den forbrugte elektricitet i ladestandere, herunder hurtigladere, og på batteriskiftestationer. Der ydes tilbagebetaling med virkning fra og med den 27. april 2010 og til og med den 31. december 2015.

§ 22

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. § 1, nr. 1, § 2 nr. 1, § 3, nr. 7, og § 4, nr. 3, har virkning fra og med den 1. januar 2010. Virksomheder, der er berettigede til tilbagebetaling af energiafgift efter disse regler, skal søge told- og skatteforvaltningen herom senest seks måneder efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. § 3, nr. 5, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med den 1. januar 2010.

Stk. 4. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 3, nr. 6, og § 19, nr. 1.

Bilag 1»**Bilag 6****Satser for gasafgiftslovens § 10 a**

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012
Nedsættelse af tilbagebetaling	Pct.	7,8	7,7	13,1

«

Bilag 2»**Bilag 6****Satser for kulafgiftslovens § 8 a**

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012
Nedsættelse af tilbagebetaling	Pct.	7,8	7,7	13,1

«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets enkelte elementer*
 - 2.1. *Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til elbiler*
 - 2.2. *Afgiftslempelse vedrørende komfortkøling*
 - 2.3. *Afgiftssats på HFO-1234ze og HFO-1234yf*
 - 2.4. *Efterregulering af energiafgifter*
 - 2.5. *Tilpasninger af afgiftsregler for CO₂-kvoteomfattede affaldsforbrændingsanlæg*
 - 2.6. *Affaldsafgiftsloven*
 - 2.7. *Røggasmetoden*
 - 2.8. *Røggaskondensatorer*
 - 2.9. *Brændstofforbrugsafgiftsloven*
 - 2.10. *Registreringsafgiftsloven*
 - 2.11. *Mineralolieafgiftsloven*
 - 2.12. *Standardtank*
 - 2.13. *Rutebiler*
 - 2.14. *Energispareafgiften i CO₂-afgiftsloven*
 - 2.15. *Afgift af skadesforsikringer*
 - 2.16. *Lov om registrering af køretøjer*
 - 2.17. *Vægtafgiftsloven*
 - 2.18. *Momsloven*
3. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. *Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til elbiler*
 - 3.2. *Øvrige ændringer*
 - 3.3. *Skatteudgifter*
4. *Administrative konsekvenser for det offentlige*
5. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
6. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
7. *Administrative konsekvenser for borgerne*
8. *Miljømæssige konsekvenser*
9. *Forholdet til EU-retten*
10. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
11. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Forslaget indeholder en præcisering og udbredelse af reglerne for godtgørelse af elafgift af el forbrugt til erhvervsmæssig opladning af batterier til registrerede elbiler. Det foreslås, at godtgørelse af elafgift af elektricitet forbrugt til erhvervsmæssig opladning af batterier gælder til udgangen af 2015 for at sikre symmetri i forhold til afgifter og elbiler.

Der foreslås en lempelse af afgiften for airconditionanlæg, der udelukkende producerer kulde i sommerperioden. Det foreslås videre at indføre en særligt lav afgiftssats for to nye og mindre miljøbelastende industrielle drivhusgasser.

Forslaget indeholder en række præciseringer og justeringer, samt ændringer, der har til formål at fjerne u hensigtsmæssigheder i lovgivningen. Reglerne om dagsafgift for privat benyttelse af varebiler justeres.

Forslaget skaber bedre sammenhæng og mere gennemsigtighed i lovgivningen til glæde for både borgere, virksomheder og forvaltning.

Der foreslås forskellige tilpasninger af kulafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven primært som følge af, at en række større affaldsforbrændingsanlæg indgår i CO₂-kvotesektoren fra og med 2013. Der er alene tale om tekniske tilpasninger i forbindelse med opgørelse af de eksisterende afgifter på affaldsforbrænding. Overførslen af de større affaldsforbrændingsanlæg til CO₂-kvotesektoren fra og med 2013 har hjemmel i CO₂-kvotelovgivningen. Denne overførsel vil dermed ske uafhængigt af nærværende afgiftslovsforslag.

Formålet med forslaget er at indføre en objektiv regel for, hvornår der kan tilbagebetales energiafgift for op til 3 år forud for den afgiftsperiode, hvori der første gang er foretaget en korrekt måling over mindst 12 måneder. Der er tale om

en præcisering af reglerne fra 2004, der i en række tilfælde ikke har virket efter hensigten.

I brændstofforbrugsafgiftslovens bliver natur- og biogasdrevne biler sidestillet med dieslbiler. Køretøjer, hvor fastsættelsen af brændstofforbruget er sket ved omregning fra f.eks. udledningen af CO₂, kan opnå fradrag i eller vil skulle betale tillæg til registreringsafgiften på grundlag af det beregnede forbrug.

Forslaget indeholder en ændring af en afgiftslempelse i CO₂-afgiftslovens energispareafgift på el til fremstilling af varme til tunge processer. Afgiftslempelsen i CO₂-afgiftslovens energispareafgift på el til fremstilling af varme til tunge processer er baseret på en statsstøtteafgørelse fra Europa-Kommissionen. Det foreslås, at afgiftslempelsen præciseres, så den klarere afspejler statsstøtteafgørelsen.

Reglerne for brug af røggasmetoden i kulafgiftsloven præciseres. Med lov nr. 625 af 14. juni 2011 blev der indført regler om røggasmetoden til opgørelse af grundlaget for tillægsafgiften på affaldsforbrænding i kulafgiftsloven. Tillægsafgiften kan beregnes efter forskellige metoder. Ved brug af en af disse metoder er det i dag ikke muligt at benytte røggasmetoden, selv om det har været hensigten. Dette foreslås afhjulpet ved en præcisering af reglerne for brug af røggasmetoden i kulafgiftsloven.

Reglerne om afgiftslempelse i tillægsafgiften i kulafgiftsloven ved brug af røggaskondensatorer foreslås præciseret, så de også omfatter fjernvarmselskaber, der har affaldsforbrændingsanlæg med røggaskondensatorer.

Endvidere ophæves lov nr. 529 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer (Fritagelse for afgift af vissetyper af affald fra egen cementproduktion), da loven er blevet overflødig. Affaldet fra cementproduktion nyttiggøres fremover til andre anvendelser, og cementresterne er dermed allerede af den grund fritaget for afgift.

Endelig indeholder forslaget en række mindre redaktionelle ændringer, herunder konsekvensændringer, visse tekniske ændringer af tidligere lovgivning og forkerte overskrifter til bilag til gasafgiftsloven og kulafgiftsloven.

2. Lovforslagets enkelte elementer

2.1. Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til elbiler

Gældende ret

Grundprincippet i elafgiftsloven er, at der skal betales fuld afgift af elforbrug i husholdningerne, mens erhvervmæssig brug i vidt omfang er fritaget for elafgift via godtgørelsesreglerne. Erhvervenes forbrug af elektricitet er pålagt en lavere procesafgift.

Erhvervmæssig brug afgrænses i første omgang til de momsregistrerede virksomheder. Disse virksomheder kan få godtgørelse af elafgiften i samme omfang som momsen af energiforbruget. Der er tale om et såkaldt forbrugskriterium. Dernæst omfatter godtgørelsesreglerne som udgangspunkt

alene den afgift, der belaster elektriciteten anvendt i en fremstillingsproces.

Det er således en betingelse, at elektriciteten skal forbruges i virksomheden, for at der kan ydes afgiftsgodtgørelse.

I forhold til virksomheder, der tilbyder serviceydelser i form af eksempelvis ladestandere til opladning af batterier til elbiler, er det derfor afgørende i forhold til godtgørelse af elafgift, om elektriciteten anses for at være forbrugt ved opladning af batteriet (af elbilvirksomheden) eller ved afladning af batteriet (af kunden).

Problemstillingen har været forelagt Skatterådet. I sagen var der tale om en virksomhed, der ønskede at udbyde serviceydelser i form af forskellige abonnementsordninger omhandlende en adgang til en samlet infrastruktur til opladning af batterier til elbiler. Eksempelvis adgang til ladestandere, batteriskiftestationer, servicecenter m.v. Spørgsmålet i denne sag var, hvorvidt den elektricitet, der blev brugt til opladning af batterierne, blev forbrugt af virksomheden som led i denne produktionsproces. I så fald var forbruget omfattet af godtgørelsesreglerne.

Skatterådet fastslår ved denne afgørelse af 27. april 2010, at virksomheder, der har aktiviteter med opladning af batterier til elbiler, kan få godtgjort elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af disse batterier, når virksomheden via egen elleverandør leverer elektriciteten til opladningen.

Forslagets indhold

Forslaget indeholder en præcisering og udbredelse af reglerne for godtgørelse af elafgift af elektricitet forbrugt til erhvervmæssig opladning af batterier til registrerede elbiler. Det foreslås, at godtgørelse af elafgift til opladning af batterier gælder til udgangen af 2015. Dermed sikres symmetri i forhold til elbiler og betaling af afgifter.

Regeringen har besluttet at udbrede og præcisere gældende regler for godtgørelse af elafgift, således at alle kendte modeller af erhvervmæssig opladning af batterier til elbiler alene pålægges procesafgift, når opladningen sker på ladestandere herunder hurtigopladerne, der drives for virksomhedens regning og risiko, eller når opladningen sker på batteriskiftestationer.

Efter forslaget vil alle virksomheder, der har aktiviteter med opladning af batterier til registrerede elbiler via ladestandere herunder hurtigopladerne, der drives for virksomhedens regning og risiko, få godtgjort elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af disse batterier. Endvidere kan virksomheder, der anvender elektricitet til opladning af batterier til registrerede elbiler på batteriskiftestationer, få godtgjort elafgift. Elektriciteten anses i disse særlige tilfælde for at være forbrugt af virksomheden.

Det er et krav, at der sker en måling af den elektricitet, der anvendes til opladning af batterier til elbiler. Kravet om måling gælder, uanset om ladestanderen er placeret i det offentlige rum, hos husholdninger eller andre steder. Måleren skal være placeret i ladestanderen. Kravet om måling gælder også, hvis virksomheden oplader batterierne til elbilen på batteriskiftestationer.

Elbilvirksomheden har via ladestanderen i visse situationer mulighed for at styre elforbruget, herunder sikre en intelligent opladning af batterier, således at elforbruget finder sted på bestemte tidspunkter på dagen. Dette uanset om virksomhedens ladestander er opstillet i det offentlige rum, hos husholdninger eller andre steder. Det er et krav, at virksomheden er involveret i driften af ladestanderen.

Med præciseringen er den enkelte forbruger ikke bundet til at anvende bestemte elleverandører eller bestemte elbilabonnementer. Muligheden for godtgørelse af elafgift ved erhvervsmæssig opladning af batterier til elbiler er dermed udbredt til at dække alle kendte igangværende forretningsmodeller inden for elbilbranchen, når elforbruget sker via virksomhedens ladestander eller på batteriskiftestationer.

For at sikre symmetri i forhold til registrerings-, vægt- og ejerafgiften for elbiler foreslås det, at godtgørelsen vedrørende elafgift udløber ved udgangen af 2015. Tidsbegrænsningen giver bl.a. mulighed for, at ændringer i lovgivningen kan følge den teknologiske udvikling på området. Inden periodens udløb vurderes området med henblik på en fortsættelse af ensartede elafgiftsregler vedrørende opladning af batterier til elbiler.

2.2. Afgiftslempelse vedrørende komfortkøling

Gældende ret

Skattereformen *Forårspakke 2.0* ophævede med virkning fra den 1. januar 2010 muligheden for at få energifgift tilbagebetalt af energiforbrug anvendt til køling af hensyn til personers komfort i indendørs lokaler. Energifgiften af energiforbrug til køling er dermed ikke længere godtgørelsesberettiget, når kølingen sker af hensyn til ansatte eller kunders komfort. Køling, der sker som led i en produktionsproces, er stadig godtgørelsesberettiget.

Virksomheder skal opgøre og fordele energiforbrug anvendt til henholdsvis proces- og komfortkøling. Opgørelsen og fordelingen sker på grundlag af målinger af energiforbruget eller efter en standardsats på 10 kr. pr. m² lokale. En indbetaling på 10 kr. pr. m² betales i 12 måneder om året og dækker afgiften for både opvarmning og komfortkøling af samme lokale.

Efter gældende regler ydes der fuld tilbagebetaling, i det omfang en måling af det faktiske forbrug anvendt til proces- og komfortkøling vedrører et areal under 100 m², såfremt der indbetales en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² pr. måned. Samme regel finder anvendelse på lokaler på mere end 100 m², hvis virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling.

Mange store og mellemstore produktionsvirksomheder har af energibesparende hensyn valgt at udnytte kølekapaciteten i store centrale produktionskøleanlæg til komfortkøling i typisk 3 til 4 måneder om året. Det er ofte ikke teknisk muligt at foretage måling af det faktiske energiforbrug i disse anlæg, eller også er det forbundet med store omkostninger at etablere det nødvendige udstyr til måling af energien.

Andre virksomheder, f. eks. butikker, har installeret aircondition, som udelukkende producerer komfortkøling i de varme sommer måneder.

Fælles for de berørte virksomheder er, at komfortkøling typisk anvendes periodisk inden for en periode på 3 til 4 måneder om året, hvorfor en betaling på 10 kr. pr. m² pr. måned i 12 måneder ikke modsvarer det faktiske forbrug.

Forslagets indhold

Med forslaget gives der virksomhederne en lempelse for anlæg, der producerer kulde til komfortformål i 4 kalender måneder eller mindre i løbet af kalenderåret. Der stilles ikke krav om, at produktionen skal foregå i bestemte kalender måneder, eller at der skal være tale om en sammenhængende periode.

Virksomheder skal opgøre og fordele energiforbrug anvendt til henholdsvis proces- og komfortkøling. Opgørelsen og fordelingen sker på grundlag af målinger af energiforbruget eller efter en standardsats på 10 kr. pr. m² lokale pr. måned. For virksomheder, der udelukkende anvender komfortkøling i sommer månederne, bliver der tale om en overbetaling, hvis der skal betales afgift i 12 måneder.

Formålet med forslaget om afgiftslempelse vedrørende komfortkøling er at modvirke, at afgiftsbetalingen for komfortkøling bliver højere end tilsigtet for virksomheder, der alene anvender anlægget til komfortkøling i sommerperioden. Med forslaget får virksomheder mulighed for at indbetale 10 kr. pr. m² i 4 måneder.

Det foreslås, at reglen får virkning fra 1. januar 2010 for at imødekomme virksomheder, der, siden reglerne om afgift på komfortkøling blev indført den 1. januar 2010, har været i dialog med SKAT for at finde en løsning på problemet med overbetaling.

Dette giver virksomheder, der har indbetalt afgift i 12 måneder, mulighed for at få tilbagebetalt afgift.

Med den foreslåede lempelse ydes der tilbagebetaling i overensstemmelse med gældende regler, selv om der kun indbetales 10 kr. pr. m² pr. måned i månederne maj, juni, juli og august.

Virksomheder, der anvender kvadratmeterreglen til indbetaling for både komfortkøling og rumvarme, skal efter forslaget fortsat indbetale afgiften i 12 måneder om året.

2.3. Afgiftssats på HFO-1234ze og HFO-1234yf

Gældende ret

Der betales afgift af industrielle drivhusgasser efter en sats, som er balanceret efter gassernes GWP-værdi og en afgift svarende til 150 kr. pr. ton CO₂-ækvivalenter. Gasarter, som ikke er udtrykkeligt nævnt i § 3 b i loven, pålægges en afgift på 600 kr. pr. kg (svarende til GWP-værdi på 4.000 eller derover).

Lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser er opbygget således, at afgiftens størrelse på de industrielle

drivhusgasser er bestemt på grundlag af stoffernes drivhus-effekt (GWP-værdier) sat i forhold til CO₂-ækvivalenter.

GWP (Global Warming Potential) er et skøn over, hvor meget en drivhusgas bidrager til jordens strålingspåvirkning. Dog er der en øvre afgiftsgrænse på 600 kr. pr. kg. Hvis en HFC-gas ikke er specifikt nævnt i lovtæksten, skal der svares maksimal afgift på 600 kr. pr. kg.

HFC kaldes populært for de fluorholdige drivhusgasser. Gasserne er kunstigt fremstillede kemiske forbindelser. De er kendt for at medvirke til den globale opvarmning, fordi stofferne holder varmestrålingen fra jordens overflade tilbage i atmosfæren. HFC anvendes eller har været anvendt hovedsageligt som kølemiddel og til opblæsning af skumplast.

Forslagets indhold

Miljøstyrelsen har oplyst, at GWP-værdierne for HFO-1234ze og HFO-1234yf er på 6 henholdsvis 4. Dermed vil en afgiftssats balanceret efter CO₂-ækvivalent på 150 kr. pr. kg være væsentligt lavere end de nuværende 600 kr. pr. kg. For at sikre et incitament til substitution til mindre miljøbelastende gasarter foreslås indført en afgiftssats på de nævnte gasarter, således at afgiften ikke er en hindring for substitution til gavn for miljøet. Der er således alene tale om en opdatering af afgiftssatserne som følge af to nye produkter på markedet for industrielle drivhusgasser.

Forslaget om ændring af lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser har til formål at sikre incitamenter til substitution til mindre miljøbelastende produkter på markedet for HFC-gasser. Ved at indføre en afgiftssats for to nye og mindre miljøbelastende industrielle drivhusgasser sikres, at afgiften tilskynder til at anvende disse frem for produkter med en højere GWP-værdi.

De to nye HFO'er er udviklet til at erstatte nuværende HFC-kølemidler især HFC-134a og måske også HFC-404a (et blandingsprodukt, der også indeholder HFC-134a).

HFO-1234ze og HFO-1234yf har i sammenligning med de øvrige HFC'er et lavt drivhusgaspotentiale. Ved nedbrydning i atmosfæren eller i forbindelse med brand dannes der trifluoreddikesyre (HTFA) Dette gælder også for HFC-134a og nogle HCFC'er. HTFA er ætsende og akut giftigt i høje koncentrationer, men der er ikke påvist miljømæssige problemer ved normale koncentrationer.

De nye produkter HFO-1234ze og HFO-1234yf, som har tilsvarende anvendelsesområde, har en GWP-værdi på 6 henholdsvis 4 målt i CO₂-ækvivalenter. Dermed bør afgifterne for disse nye produkter være væsentligt lavere end de nuværende 600 kr. pr. kg.

2.4. Efterregulering af energiafgifter

Gældende ret

Momsregistrerede virksomheder har ret til godtgørelse af energiafgifter på energiforbrug, der anvendes til procesformål.

Virksomhederne har siden 1996 betalt energiafgift af energiforbrug, der anvendes til rumvarme og varmt forbrugsvand i virksomheden og fra 2010 tillige komfortkøling. Derudover har virksomhederne fra 1. januar 2010 betalt en mindre energiafgift af forbrug af energi, der anvendes til procesformål (procesafgift).

I en del tilfælde anvendes samme kedel (varmeproduktionsanlæg) til produktion af både procesvarme og rumvarme. Ofte anvender virksomhederne samme forsyningsnet (varmenet) både til procesvarme og rumvarme.

En forudsætning for at modtage godtgørelse er, at virksomhederne kan dokumentere energiforbruget til de procesformål, der søges afgiftsgodtgørelse for. Denne forudsætning kan virksomhederne opfylde ved at installere målere og således foretage en fordeling af energiforbruget mellem godtgørelsesberettigede formål og ikke-godtgørelsesberettigede formål. Som alternativ hertil kan virksomhederne vælge at betale afgift af rumvarmeforbruget opgjort efter standardsatser, f.eks. en kvadratmeterafgift.

Med virkning fra og med den 1. juli 2004 blev energiafgiftslovene ændret, så virksomhederne på visse betingelser kan få afgiftsgodtgørelse med tilbagevirkende kraft, dog uden at der blev ændret ved de grundlæggende krav om måling eller ændret ved reglerne om standardsatser m.v. F.eks. blev den nævnte kvadratmeterafgift ikke ændret.

Bestemmelserne sigter på tilfælde, hvor der i en periode ikke har været installeret målere i tilstrækkeligt omfang, eller hvor de installerede målere ikke har været monteret korrekt eller ikke har virket.

Der kan også være tale om, at en virksomhed har installeret elvarmepaneller, som måske kun benyttes i kortere perioder af året, uden at virksomheden har målt elforbrug eller målt driftstiden i perioden.

Lempelserne fra 2004 retter sig således mod virksomheder, der har bestræbt sig på at følge reglerne, herunder virksomheder, der hidtil har benyttet standardsatser ved opgørelse af den andel af energiforbruget, som er medgået til opvarmning og komfortkøling, og som i stedet beslutter sig for at opsætte målere. Disse virksomheder har ofte betalt en større afgift, end hvis de havde foretaget målinger. Endelig retter lempelserne sig mod virksomheder, der hidtil ikke har fratrukket energiafgifter på grund af manglende måling.

SKAT har i flere tilfælde givet afslag på, at virksomheder med utilstrækkelig eller manglende måling kan anvende bestemmelserne.

Landsskatteretten har i en række kendelser ikke tillagt denne subjektive vurdering nogen afgørende betydning. Der er eksempler på, at en virksomhed stort set ikke har installeret målere, og at den modtagne godtgørelse af energiafgifter har været større, end det har været hensigten med bestemmelsen.

Energiafgiftslovene og CO₂-afgiftsloven indeholder således bestemmelser om, at der på visse betingelser er mulighed for at foretage en tilbageregulering af energiafgifter op til 3 år før den afgiftsperiode, hvor der først foretages mål-

ing for en periode på mindst 12 måneder. Dette kan f.eks. være aktuelt, hvis en virksomhed efter at have anvendt standardsatser fremover ønsker at foretage måling med henblik på fordeling af energiforbruget.

Forslagets indhold

Med forslaget indsættes i energiafgiftslovene en yderligere forudsætning for regulering om, at det tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået tilbagebetalt for perioden, således at det ud fra objektive kriterier kan afgøres, om virksomheder er berettiget til godtgørelse af energiafgiften op til 3 år tilbage.

I bilag 1 til forslaget er medtaget to beregninger til eksemplificering af forslaget.

2.5 Tilpasninger af afgiftsregler for CO₂-kvoteomfattede affaldsforbrændingsanlæg

Gældende ret for affaldsvarmeafgiften i kulafgiftsloven

Den gældende bestemmelse i § 5, stk. 3, i kulafgiftsloven vedrører opgørelse af affaldsvarmeafgiften i forbindelse med affaldsforbrænding, når der fyres med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler. Det fremgår af bestemmelsens 4. pkt., at der gælder en særlig regel for de centrale kraftvarmeværker, som er nævnt i bilag 1 til kulafgiftsloven, og som producerer både varme og elektricitet. Ifølge denne regel skal de centrale værker opgøre affaldsvarmeafgiften med udgangspunkt i det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald. Der foretages dog fradrag vedrørende produktion af elektricitet, så det kun er den producerede varme, som pålægges afgift. Det er dermed forudsat, at det enkelte centrale værk kan opgøre det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald efter § 5, stk. 3, 4. pkt., i kulafgiftsloven.

Ovennævnte regel i § 5, stk. 3, 4. pkt., i kulafgiftsloven blev indsat i kulafgiftsloven ved § 2, nr. 12, i lov nr. 461 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love og om ophævelse af lov om tilskud til elproduktion (Omlægning af affaldsforbrændingsafgiften). Forarbejderne til sidstnævnte lov fremgår af lovforslag nr. L 126, Folketingsåret 2008-2009, som blev fremsat af skatteministeren den 4. februar 2009. Af lovforslagets side 29 og 30 fremgår et eksempel på beregning af tillægsafgiften for et centralt CO₂-kvoteomfattet kraftvarmeværk, hvoraf det fremgår, at dette værk opgør den faktiske brændværdi i den indfyrede mængde affald.

Gældende ret for tillægsafgiften ved affaldsforbrænding efter kulafgiftsloven

Alle forbrændingsanlæg, hvorpå der forbrændes affald, og som i dag ikke er CO₂-kvoteomfattede, herunder de affaldsforbrændingsanlæg som bliver CO₂-kvoteomfattede i 2013, opgør i dag den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales tillægsafgift, efter reglerne i kulafgiftslovens § 5,

stk. 7-13. Opgørelsesreglernes udgangspunkt er den målte producerede energi herunder bortkølet varme. Denne mængde omregnes til energiindholdet i brændslerne ved brug af en virkningsgrad. Derpå foretages fradrag for brug af andre brændsler, elfremstilling og procesforbrug af varme i virksomheden, hvorefter den afgiftspligtige mængde fremkommer. Der gælder dog også et særligt fradrag for bortkølet varme på visse betingelser. Det gælder i praksis for en meget begrænset kreds af virksomheder.

Når de større affaldsforbrændingsanlæg bliver CO₂-kvoteomfattede fra og med 2013, vil de automatisk blive omfattet af reglerne for CO₂-kvoteomfattede værkers opgørelse af tillægsafgift i kulafgiftslovens § 5, stk. 6. Denne bestemmelse omfatter de ikke centrale værker, som er CO₂-kvoteomfattede, mens kulafgiftslovens § 5, stk. 5, omfatter de centrale værker, som er CO₂-kvoteomfattede. De to bestemmelser har i dag samme indhold. Begge typer CO₂-kvoteomfattede virksomheder skal efter de gældende regler opgøre tillægsafgiften med udgangspunkt i det faktiske energiindhold i det indfyrede afgiftspligtige affald for anlægget. Det er herved forudsat, at disse virksomheder som CO₂-kvotevirksomheder skal opgøre dette faktiske energiindhold efter CO₂-kvotereglerne. Denne forudsætning nævnes i forarbejderne til bestemmelserne, som fremgår af lovforslag nr. L 126, Folketingsåret 2008-2009, jf. side 29 i forslaget. Der gælder i øvrigt fradrag for elfremstilling m.v.

Gældende ret for CO₂-afgiften ved affaldsforbrænding

Alle affaldsforbrændingsanlæg, som i dag ikke er CO₂-kvoteomfattede, herunder de som bliver CO₂-kvoteomfattede fra og med 2013, opgør i dag den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales CO₂-afgift, efter reglerne i CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 3. Den afgiftspligtige mængde udgøres af et målerbaseret beregnet energiindhold (GJ) i den samlede indfyrede mængde CO₂-afgiftspligtigt affald ganget med en standardemissionsfaktor på 28,34 kg CO₂/GJ for affaldet.

For så vidt angår de CO₂-kvoteomfattede virksomheder, som forbrænder ikke bionedbrydeligt affald, gælder der andre regler. Efter de gældende regler i § 5, stk. 2, i CO₂-afgiftsloven opgør disse virksomheder den CO₂-afgiftspligtige mængde udledt CO₂ med udgangspunkt i energiindholdet (GJ) i affaldsbrændslet ganget med dets faktiske emissionsfaktor (kg CO₂/GJ). Dette energiindhold i affaldsbrændslet opgøres ligesom energiindholdet til beregningen af førnævnte tillægsafgift via henvisninger i CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 3, til henholdsvis stk. 5 og 6 i kulafgiftslovens § 5. For disse CO₂-kvoteomfattede virksomheder er det hidtil forudsat, at de opgør både energiindholdet og emissionsfaktoren efter CO₂-kvotereglerne. Dette fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, jf. f.eks. side 33 og 34 i lovforslag nr. L 126, Folketingsåret 2008-2009. Endvidere betales der kun afgift for brændsel til varmfremstilling, men ikke for brændsel til elfremstilling. Med hensyn til varmfremstillingen kan virksomhederne desuden foretage et fradrag i den afgiftspligtige

mængde, hvis affaldsvarme bruges til proces i virksomheden.

Forslagets indhold

Forslaget har til formål at tilpasse kulafgiftslovens og CO₂-afgiftslovens regler for opgørelse af afgifter på affaldsforbrænding til den situation, som fremkommer i 2013, hvor en række større affaldsforbrændingsanlæg bliver CO₂-kvoteomfattede.

Fra og med den 1. januar 2013 gælder de almindelige regler om udledningstilladelser efter lov om CO₂-kvoter for affaldsforbrændingsanlæg af en vis størrelse, bortset fra produktionsenheder der udelukkende har til hovedformål at forbrænde farligt affald eller husholdningsaffald. Det betyder, at en række større affaldsforbrændingsanlæg bliver CO₂-kvoteomfattede i 2013. Disse virksomheder har hidtil betalt afgifter af affaldsforbrænding efter særlige regler for affaldsforbrændingsanlæg uden for CO₂-kvotesektoren, men fra og med den 1. januar 2013 vil de som noget nyt skulle betale afgifter af affaldsforbrænding efter de særlige afgiftsregler, som gælder for CO₂-kvoteomfattede virksomheder, som foretager affaldsforbrænding. Dette gælder for afgifter efter både kulafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven.

De gældende særlige afgiftsregler for CO₂-kvoteomfattede virksomheder, som foretager affaldsforbrænding, bygger til en vis grad på den opgørelse af CO₂-udledning, som de CO₂-kvoteomfattede virksomheder skal foretage efter lovgivningen om CO₂-kvoter. Afgiftsreglerne benytter således mængderne energiindhold i brændsler (GJ) og brændsleres CO₂-emissionsfaktor (kg CO₂/GJ). Disse mængder benyttes i dag også i CO₂-kvotelovgivningen. Der er således i dag denne sammenhæng mellem afgiftsreglerne for affaldsforbrænding og CO₂-kvotelovgivningen. Europa-Kommissionen har udstedt Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF. Denne forordning skal anvendes fra den 1. januar 2013. Efter forordningen er der muligheder for, at de CO₂-kvoteomfattede virksomheder anvender forskellige metoder til opgørelse af drivhusgasemissioner. F.eks. en metode, hvorefter CO₂-udledningen måles direkte (skorstensmetoden), hvorved der ikke foretages opgørelse af energiindholdet i brændslet, herunder affaldsbrændsel. F.eks. en metode, hvorefter der fastsættes et gennemsnitligt energiindhold (GJ) for almindeligt affald, som derpå ganges med en relevant emissionsfaktor (kg CO₂/GJ). Ved brug af sidstnævnte metode sker der ikke opgørelse af det faktiske energiindhold i brændslet for det enkelte anlæg, da der anvendes et gennemsnitligt energiindhold for brændsler, som er forbrændt i flere anlæg.

På den baggrund er det vurderet på hvilke områder og i hvilket omfang, der bør foretages tekniske tilpasninger af afgiftsreglerne for opgørelse af gældende afgifter på affaldsforbrænding til den nye situation i 2013. Det er således vurderet, at der er behov for tilpasninger af

- CO₂-afgiften for CO₂-kvoteomfattede anlæg, der forbrænder affald, og som ikke opgør det faktiske energiindhold i affaldsbrændsel og/eller emissionsfaktoren for brændslet efter CO₂-kvotelovgivningen,
- tillægsafgiften på affaldsforbrænding efter kulafgiftsloven for ethvert CO₂-kvoteomfattet anlæg, der forbrænder affald, og som ikke opgør det faktiske energiindhold i affaldsbrændslet efter CO₂-kvotelovgivningen, og
- affaldsvarmeafgiften i kulafgiftsloven for centrale kraftvarmeværker, som ikke opgør det faktiske energiindhold i anvendt affaldsbrændsel efter CO₂-kvotelovgivningen.

Med forslaget foreslås herefter nogle tilpasninger af kulafgiftslovens og CO₂-afgiftslovens regler for opgørelse af afgifter på affaldsforbrænding.

Overførslen af de større affaldsforbrændingsanlæg til CO₂-kvotesektoren fra og med 2013 har hjemmel i CO₂-kvotelovgivningen. Denne overførsel vil dermed ske uafhængigt af nærværende afgiftslovsforslag. Forslaget omhandler teknisk tilpasning af afgiftsregler som følge af den beskrevne nye situation fra og med 2013, som de gældende afgiftsregler for CO₂-kvoteomfattede virksomheder ikke i tilstrækkelig grad passer til.

Forslagets indhold for affaldsvarmeafgiften i kulafgiftsloven

Ved forslaget gives regler for det tilfælde, at der i 2013 eller senere kan være situationer, hvor et eller flere af de relevante centrale værker ikke opgør det faktiske energiindhold i affaldsbrændslet som CO₂-kvoteomfattet virksomhed. Der foreslås på den baggrund en supplerende bestemmelse til kulafgiftslovens § 5, stk. 3, 4. pkt. Det foreslås således, at hvis det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald ikke opgøres i forbindelse med opgørelsen af udledt CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, så opgøres den afgiftspligtige mængde som leveret varme ganget med energiindholdet i det afgiftspligtige affald divideret med det samlede energiindhold i brændslerne.

Forslagets indhold for tillægsafgiften ved affaldsforbrænding efter kulafgiftsloven

Der foreslås tilføjelser til både stk. 5 og 6 i § 5 i kulafgiftsloven. Tilføjelserne vedrører den situation, hvor CO₂-kvoteomfattede virksomheder, der forbrænder affald, ikke opgør det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald i forbindelse med opgørelsen af udledt CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter. Det foreslås således, at den afgiftspligtige mængde for denne situation skal opgøres efter de samme regler, som gælder for affaldsforbrændingsanlæg, som ikke er CO₂-kvoteomfattede. Det vil sige aktuelt efter reglerne i § 5, stk. 7-13, i kulafgiftsloven. For så vidt angår det særlige fradrag for bortkølet varme foreslås dog, at fradraget fastholdes til kun at gælde for den kreds af virksomheder, som kan opnå det i dag.

Ovenstående betyder bl.a., at et større affaldsforbrændingsanlæg, der indgår i CO₂-kvotesektoren fra og med 2013, og som ikke opgør det faktiske energiindhold i de an-

vendte affaldsbrændsler, vil fortsætte med at skulle opgøre tillægsafgiften efter den samme type regelsæt som tidligere og dermed ligesom de affaldsforbrændingsanlæg, der fortsat vil stå uden for CO₂-kvotesektoren.

Forslagets indhold for CO₂-afgiften ved affaldsforbrænding

Den gældende bestemmelse i CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2, rummer fire punkummer. Ordlyden af disse fire punkummer foreslås ikke ændret, men indholdet bliver alligevel ændret som følge af, at der i bestemmelsen henvises til bestemmelser i kulafgiftsloven, som foreslås ændret. Bestemmelsens 2. og 3. pkt., som vedrører den nærmere opgørelse af energiindholdet i CO₂-afgiftspligtigt affald, henviser således til regler i henholdsvis stk. 5 og 6 i kulafgiftslovens § 5, som igen vedrører den nærmere opgørelse af energiindholdet i affald i forbindelse med tillægsafgiften. Sidstnævnte stk. 5 og 6 i kulafgiftslovens § 5 foreslås som nævnt foran ændret med nogle tilføjelser. Disse tilføjelser betyder bl.a., at større affaldsforbrændingsanlæg, der indgår i CO₂-kvotesektoren fra og med 2013, og som ikke opgør det faktiske energiindhold i de anvendte affaldsbrændsler, vil skulle fortsætte med at opgøre energiindholdet efter den samme type regelsæt som hidtil og dermed ligesom de affaldsforbrændingsanlæg, der fortsat vil stå uden for CO₂-kvotesektoren. Forslaget indebærer, at CO₂-kvoteomfattede virksomheder, når de skal opgøre energiindholdet i affald til beregning af CO₂-afgift, fortsat skal opgøre energiindholdet i affald efter ensartede metoder efter bestemmelserne i CO₂-afgiftsloven og kulafgiftsloven.

Der foreslås nogle tilføjelser til de gældende regler i CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2, for de CO₂-kvoteomfattede virksomheder, som forbrænder ikke bionedbrydeligt affald.

For det tilfældes skyld, at der vil være CO₂-kvoteomfattede virksomheder, som ikke opgør den faktiske emissionsfaktor for affaldet efter CO₂-kvotelovgivningen, foreslås, at der ved beregningen af afgiftsgrundlaget anvendes en standardemissionsfaktor på 37 kg CO₂/GJ.

Endvidere foreslås for de tilfælde, hvor den såkaldte skorstensmetode efter CO₂-kvotelovgivningen anvendes, at udgangspunktet for opgørelsen af den CO₂-afgiftspligtige mængde skal være den CO₂-kvoteomfattede virksomheds samlede direkte målte udledninger af tons CO₂ i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter. Denne mængde kendes i dette tilfælde af virksomheden, idet den er CO₂-kvoteomfattet. Desuden foreslås, at der på linje med de nugældende regler kan foretages fradrag for elfremstilling og for varme, som bruges til proces i virksomheden. Endvidere foreslås, at hvis der anvendes andre afgiftspligtige brændsler end affald, f.eks. naturgas, i forbindelse med affaldsforbrændingen, så fratrækkes CO₂-afgiftsbelastningen på de andre brændsler ved beregningen af CO₂-afgiften på affaldet. Det er herved forudsat, at skorstensmetoden medfører en tilstrækkeligt præcis opgørelse af udledt CO₂ fra forbrænding af brændsel fra fossile kilder. Regler for skorstensmetoden fremgår af

artiklerne 40-46 i Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF. Udtrykket skorstensmetoden er en samlebetegnelse for metoderne efter disse regler.

2.6. Affaldsafgiftsloven

Gældende ret

Ved lov nr. 529 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer vedtog Folketinget, at deponering af affald fra egen cementproduktion skulle fritages for afgift efter affalds- og råstofafgiftsloven.

Europa-Kommissionen traf i oktober 2009 afgørelse (i statsstøttesag N328/2008) om, at den ikke kunne godkende afgiftsfritagelsen for cementaffald, og om at den åbnede den formelle undersøgelsesprocedure efter traktatens statsstøtte-regler. Under denne procedure er der i en efterfølgende dialog mellem Europa-Kommissionen, miljømyndighederne, Skatteministeriet og virksomheden fundet en ordning, hvor affald fra cementproduktion kan nyttiggøres i stedet for at blive deponeret. I modsætning til deponering er nyttiggørelse af affald fritaget for afgift. Afgiftsfritagelse ved nyttiggørelse af affald indebærer ikke statsstøtte efter Europa-Kommissionens opfattelse.

Ved lovens vedtagelse blev skatteministeren bemyndiget til at fastsætte tidspunktet for lovens ikrafttræden. Skatteministeren har dog ikke udnyttet bemyndigelsen, idet ikrafttrædelse har afventet en afklaring i forhold til Europa-Kommissionen.

Forslagets indhold

Da formålet med lov nr. 529 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer nu ikke længere er relevant, foreslås loven ophævet.

2.7. Røggasmetoden

Gældende ret

Med lov nr. 625 af 14. juni 2011 om ændring af afgift på erhvervenes energiforbrug m.v. indsættes en ny § 5 a i kulafgiftsloven med en valgfri metode – røggasmetoden – vedrørende opgørelse af den afgiftspligtige mængde energi i forbindelse med opgørelsen af tillægsafgiften efter § 5, stk. 7, 8, 9 eller 10 i kulafgiftsloven. Tillægsafgiften betales af affaldsforbrændingsanlæg i forbindelse med forbrænding af affald. Hensigten med røggasmetoden er især, at de omfattede virksomheder kan opgøre tillægsafgiften, så den i højere grad kommer til at afhænge af anlæggets effektivitet eller virkningsgrad. Bestemmelsen i § 5 a om røggasmetoden er endnu ikke sat i kraft, da den beror på, at der kan udstedes en bekendtgørelse med de fornødne regler om røggasmålinger m.v. Der henvises til bemærkningerne vedrørende røggasmetoden i lovforslag nr. L 195, som blev fremsat af skatteministeren den 27. april 2011.

Hensigten om, at røggasmetoden skulle give mulighed for afgiftsopgørelse afhængigt af affaldsforbrændingsanlæggets effektivitet eller virkningsgrad, er dog ikke blevet gennemført fuldt ud med den tidligere vedtagne § 5 a i kulafgiftsloven. Denne bestemmelse om røggasmetoden omfatter således ikke det tilfælde, hvor anlægget producerer både elektricitet og varme, og hvor afgiften beregnes ved brug af den såkaldte v-formel i kulafgiftsloven § 5, stk. 7, 8, 9 eller 10. V-formlen indebærer som udgangspunkt, at det brændsel, som kan henregnes til produktionen af elektricitet, er fritaget for tillægsafgiften, og at der beregnes tillægsafgift af affaldsvarmen divideret med 1,2.

Forslaget indhold

Med lov nr. 625 af 14. juni 2011 blev der indført regler om røggasmetoden til opgørelse af grundlaget for tillægsafgiften på affaldsforbrænding i kulafgiftsloven. Tillægsafgiften kan beregnes efter forskellige metoder. Ved brug af en af disse metoder er det i dag ikke muligt at benytte røggasmetoden, selv om det har været hensigten. Dette foreslås afhjulpet ved en præcisering af reglerne for brug af røggasmetoden i kulafgiftsloven. Med forslaget foreslås således indsat en anden formulering af ovennævnte § 5 a med henblik på, at røggasmetoden også kan finde anvendelse, når ovennævnte v-formel benyttes i forbindelse med opgørelsen af tillægsafgiften. Forslaget passer med provenubemærkningerne vedrørende røggasmetoden, jf. ovennævnte lovforslag nr. L 195.

2.8. Røggaskondensatorer

Gældende ret

Med lov nr. 461 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love og om ophævelse af lov om tilskud til elproduktion (Omlægning af affaldsforbrændingsafgiften) indførtes tillægsafgiften for affald anvendt som brændsel til produktion af varme i anlæg tillige med en lempelse i tillægsafgiften for ikke CO₂-kvoteomfattede affaldsforbrændingsanlæg med røggaskondensatorer. Denne lempelse er betinget af, at varmen fra en eller flere røggaskondensatorer, som er installeret i anlægget, udgør mindst 7 pct. af anlæggets samlede produktion af energi i afgiftsperioden. Lempelsen betyder bl.a., at de omfattede anlæg, som producerer varme, men ikke elektricitet, opgør den afgiftspligtige mængde som affaldsvarmen (GJ) divideret med tallet 0,95 i stedet for med tallet 0,85, hvilket ellers er hovedreglen. Hensigten med lempelsen var at give et incitament til bedre energiudnyttelse via brug af røggaskondensatorer. Lempelsen fremgår af kulafgiftsloven § 5, stk. 9 og 10. Desuden indførtes en alternativ regel for affaldsforbrændingsanlæg, som producerer varme, men ikke elektricitet, så disse anlæg kunne betale tillægsafgift af et særligt grundlag, i den hensigt, at tillægsafgiften ikke skulle kunne overstige 26,50 kr. pr. GJ affaldsvarme. Sidstnævnte regel fremgår af kulafgiftslovens § 5, stk. 13. Der henvises til bemærkningerne til lovforslag nr. L 126 af 2008/1 om omlægning af af-

faldsforbrændingsafgiften, som blev fremsat af skatteministeren den 4. februar 2009.

Forslagets indhold

Efter ordlyden af ovennævnte alternative regel i kulafgiftslovens § 5, stk. 13, for affaldsforbrændingsanlæg, som producerer varme, men ikke elektricitet, ydes ikke en lempelse for tilfælde, hvor varmen fra en eller flere røggaskondensatorer, som er installeret i anlægget, udgør mindst 7 pct. af anlæggets samlede produktion af energi i afgiftsperioden. Det har imidlertid ikke været hensigten med ovennævnte lempelse for anlæg med røggaskondensatorer, at lempelsen ikke skulle gælde for disse tilfælde, som bruger nævnte alternative regel. Det foreslås på den baggrund præciseret, at der skal gælde en tilsvarende afgiftslempelse for affaldsforbrændingsanlæg med røggaskondensatorer, når de kan opgøre afgiften efter den alternative regel i kulafgiftslovens § 5, stk. 13. Ovenstående passer med det forudsatte i provenuberegningerne ved indførelsen af afgiftslempelsen vedrørende røggaskondensatorer, jf. ovennævnte lovforslag nr. L 126 om omlægning af affaldsforbrændingsafgiften. Reglerne om afgiftslempelse i tillægsafgiften i kulafgiftsloven ved brug af røggaskondensatorer foreslås således præciseret, så de også omfatter fjernvarmselskaber, der har affaldsforbrændingsanlæg med røggaskondensatorer.

2.9. Brændstofforbrugsafgiftsloven

Gældende ret

Brændstofforbrugsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 637 af 20. juni 2012, har i dag kun konkrete skalaer for benzin- og dieseldrevne biler. Biler, der bruger andre drivmidler, får fastsat energieffektiviteten efter en beregning, der på grundlag af bilens egenvægt fastsætter et konkret brændstofforbrug. Denne opbygning af loven skyldes, at der er en lang række drivmidler, hvor der ikke foreligger officielle målinger af CO₂-udledningen.

Forslagets indhold

Der foreligger nu officielle målinger af CO₂-udledningen for natur- og biogasdrevne biler, og det foreslås derfor at nuancere lovens bestemmelser for så vidt angår natur- og biogasdrevne biler. Natur- og biogas til vejtransport beskattes på samme lempelige måde som diesel.

Forbrænding af en liter diesel giver 2,65 kg CO₂, så vægtberegningen i de gældende regler forslås suppleret med en CO₂-beregning, hvorefter den natur- og biogasdrevne bil kan indplaceres i skalaen for dieseldrevne biler.

2.10. Registreringsafgiftsloven

Gældende ret

Efter registreringsafgiftsloven fastsættes en bils fradrag for høj energieffektivitet eller tillæg til afgiften for dårlig energieffektivitet med udgangspunkt i det brændstofforbrug, der er fastsat efter brændstofforbrugsafgiftsloven.

Forslagets indhold

Ændringen er en konsekvens af ændringen i brændstofforbrugsafgiftsloven. De køretøjer, hvor fastsættelsen af brændstofforbruget er sket ved omregning fra f.eks. udledningen af CO₂, kan opnå fradrag i eller vil skulle betale tillæg til registreringsafgiften på grundlag af er beregnet forbrug.

2.11. Mineralolieafgiftsloven

Gældende ret

Henvisningerne er ikke længere rigtige. Der henvises til stykker, der er flyttet i forbindelse med andre lovændringer.

Forslagets indhold

Med forslaget ændres henvisninger til andre bestemmelser i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 8 og § 9, stk. 9. Der er tale om to konsekvensændringer i form af ændringer af henvisninger, som skulle have været ændret i tidligere lovforslag.

2.12. Standardtank

Gældende ret

Svovlafgiftslovens henviser til den tidligere gældende definition på en standardtank.

Forslagets indhold

Det foreslås, at svovlafgiftslovens § 18, stk. 3, der indeholder en tidligere gældende definition på en standardtank, ændres svarende til definitionen i den gældende lovgivning og det nuværende energibeskatningsdirektiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003.

2.13. Rutebiler

Gældende ret

Elafgiftslovens § 11 b, stk. 2, indeholder en bestemmelse om rutebiler. De særlige regler om godtgørelse af energifgifter vedrørende rutekørsel blev ophævet i 2008.

Forslagets indhold

Bestemmelsen skulle have været konsekvensændret. Det foreslås, at bestemmelsen omformuleres, så rutebiler udgår af teksten, og kun kørestrøm til tog til personbefordring er omfattet af bestemmelsen.

2.14. Energispareafgiften i CO₂-afgiftsloven

Gældende ret

Efter CO₂-afgiftslovens § 9, stk. 2, 3. pkt., kan virksomheder, der forbruger afgiftspligtig elektricitet direkte til fremstilling af varme til anvendelser nævnt i bilag 1 til CO₂-afgiftsloven, få tilbagebetalt 57,3 pct. af afgiften af elektriciteten. De pågældende anvendelser er såkaldte tunge processer, som er meget energiintensive processer.

Forslagets indhold

Europa-Kommissionen godkendte den omhandlede lempelse under forudsætning af, at virksomheden har kraftvarmekapacitet, og at der ikke samtidig med den omfattede varmeproduktion må produceres elektricitet på kraftvarmeanlægget, jf. Europa-Kommissionens afgørelse nr. N 391/2006. Disse betingelser fremgår imidlertid ikke af den omhandlede nugældende bestemmelse om lempelse i CO₂-afgiftsloven. Med den foreslåede nyaffattelse af lempelsen indsættes disse betingelser i bestemmelsen. Dette gør bestemmelsens ordlyd mere præcis i forhold til Europa-Kommissionens afgørelse i ovennævnte statsstøttesag.

2.15. Afgift af skadesforsikringer

Gældende ret

Forsikringsdokumenter, der oprettes mellem anerkendte arbejdsløsheds-kasser og deres medlemmer samt arbejdsløsheds-kassernes vedtægter er fritaget for stempelafgift i medfør af § 93 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Arbejdsløshedsforsikringer efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. har således hidtil været fritaget for den generelle afgift på skadesforsikringer i stempelafgiftsloven.

Forslagets indhold

Bestemmelsen om fritagelse for stempelafgift i § 93 i lov om arbejdsløshedsforsikring foreslås ophævet, og samtidig foreslås indsat en afgiftsfritagelse for tilsvarende forsikringer i lov om afgift af skadesforsikringer. Der er tale om konsekvensændringer som følge af ophævelse af stempelafgiftsloven og samtidig ikrafttræden af lov nr. 551 af 18. juni 2012 om afgift af skadesforsikringer.

2.16. Lov om registrering af køretøjer

Gældende ret

Ved lov nr. 590 af 18. juni 2012 blev det fastsat i lov om registrering af køretøjer, at der på vare- og lastbiler med vægt indtil 4 tons, som er registreret i Danmark til udelukkende erhvervsmæssig brug, skal oplyses CVR-nummer samt navn eller logo for virksomheden, der er den registrerede ejer eller bruger af vare- og lastbilen.

Forslagets indhold

Efter vedtagelsen af lov nr. 590 af 18. juni 2012 er der konstateret et regelsammenstød mellem oplysningspligten og et krav om at udvise diskretion ved inkassovirksomhed. Det foreslås derfor, at oplysningspligten ikke finder anvendelse for den, der som led i udøvelsen af inkassovirksomhed er omfattet af kravet om god inkassoskik efter lov om inkassovirksomhed.

2.17. Vægtafgiftsloven

Gældende ret

Efter gældende regler kan varebiler være registreret til fuldt erhvervsmæssig eller hel eller delvis privat anvendelse. Privat anvendelse af varebiler, der er registreret til ren erhvervsmæssig anvendelse, kan medføre efterbetaling af moms samt tillæg for privat anvendelse efter vægtafgiftsloven, og at en ansat, der kører privat i en sådan bil, som er stillet til rådighed af arbejdsgiveren, skal beskattes af rådighed over fri bil.

I december 2008 vedtog Folketinget at gennemføre dagsbetaling for privat anvendelse af varebiler, hvor momsens vedrørende anskaffelsen er fuldt ud fradraget ved lov nr. 1337 af 19. december 2008 om ændring af ligningsloven, lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. og registreringsafgiftsloven (Smidiggørelse af 60-dages-reglen, dagsafgift for privat benyttelse af varebiler og afgiftsfritagelse for visse ledsagebiler).

Dagsbetalingen var et af en række initiativer vedrørende gulpladebiler, som den daværende regering sammen med Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance havde aftalt at gennemføre.

For at smidiggøre reglerne for anvendelse af varebiler vedtog Folketinget i 2008 at indføre mulighed for at betale afgift pr. dag. Med et bevis for betalt afgift kan man købe sig til privat anvendelse af en varebil i op til 20 dage årligt pr. bil. Konkret skete dette ved at ændre vægtafgiftsloven således, at det bliver muligt at betale for samtlige afgifts- og skattemæssige krav, der følger af privat anvendelse af varebiler for en dag ad gangen.

Forslaget om betaling vedrørende privat anvendelse pr. dag er en afvigelse fra EU reglerne om udtagningsmoms. I henhold til momsdirektivets artikel 395 kan Rådet med enstemmighed på forslag fra Europa-Kommissionen give et medlemsland tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i 6. momsdirektiv for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at undgå visse former for svig eller unddragelse.

Imidlertid fandt Europa-Kommissionen ikke, at den kunne fremme den danske ansøgning i dens oprindelige form. Der har efterfølgende været en dialog mellem Europa-Kommissionen og Danmark om sagen, hvorefter Danmark har indgivet en fornyet ansøgning, som er baggrund for nærværende lovforslag.

Forslagets indhold

Det foreslås, at der gives mulighed for at betale afgift pr. dag, der dækker de skatte- og afgiftsmæssige krav bortset fra moms, der følger af den private anvendelse af og rådighed over varebilen. Afgiften kan betales for op til 20 dage pr. år.

Indførelsen af dagsafgift således, at hvis en ansat kører privat i en bil, som arbejdsgiveren har stillet til rådighed udelukkende for erhvervsmæssig kørsel, og derfor egentlig

skulle beskattes af fri bil, bliver den ansatte alligevel ikke beskattet, hvis der er betalt dagsafgift for privat benyttelse af bilen.

Hvis arbejdsgiveren har betalt dagsafgiften for den private anvendelse af bilen, således at den ansatte kan køre privat i arbejdsgiverens bil uden at blive beskattet af fri bil, er der tale om et skattepligtigt personalegode. Den ansatte skal i det tilfælde beskattes af værdien af dagsafgiften.

Lovforslaget ændrer det oprindeligt vedtagne på følgende punkter:

- beløbet (225 kr.) for betaling pr. dag splittes i 2 dele. Én del der alene vedrører moms, og én del der dækker tilsvarende privat anvendelsestillæg og rådighed over bil.
- momsdelen af ordningen dækker kun varebiler med tilladt totalvægt indtil 3 t registreret til ren erhvervsmæssig anvendelse.

Ændringerne i forhold til den oprindeligt vedtagne lov er mest af formel karakter. Dels er det uden materiel betydning, hvad der står i hvilken lov. Dels er der for varebiler over 3 t allerede mulighed for at splitte momsens i en erhvervsmæssig og en ikke-erhvervsmæssig del, og den manglende mulighed for at købe moms pr. dag er derfor mindre interessant og dels vil der mangle økonomisk tilskyndelse til at bruge ordningen for dem, hvor bilen er registreret til delvis privat anvendelse.

2.18. Momsloven

Gældende ret

Anskaffer en afgiftspligtig person en vare- eller lastbil med tilladt totalvægt på ikke over 3 t med henblik på at anvende denne udelukkende i forbindelse med den fradragsberettigede levering af varer og ydelser, er der fuld fradragsret for momsudgifterne til anskaffelse og drift af køretøjet. Er køretøjet lejet, er der tilsvarende fuld fradragsret for moms af lejen. Dette svarer til den normale fradragsret i momssystemet, som er, at der er fradragsret for moms af indkøb, der udelukkende bruges til momspligtige formål.

Bruges en vare indkøbt til momspligtigt formål til privat brug, anses denne brug efter normale momsregler for en levering, og der skal ifølge de normale momsregler betales udtagningsmoms, som svarer til kostprisen eller normalprisen. Som en undtagelse fra disse almindelige udtagningsregler regler har Danmark en regel om, at hvis en vare- eller lastbil med tilladt totalvægt på ikke over 3 t på noget tidspunkt anvendes til andet end virksomhedens momspligtige formål, fortabes al ret til fradrag af købsmoms af anskaffelsen.

Er der tale om et lejet køretøj, begrænses fradragsretten for momsens af lejen til en tredjedel, hvis køretøjet anvendes til andet formål end virksomhedens momspligtige.

Fradragsbegrænsninger kan ifølge EU-reglerne opretholdes. Ændringer er kun mulige, hvis de medfører en tilnærmelse til de normale momsregler.

For vare- og lastbiler med tilladt totalvægt over 3 t gælder momsreglerne almindelige regler.

Folketinget vedtog med lov nr. 1337 af 19. december 2008 om ændring af ligningsloven, lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. og registreringsafgiftsloven (Smidiggørelse af 60-dages-reglen, dagsafgift for privat benyttelse af varebiler og afgiftsfritagelse for visse ledsagebiler), at der skal indføres en mulighed for at betale en dagsafgift for privat anvendelse af varebiler. For at gøre opgørelse og betaling af dagsafgiften så enkel som mulig blev det bestemt, at den udgør 225 kr. pr. dag dækkende alle skatte- og afgiftsmæssige krav herunder moms. Da reglen om dagsafgift blev fastsat som et bestemt beløb pr. dag for alle, og momsbetalingen således ikke skulle udregnes efter konkret normalværdi (pris for udlejning af køretøjet), var ordningen en afvigelse fra de normale udtagningsregler. Danmark skulle derfor søge om en EU-bemyndigelse til at fravige de normale momsregler, og lovens ikrafttrædelse har afventet denne bemyndigelse.

Europa-Kommissionen har under forhandlingerne om bemyndigelsen lagt afgørende vægt på, at lovgrundlaget for en særlig forenklet momsregel for udtagning til anden brug end forretningsbrug holdes adskilt fra andre skatte- og afgiftsregler, samt at ordningen kun kommer til at gælde de små varebiler med tilladt totalvægt på op til 3 t, hvor vi i dag har særlige begrænsninger i fradragsretten, hvis bilen ikke anvendes fuldt ud til afgiftspligtige formål.

Forslagets indhold

Rådets gennemførelsesafgørelse nr. 2012/447/EU af 24. juli 2012 om bemyndigelse af Danmark til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 75 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, giver nu Danmark tilladelse til at fastsætte momsgrundlaget som en standard-sats på 40 kr. pr. dag i maksimalt 20 dage pr. kalenderår. Tilladelsen gælder kun køretøjer med tilladt totalvægt på ikke over 3 t. Afgørelsen udløber den 31. december 2014, men kan søges forlænget.

Der foreligger ikke statistisk materiale vedrørende erhvervenes »forbrug« af moms vedrørende varebiler. Imidlertid fremgår privates udgifter til brændstof, reparation og vedligeholdelse af nationalregnskabet. Idet det er antaget, at er-

hvervene bruger lige så meget som private, skønnes momsen pr. dag at udgøre i alt 40 kr. i gennemsnit, sammensat af 15 kr. moms af brændstof, 10 kr. moms af reparation og vedligeholdelse og 15 kr. moms af afskrivninger.

Forslaget er en udmøntning i momsloven af tilladelsen fra Rådet.

Forslaget omfatter ikke varebiler med tilladt totalvægt over 3 t, da de almindelige momsregler gælder for disse køretøjer, som derfor kan betale udtagningsmoms ved privat anvendelse.

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.1. Godtgørelse af elafgift for el forbrug til opladning af batterier til elbiler

Med forslaget præciseres og udbredes reglerne for godtgørelse af elafgift i elafgiftsloven. Forslaget indebærer, at virksomheder, som oplader batterier til elbiler som led i deres erhvervsmæssige virksomhed, kan få godtgjort dele af den elafgift, som vedrører opladningen. Hermed betaler virksomhederne alene procesafgift af elektricitet brugt på opladning. Præciseringen er tidsbegrænset til 2013-2015.

Præciseringen af reglerne for godtgørelse skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 2 mio. kr. i 2013 stigende til ca. 5 mio. kr. i 2015.

Efter tilbageløb skønnes mindreprovenuet at udgøre ca. 2 mio. kr. i 2013 stigende til ca. 4 mio. kr. i 2015.

Det er forudsat, at der sælges 5.000 elbiler i 2013-2015, samt at elafgiften godtgøres for halvdelen af bilernes elforbrug, dvs. der benyttes 50 pct. kommerciel opladning. Disse skøn er behæftet med væsentlig usikkerhed, og hermed er provenuskønnet også behæftet med væsentlig usikkerhed.

Præciseringen af reglerne for godtgørelse bidrager til at understøtte udbredelsen af elbiler, men forventes isoleret ikke at have nævneværdige adfærdsmæssige effekter. Grundet den begrænsede provenuvirkning skønnes forslaget endvidere ikke at påvirke arbejdsudbuddet.

Det samlede varige provenu efter tilbageløb og adfærd inkl. arbejdsudbudseffekter ved forslaget skønnes at udgøre 0 mio. kr., jf. tabel 1.

Tabel 1. Provenuvirkninger af godtgørelse af elafgift

Mio. kr. (2013-niveau)	Varig virkning	2013	2014	2015	2016-	Finansårsvirkning 2013
Umiddelbar provenuvirkning	0	-2	-4	-5	0	-2
Umiddelbar provenuvirkning inkl. virkning på andre konti	0	-3	-5	-7	0	-3
Provenuvirkning inkl. automatisk tilbageløb	0	-2	-3	-4	0	-2

Provenuvirkning inkl. adfærd og arbejds- udbudseffekter	0	-2	-3	-4	0	-2
--	---	----	----	----	---	----

3.2. Øvrige ændringer

Lovforslagets øvrige elementer skønnes ikke at have nævneværdige provenuvirkninger.

3.3. Skatteudgifter

Forslaget om præcisering og udbredelsen af reglerne for godtgørelse af elafgift vil medføre en samlet skatteudgift for det offentlige svarende til det samlede umiddelbare mindreprovenu som angivet i tabel 1.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

Gennemførelse af elementet vedrørende dagsbetaling for varebiler skønnes at medføre engangsomkostninger på ca. 750.000 kr. til information og etablering af internetløsning, hvorfra dagsbeviser kan bestilles og betales.

Øvrige elementer i forslaget skønnes at medføre engangsudgifter på i alt 0,5 mio. kr. til knap 1 årsværk til vejledning og sagsbehandling i forbindelse med lovens ikrafttrædelse.

Øvrige elementer i forslaget skønnes endvidere at medføre løbende årlige merudgifter på 0,3 mio. kr. til ½ årsværk.

Herudover skønnes forslaget ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om præcisering og udbredelse af reglerne for godtgørelse af elafgift vil betyde en lempelse for de erhverv, som leverer ydelsen opladning af batterier til elbiler. Lempelsen skønnes umiddelbart at udgøre ca. 2 mio. kr. i 2013 stigende til ca. 5 mio. kr. i 2015.

Forslaget øvrige elementer vurderes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.

Erhvervsstyrelsen Team Effektiv Regulering (TER – tidligere CKR) vurderer, at forslagens element om en præcisering af udbredelse af reglerne for godtgørelse af elafgift vedrørende erhvervsmæssig opladning af batterier til elbiler i praksis medfører, at virksomhederne skal måle el forbrugt i erhvervsmæssig forstand. Denne måling danner grundlag for virksomhedernes godtgørelse af elafgift.

TER vurderer, at målingen af elforbruget medfører mindre administrative løbende byrder for virksomhederne, da man vil være nødsaget til at bogføre og opbevare målinger til brug ved virksomhedens selvangivelse. Det bemærkes dog, at det er frivilligt for virksomhederne at søge om godtgørelse. Derudover forventes det, at virksomhederne kun vil søge, hvis de vurderer, at godtgørelsen vil overstige de admi-

nistrative byrder. Endelig bemærkes det, at ordningen er udarbejdet efter drøftelser med branchen.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget om præcisering og udbredelse af reglerne om godtgørelse af elafgift forventes at bidrage til øget fleksibilitet i elsystemet, jf. at der er større muligheder for at skifte forbrug af el til opladning af batterier over kortere tid end for det meste andet elforbrug.

Elbilvirksomhederne, som leverer ladestandere til opladning af elbilbatterier, har således mulighed for at styre elforbruget, og herunder sikre en intelligent opladning af batterierne. Herved understøtter forslaget Danmarks forpligtelse vedrørende udbygning af vedvarende energi, da øget fleksibilitet vil skabe grundlag for at indpasse større mængder af el produceret ved vindkraft i energiforsyningen.

Forslaget vil således understøtte vindkraftproduktionen, hvilket vil bidrage til regeringens målsætning om en 40 pct. reduktion i udledningen af drivhusgasser i 2020 sammenlignet med 1990.

HFO-1234ze og HFO-1234yf har i sammenligning med de øvrige HFC'er et lavt drivhusgaspotentialer. Ved nedbrydning i atmosfæren eller i forbindelse med brand dannes der trifluoreddike syre (HTFA). Dette gælder også for HFC-134a og nogle HCFC'er. HTFA er ætsende og akut giftigt i høje koncentrationer, men der er ikke påvist miljømæssige problemer ved normale koncentrationer. Det kan dog vække bekymring, at stoffet er stort set unedbrydeligt i naturen og derfor måske kan ophobes i organismer. Men det samme er også gældende for de andre drivhusgasser.

Forslaget om en specifik afgiftssats på HFO-1234ze og HFO-1234yf skal sikre substitution til de mindst skadelige gasser. Ændringen vil derfor være en gevinst for miljøet.

Der vurderes ikke at være nævneværdige miljømæssige konsekvenser af de øvrige elementer i forslaget.

9. Forholdet til EU-retten

Forslaget notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet) som ændret ved direktiv 98/48/EF.

Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, som ikke er omfattet af en standstill-periode.

Elafgiftsloven

Elafgiften og svovlafgiften er en del af de danske energifgifter, og elafgiften er omfattet af EU's energibeskatningsdirektiv (direktiv 2003/96/EF).

Ændringerne i elafgiftsloven skal meddeles Europa-Kommissionen i henhold til energibeskatningsdirektivet.

Elafgiften skal respektere minimumsafgiften, og lempelsen skal være i overensstemmelse med strukturen i energibeskatningsdirektivet. Disse betingelser er opfyldt, og derfor skal støtten ikke notificeres efter statsstøttereglerne, men notificeres efter gruppefritagelsesordningen.

Elafgiften efter godtgørelse udgør i 2013 3,5 øre pr. kWh. Elafgiftssatsen ligger hermed over EU's minimumsafgiftssats fastsat i energibeskatningsdirektivet.

Momsloven

Forslagets § 17 er i overensstemmelse med Rådets gennemførelsesafgørelse nr. 2012/447/EU af 24. juli 2012 om bemyndigelse af Danmark til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 75 i direktiv 2996/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, Advokatrådet, Affald Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, BDO Kommunernes Revision, Blik- og Rørarbejderforbundet, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Business Danmark, CEPOS, CKR, DAKOFA, Danisco, Danish Operators, Danmarks JordbrugsForskning, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Funktionærfor-

bund, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Golf Union, Dansk Metal, Dansk Solcelleforening, Dansk Tekstil og Beklædning, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Busvognmænd, Danske Regioner, Danske Speditører, DANVA, De Danske Landboforeninger, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Skatteborgerforening, Det Økologiske Råd, DK-Teknik og Miljø, DI, DONG, EC-Power, Ejendomsforeningen Danmark, Elsam, Energi Danmark, Energi- og Olieforum.dk, Energiform Danmark, Energiklagenævnet, Energimidt, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervsstyrelsen, Ernst & Young, Esbensen Rådgivende Ingeniører A/S, Finansrådet, Forenede Danske Kraftvarmeværker, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen for Danske Biogasanlæg, Foreningen for Slutbrugere af Energi (FSE), Forsikring & Pension, Forskningscenter Risø, Frederiksberg Kommune, Frie Funktionærer, FSR – danske revisorer, Gaia Solar, Greenpeace Danmark, Hammel Fjernvarme, Høresta, Håndværksrådet, International Transport Danmark, Kommunekemi a/s, Kommunernes Landsforening, Konkurrencestyrelsen, KPMG, Københavns Kommune, Landbrug & Fødevarer, Landsbrancheklubben for Hotel og Restauration, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Marius Pedersen A/S, Miljøstyrelsen, Mærsk olie og Gas, NaturErhvervsstyrelsen, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Organisationen for Vedvarende Energi (OVE), Pantefogedforeningen, PWC, Rejsearrangører i Danmark, Renosam, Restaurationsbranchen.dk, Retssikkerhedschefen, Sammenslutningen af Danske elforbrugere - SDE, Samvirkende Danske Turistforeninger, Samvirkende Energi- og Miljøkontorer, Sikkerhedsstyrelsen, SRF – Skattefaglig Forening, Trafikstyrelsen, Vattenfall A/S – Heat Nordic, Videncentret for Landbrug, Vindmølleindustrien, WWF, Ældresagen, Økologisk Landsforening, Aalborg Portland.

11. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Præcisering og udbredelse af reglerne for godtgørelse af elafgift medfører et umiddelbart mindreprovenu på ca. 2 mio. kr. i 2013, ca. 4 mio. kr. i 2014 og ca. 5 mio. kr. i 2015.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Elementet vedrørende dagsbetaling for varebiler skønnes at medføre engangsomkostninger på ca. 750.000 kr. til information og etablering af internetløsning, hvorfra dagsbeviser kan bestilles og betales.

		<p>Forslaget skønnes at medføre engangsudgifter på i alt 0,5 mio. kr. til knap 1 årsværk til vejledning og sagsbehandling i forbindelse med lovens ikrafttræden.</p> <p>Forslaget skønnes endvidere at medføre løbende årlige merudgifter på 0,3 mio. kr. til ½ årsværk.</p> <p>Herudover skønnes forslaget ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Præcisering og udbredelse af reglerne for godtgørelse af elafgift udgør en umiddelbar lempelse for de berørte virksomheder på ca. 2 mio. kr. i 2013, ca. 4 mio. kr. i 2014 og ca. 5 mio. kr. i 2015.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Erhvervsstyrelsen Team Effektiv Regulering (TER – tidligere CKR) vurderer, at forslagens element om en præcisering af udbredelse af reglerne for godtgørelse af elafgift vedrørende erhvervsmæssig opladning af batterier til elbiler i praksis medfører, at virksomhederne skal måle el forbrugt i erhvervsmæssig forstand. Denne måling danner grundlag for virksomhedernes godtgørelse af elafgift. TER vurderer, at målingen af elforbruget medfører mindre administrative løbende byrder for virksomhederne, da man vil være nødsaget til at bogføre og opbevare målinger til brug ved virksomhedens selvangivelse.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	<p>En specifik afgiftssats på HFO-1234ze og HFO-1234yf skal sikre substitution til de mindst skadelige gasser. Ændringen vil derfor være en gevinst for miljøet.</p> <p>Forslaget om præcisering og udbredelsen af reglerne for godtgørelse af elafgift forventes at understøtte Danmarks forpligtelse vedrørende udbygning af vedvarende energi.</p>	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Forslaget notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet) som ændret ved direktiv 98/48/EF. Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, som ikke er omfattet af en standstill-periode.</p> <p><i>Elafgiftsloven</i> Ændringen i elafgiftsloven skal meddeles Europa-Kommissionen i henhold til energibeskatningsdirektivet (direktiv 2003/96/EF). Ændringen skal notificeres til Europa-Kommissionen efter reglerne om gruppefritagelsesordningen.</p> <p><i>Momsloven</i> Der er ved Rådets gennemførelsesafgørelse af 24. juli 2012 givet tilladelse til, at Danmark kan opgøre momsen for privat anvendelse af vare- og lastbiler med tilladt total-</p>	

vægt på ikke over 3 t som et fast beløb på 40 kr. pr. dag, når den private anvendelse ikke overstiger 20 dage pr. kalenderår.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 2

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget giver virksomheder en lempelse i tilfælde, hvor anlægget udelukkende anvendes til komfortkøling i de varme sommermåneder. Forslaget skal ses i sammenhæng med de gældende regler om opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede mængde elektricitet.

Med lempelsen får virksomhederne to muligheder for at anvende standardsatsen på 10 kr. pr. m² pr. måned ved opgørelsen af det tilbagebetalingsberettigede forbrug. Der kan således indbetales 10 kr. pr. m² pr. måned i alle 12 måneder i kalenderåret. Virksomheder, der anvender et anlæg til komfortkøling i højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, kan vælge at indbetale 10 kr. pr. m² pr. måned i månederne maj, juni, juli og august. Lempelsen gælder dog alene for anlæg, for hvilke virksomheden ikke anvender kvadratmeterreglen til indbetaling for rumvarme. Virksomheden skal kunne fremlægge dokumentation på, at anlægget ikke anvendes i mere end fire måneder i løbet af kalenderåret. Dokumentationen skal være log, erklæring fra en energikonsulent eller lignende. Der stilles ikke krav om, at produktionen skal foregå i bestemte måneder, eller at der skal være tale om en sammenhængende måned. Afgiften betales i maj, juni, juli og august måned.

Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter energiafgiftslovene nedsættes.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringsforslaget under nr. 1.

Til nr. 3

Med forslaget ændres reglerne i overensstemmelse med deres oprindelige formål til en objektiv bestemmelse om, at det er en yderligere forudsætning for regulering, at det tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået godtgjort for perioden.

I bilag 1 til forslaget er medtaget to beregninger til eksemplificering af forslaget.

Til nr. 4

Der findes ikke længere særlige regler om afgiftsgodtgørelse vedrørende rutebiler, som derfor udgår af bestemmelsen. Alene kørestrøm til tog til personbefordring er efter forslaget omfattet af bestemmelsen.

Til nr. 1

Forslaget giver virksomheder en lempelse i tilfælde, hvor anlægget udelukkende anvendes til komfortkøling i de varme sommermåneder. Forslaget skal ses i sammenhæng med de gældende regler om opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede mængde elektricitet.

Med lempelsen får virksomhederne to muligheder for at anvende standardsatsen på 10 kr. pr. m² pr. måned ved opgørelsen af det tilbagebetalingsberettigede forbrug. Der kan således indbetales 10 kr. pr. m² pr. måned i alle 12 måneder i kalenderåret. Virksomheder, der anvender et anlæg til komfortkøling i højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, kan vælge at indbetale 10 kr. pr. m² pr. måned i månederne maj, juni, juli og august. Lempelsen gælder dog alene for anlæg, for hvilke virksomheden ikke anvender kvadratmeterreglen til indbetaling for rumvarme. Virksomheden skal kunne fremlægge dokumentation på, at anlægget ikke anvendes i mere end fire måneder i løbet af kalenderåret. Dokumentationen skal være log, erklæring fra en energikonsulent eller lignende. Der stilles ikke krav om, at produktionen skal foregå i bestemte måneder, eller at der skal være tale om en sammenhængende måned. Afgiften betales i maj, juni, juli og august måned.

Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter energiafgiftslovene nedsættes.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringsforslaget under nr. 1 om komfortkøling.

Til nr. 3

Med forslaget ændres reglerne i overensstemmelse med deres oprindelige formål til en objektiv bestemmelse om, at det er en yderligere forudsætning for regulering, at det tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået godtgjort for perioden.

I bilag 1 til forslaget er medtaget to beregninger til eksemplificering af forslaget.

Til nr. 4

Ændringen er udelukkende en rettelse af en forkert overskrift i lov nr. 625 af 14. juni 2011 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Ændring af afgift på erhvervenes energiforbrug m.v.). Den korrekte overskrift til gasafgiftslovens bilag 6 er: »Sats for gasafgiftslovens § 10 a«.

Til § 3

Til nr. 1

Med forslaget nr. 1 foreslås en supplerende bestemmelse til § 5, stk. 3, 4. pkt., i kulafgiftsloven. Den nugældende bestemmelse i § 5, stk. 3, i kulafgiftsloven vedrører opgørelse af affaldsvarmeafgiften i forbindelse med affaldsforbrænding, når der fyres med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler. Det fremgår af bestemmelsens 4. pkt., at der gælder en særlig regel for de centrale værker, som er nævnt i bilag 1 til kulafgiftsloven, og som producerer både varme og elektricitet. Ifølge denne regel skal de centrale værker opgøre affaldsvarmeafgiften med udgangspunkt i det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald, idet der foretages fradrag for produktion af elektricitet. Det er forudsat, at disse centrale værker, som i praksis er CO₂-kvoteomfattede virksomheder, skal opgøre det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald efter reglerne for opgørelse af udledt CO₂ for CO₂-kvoteomfattede virksomheder, jf. lov om CO₂-kvoter.

Med den foreslåede supplerende bestemmelse til kulafgiftslovens § 5, stk. 3, 4. pkt., foreslås, at hvis det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald ikke opgøres i forbindelse med opgørelsen af udledte drivhusgasser, jf. lov om CO₂-kvoter, så opgøres den afgiftspligtige mængde som leveret varme ganget med energiindholdet i det afgiftspligtige affald divideret med det samlede energiindhold i brændslerne.

Nedenfor gives et eksempel på, hvordan afgiftspligtig varme opgøres efter forslaget § 3, nr. 1.

Eksempel

Der er tale om et centralt værk, som på samme anlæg fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, og som producerer både varme og elektricitet. Værket opgør ikke det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald i forbindelse med opgørelsen af udledt CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter. Der gælder f.eks. følgende:

Produceret varme,	100 GJ
heraf leveret varme	90 GJ
heraf bortkølet varme	10 GJ
Produceret el	27,5 GJ
Anvendt naturgas	400 Nm ³
Anvendt halm	1 ton
Anvendt affaldsbrændsel	10 ton
Anvendt affaldsbrændsel	Antal GJ beregnes

De anførte konkrete oplysninger kendes fra målinger. Energiindholdet i det anvendte affaldsbrændsel kendes som udgangspunkt ikke. Det beregnes efter denne formel: Affaldsbrændselsmængde i alt i GJ = (leveret varme + bortkølet varme + produceret el)/0,85 – energi i halm – energi i naturgas. Energiindholdet i halm udgør 14,5 GJ/ton. Ener-

giindholdet i naturgas udgør 39,6 MJ/Nm³. Der er tale om standardsatser for energiindhold i henholdsvis halm og affald, som er fastsat i energifgiftslovene.

I dette beregningseksempel giver ovennævnte formel dette resultat:

$$(90 \text{ GJ} + 10 \text{ GJ} + 27,5 \text{ GJ})/0,85 - 1 \text{ ton halm} \times 14,5 \text{ GJ/ton halm} - 400 \text{ Nm}^3 \times 0,0396 \text{ GJ/Nm}^3$$

$$= 127,5 \text{ GJ}/0,85 - 14,5 \text{ GJ} - 15,84 \text{ GJ} = 150 \text{ GJ} - 14,5 \text{ GJ} - 15,84 \text{ GJ} = \underline{119,66 \text{ GJ}} \text{ for affaldsbrændsel.}$$

Energimængderne udgør derpå følgende:

Affaldsbrændsel	119,66 GJ
Halm	14,50 GJ
Gas	15,84 GJ
I alt brændsel	<u>150,00 GJ</u>

Den afgiftspligtige affaldsvarme opgøres som leveret varme ganget med energiindholdet i det afgiftspligtige affald divideret med det samlede energiindhold i brændslerne:

$$90 \text{ GJ varme} \times 119,66 \text{ GJ}/150 \text{ GJ} = \underline{71,796 \text{ GJ}}$$

For at nå frem til afgiften ganges dette antal GJ med afgiftssatsen.

Til nr. 2

Forslagets § 3, nr. 2, vedrører den situation, hvor opgørelsen af affaldsvarmeafgiften for de centrale værker afhænger af en opgørelse af det faktiske energiindhold i affaldsbrændsel i forbindelse med opgørelsen af CO₂-udledning efter CO₂-kvotelovgivningen. Inden for CO₂-kvoteordningen sker opgørelse på årsbasis, mens afgiftsopgørelsen efter kulafgiftsloven sker på månedsbasis.

På den baggrund foreslås det præciseret, at når opgørelsen af det faktiske energiindhold i affaldsbrændslet sker på årsbasis efter CO₂-kvoteordningen, så foretages der i første omgang en foreløbig opgørelse af afgiften for afgiftsperioden. Afgiftsopgørelsen reguleres efterfølgende, så snart det er muligt. I den foreløbige opgørelse af den afgift, som skal betales som et acountobeløb, indgår bl.a. sidste års verificerede data i henhold til CO₂-kvoteordningen. Hvis der for en afgiftsperiode foreligger verificerede oplysninger om det faktiske energiindhold i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen som en del af eller et tillæg til verifikationen efter CO₂-kvotelovgivningen, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden. I modsat fald foretages afgiftsopgørelsen for de relevante afgiftsperioder samlet. Udgifter til verifikation for enkelte afgiftsperioder afholdes af virksomheden.«

Til nr. 3 og 4

Med forslagens § 3, nr. 3 og 4, foreslås tilføjelser til henholdsvis stk. 5 og 6 i kulafgiftslovens § 5.

De nugældende bestemmelser i stk. 5 og 6 i kulafgiftslovens § 5 vedrører opgørelsen af tillægsafgiften for affald anvendt som brændsel i anlæg, som er omfattet af CO₂-kvoter, dvs. anlæg for hvilke virksomheder har tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter. Bestemmelsen i § 5, stk. 5, vedrører de centrale værker, som er nævnt i bilag 1 til kulafgiftsloven, mens bestemmelsen i § 5, stk. 6, vedrører de ikke centrale værker. Opgørelsesreglerne er dog de samme. Virksomhederne skal efter de gældende regler opgøre tillægsafgiften med udgangspunkt i det faktiske energiindhold i det indfyrede afgiftspligtige affald for anlægget.

Med den foreslåede tilføjelse til henholdsvis stk. 5 og 6 i kulafgiftslovens § 5 foreslås regler for opgørelse af tillægsafgiften i forbindelse med affaldsforbrænding på CO₂-kvoteomfattede anlæg, hvis det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald ikke opgøres i forbindelse med opgørelsen af udledt CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter. Det foreslås således, at den afgiftspligtige mængde for denne situation skal opgøres efter de regler, som gælder for affaldsforbrændingsanlæg, som ikke er CO₂-kvoteomfattede. Det vil sige efter kulafgiftslovens regler i § 5, stk. 7-13, samt § 5 a, som endnu ikke er trådt i kraft, jf. dog nedenstående om fradrag for bortkølet varme.

For så vidt angår reglerne i § 5, stk. 11, 2.-6. pkt., hvorefter ikke CO₂-kvoteomfattede virksomheder på visse betingelser kan opnå et fradrag i den afgiftspligtige mængde for bortkølet varme, foreslås, at dette fradrag tilsvarende skal kunne opnås for CO₂-kvoteomfattede virksomheder, som er nytillkomne CO₂-kvoteomfattede virksomheder, på den måde, at fradraget fastholdes til kun at gælde for den kreds af konkrete virksomheder, som har mulighed for at opnå det i dag.

Endvidere foreslås det præciseret, at hvis det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald opgøres i overensstemmelse med reglerne for CO₂-kvoteomfattede virksomheder for en periode, der ikke svarer til afgiftsperioden, og som er længere end afgiftsperioden, så skal virksomheden foretage en foreløbig afgiftsopgørelse for afgiftsperioden. Så snart den endelige opgørelse efter CO₂-kvotereglerne foreligger, opgøres og afregnes afgiften for afgiftsperioderne endeligt. I den foreløbige opgørelse af den afgift, som skal betales som et acotobeløb, indgår om muligt bl.a. sidste års verificerede data i henhold til CO₂-kvoteordningen. For affaldsforbrændingsanlæg, der ikke tidligere har været CO₂-kvoteomfattede, men som bliver det, baseres den foreløbige opgørelse af afgiften på et kvalificeret skøn, som skal kunne dokumenteres. Hvis der for en afgiftsperiode foreligger verificerede oplysninger om det faktiske energiindhold i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen, som en del af eller et tillæg til verifikationen efter CO₂-kvotelovgivningen, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden. I modsat fald foretages afgiftsopgørel-

sen for de relevante afgiftsperioder samlet. Udgifter til verifikation for enkelte afgiftsperioder afholdes af virksomheden.

Til nr. 5

Med lov nr. 461 af 12. juni 2009 om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love og om ophævelse af lov om tilskud til elproduktion (Omlægning af affaldsforbrændingsafgiften) indførtes tillægsafgiften for affald anvendt som brændsel til produktion af varme i anlæg tillige med en lempelse i tillægsafgiften for ikke CO₂-kvoteomfattede affaldsforbrændingsanlæg med røggaskondensatorer. Denne lempelse er betinget af, at varmen fra en eller flere røggaskondensatorer, som er installeret i anlægget, udgør mindst 7 pct. af anlæggets samlede produktion af energi i afgiftsperioden. Lempelsen betyder bl.a., at de omfattede anlæg, som producerer varme, men ikke elektricitet, opgør den afgiftspligtige mængde som affaldsvarmen (GJ) divideret med tallet 0,95 i stedet for med tallet 0,85, hvilket ellers er hovedreglen. Hensigten med lempelsen var at give et incitament til bedre energiudnyttelse via brug af røggaskondensatorer. Lempelsen fremgår af kulafgiftsloven § 5, stk. 9 og 10. Desuden indførtes en alternativ regel for affaldsforbrændingsanlæg, som producerer varme, men ikke elektricitet, så disse anlæg kunne betale tillægsafgift af et særligt grundlag, i den hensigt, at tillægsafgiften ikke skulle kunne overstige 26,50 kr. pr. GJ affaldsvarme. Sidstnævnte regel fremgår af kulafgiftslovens § 5, stk. 13. Der henvises til bemærkningerne til lovforslag nr. L 126 af 2008/1 om omlægning af affaldsforbrændingsafgiften, som blev fremsat af skatteministeren den 4. februar 2009.

Efter ordlyden af ovennævnte alternative regel i kulafgiftslovens § 5, stk. 13, for affaldsforbrændingsanlæg, som producerer varme, men ikke elektricitet, ydes ikke en lempelse for tilfælde, hvor varmen fra en eller flere røggaskondensatorer, som er installeret i anlægget, udgør mindst 7 pct. af anlæggets samlede produktion af energi i afgiftsperioden. Det har imidlertid ikke været hensigten med ovennævnte lempelse for anlæg med røggaskondensatorer, at lempelsen ikke skulle gælde for disse tilfælde, som bruger nævnte alternative regel. Det foreslås på den baggrund præciseret, at der skal gælde en tilsvarende afgiftslempelse for affaldsforbrændingsanlæg med røggaskondensatorer, når de kan opgøre afgiften efter den alternative regel i kulafgiftslovens § 5, stk. 13. Det foreslås i den forbindelse, at den foreslåede lempelse træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og gives virkning fra og med den 1. januar 2010, som er den dato, hvor den gældende lempelse for brug af røggaskondensatorer trådte i kraft.

Eksempel 1

Affaldsforbrændingsanlægget er ikke et centralt eller kvoteomfattet værk. Det opgør ikke den faktiske brændværdi i det indfyrede affald. Det fyrer kun med afgiftspligtigt affald. Det fremstiller varme, men ikke elektricitet. Der er installe-

ret røggaskondensatorer i anlægget. Den foreslåede lempelse for brug af røggaskondensatorer finder anvendelse.

Da den foreslåede lempelse for dette tilfælde beregnes ligesom lempelsen vedrørende røggaskondensatorer i kulafgiftsloven § 5, stk. 9, 3. pkt., for anlæg med både varme- og elproduktion, er elproduktionen i eksemplet sat til 0 GJ af illustrative grunde.

Der gælder følgende:

Varmekondensator	15 GJ
Anden varme, inkl. bortkøling	105 GJ
Elektricitet	0 GJ

Den afgiftspligtige mængde varme efter lempelsen for røggaskondensatorer udgør:

$$(120 \text{ GJ} - (120 \text{ GJ} + 0 \text{ GJ}) \times 0,1)/1,2 = 90 \text{ GJ}$$

Tillægsafgiften udgør:

$$90 \text{ GJ} \times 31,8 \text{ kr. pr. GJ} = 2.862 \text{ kr.}$$

Eksempel 2

Affaldsforbrændingsanlægget er ikke et centralt eller kvoteomfattet værk. Det opgør ikke den faktiske brændværdi i det indfyrede affald. Det fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andet brændsel. Det fremstiller varme, men ikke elektricitet. Der er installeret røggaskondensatorer i anlægget. Den foreslåede lempelse for brug af røggaskondensatorer finder anvendelse.

Da den foreslåede lempelse for dette tilfælde beregnes ligesom lempelsen vedrørende røggaskondensatorer i kulafgiftsloven § 5, stk. 10, 3.-6., 9. og 10 pkt., for anlæg med både varme- og elproduktion, er elproduktionen i eksemplet sat til 0 GJ af illustrative grunde.

Der gælder følgende:

Varmekondensator	15 GJ
Anden varme, inkl. bortkøling	105 GJ
Elektricitet	0 GJ
Gas, energiindhold	50 GJ
Affaldsvarme	antal GJ beregnes

Energiindholdet i affald til varmfremstilling udgør:

$$(15 \text{ GJ} + 105 \text{ GJ} + 0 \text{ GJ})/0,95 - 50 = 76,32 \text{ GJ}$$

Varmen fra afgiftspligtigt affald udgør:

$$(15 \text{ GJ} + 105 \text{ GJ}) \times 76,32 \text{ GJ}/(76,32 + 50) = 72,5 \text{ GJ}$$

Den afgiftspligtige mængde varme efter lempelsen for røggaskondensatorer udgør:

$$(72,5 \text{ GJ} - (72,5 \text{ GJ} + 0 \text{ GJ}) \times 0,1)/1,2 = 54,38 \text{ GJ}$$

Tillægsafgiften udgør:

$$54,38 \text{ GJ} \times 31,8 \text{ kr. pr. GJ} = 1.729,10 \text{ kr.}$$

Til nr. 6

Med lov nr. 625 af 14. juni 2011 om ændring af afgift på erhvervenes energiforbrug m.v. indsættes en ny § 5 a i kulafgiftsloven med en valgfri metode – røggasmetoden – vedrørende opgørelse af den afgiftspligtige mængde energi i forbindelse med opgørelsen af tillægsafgiften efter § 5, stk. 7, 8, 9 eller 10 i kulafgiftsloven. Tillægsafgiften betales af affaldsforbrændingsanlæg i forbindelse med forbrænding af affald. Hensigten med røggasmetoden er især, at de omfattede virksomheder kan opgøre tillægsafgiften, så den i højere grad kommer til at afhænge af anlæggets effektivitet eller virkningsgrad. Bestemmelsen i § 5 a om røggasmetoden er endnu ikke sat i kraft, da den beror på, at der kan udstedes en bekendtgørelse med de fornødne regler om røggasmålinger m.v. Der henvises til bemærkningerne vedrørende røggasmetoden i lovforslag nr. L 195, som blev fremsat af skatteministeren den 27. april 2011.

Hensigten om, at røggasmetoden skulle give mulighed for afgiftsopgørelse afhængigt af affaldsforbrændingsanlæggets effektivitet eller virkningsgrad, er dog ikke blevet gennemført fuldt ud med den tidligere vedtagne § 5 a i kulafgiftsloven. Denne bestemmelse om røggasmetoden omfatter således ikke det tilfælde, hvor anlægget producerer både elektricitet og varme, og hvor afgiften beregnes ved brug af den såkaldte v-formel i kulafgiftsloven § 5, stk. 7, 8, 9 eller 10. V-formlen indebærer som udgangspunkt, at det brændsel, som kan henregnes til produktionen af elektricitet, er fritaget for tillægsafgiften, og at der beregnes tillægsafgift af affaldsvarmen divideret med 1,2.

Med forslaget foreslås indsat en anden formulering af ovennævnte § 5 a med henblik på, at røggasmetoden også kan finde anvendelse, når nævnte v-formel benyttes i forbindelse med opgørelsen af tillægsafgiften. Forslaget indebærer nærmere, at de omfattede affaldsforbrændingsanlæg, der benytter v-formlen ved opgørelsen af tillægsafgiften, vil kunne vælge at korrigere afgiftsberegningen på grundlag af røggasmetoden ved brug af en antaget virkningsgrad på 0,85. Brugen af røggasmetoden vil producere en faktisk virkningsgrad for anlægget. Er den faktiske virkningsgrad 0,85, vil tillægsafgiften udgøre 26,5 kr. pr. GJ varme (output). Er den faktiske virkningsgrad f.eks. 0,86, vil tillægsafgiften udgøre 26,5 kr. pr. GJ varme $\times 0,85/0,86 = 26,19$ kr. pr. GJ varme. Er den faktiske virkningsgrad f.eks. 0,95, vil tillægsafgiften udgøre 26,5 kr. pr. GJ $\times 0,85/0,95 = 23,71$ kr. pr. GJ varme. Hvis der bruges både affaldsbrændsler og andre brændsler til energiproduktionen, korrigeres der herfor efter reglerne for brug af røggasmetoden.

Der gælder i dag en særlig lempelse for anlæg med røggaskondensatorer, når anlægget producerer både elektricitet og varme, og hvor afgiften beregnes ved brug af den såkaldte v-formel, jf. kulafgiftslovens § 5, stk. 9 eller 10. Hvis disse anlæg vælger at bruge røggasmetoden, får de ikke samtidig denne lempelse for anlæg med røggaskondensatorer.

Forslaget passer med provenubemærkningerne vedrørende røggasmetoden, jf. ovennævnte lovforslag nr. L 195.

Eksempel på brug af røggasmetoden

Affaldsforbrændingsanlægget er ikke et centralt eller kvo-teomfattet værk. Det opgør ikke den faktiske brændværdi i det indfyrede affald. Det fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andet brændsel. Det fremstiller el og varme i kombination. Der er installeret røggaskondensatorer i anlægget. Røggasmetoden anvendes.

Der gælder følgende:

Varmekondensator	30 GJ
Anden varme, inkl. bortkøling	90 GJ
Elektricitet	89 GJ
Tør iltfri røggas	57.200 Nm ³
Gas	50 GJ
Affald	antal GJ beregnes.

Energiindholdet i det indfyrede brændsel udgør:

$$57.200 \text{ Nm}^3/260 = 220 \text{ GJ brændsel.}$$

Virkningsgraden for anlægget udgør:

$$(30 \text{ GJ} + 90 \text{ GJ} + 89 \text{ GJ})/220 \text{ GJ} = 0,95$$

Energiindholdet i det indfyrede affald udgør:

$$(30 \text{ GJ} + 90 \text{ GJ} + 89 \text{ GJ})/0,95 - 50 \text{ GJ} = 170 \text{ GJ}$$

Varmen (output) fra affald udgør:

$$(30 \text{ GJ} + 90 \text{ GJ}) \times (170 \text{ GJ}/220 \text{ GJ}) = 92,73 \text{ GJ}$$

Afgiftsgrundlaget for tillægsafgiften efter »120 pct.-reglen« ved brug af en antaget virkningsgrad på 0,85 udgør:

$$(92,73 \text{ GJ}/1,20) \times (0,85/0,95) = 69,14 \text{ GJ}$$

Tillægsafgiften udgør:

$$69,14 \text{ GJ} \times 31,8 \text{ kr. pr. GJ} = 2.198,60 \text{ kr.}$$

Regneteknisk kan tillægsafgiften f.eks. også beregnes således:

$$92,73 \text{ GJ} \times 26,5 \text{ kr. pr. GJ} \times (0,85/0,95) = 2.198,60 \text{ kr.}$$

Til nr. 7

Forslaget giver virksomheder en lempelse i tilfælde, hvor anlægget udelukkende anvendes til komfortkøling i de varme sommer måneder. Forslaget skal ses i sammenhæng med de gældende regler om opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede mængde elektricitet.

Med lempelsen får virksomhederne to muligheder for at anvende standardsatsen på 10 kr. pr. m² pr. måned ved opgørelsen af det tilbagebetalingsberettigede forbrug. Der kan således indbetales 10 kr. pr. m² pr. måned i alle 12 måneder i kalenderåret. Virksomheder, der anvender et anlæg til komfortkøling i højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, kan vælge at indbetale 10 kr. pr. m² pr. måned i månederne maj, juni, juli og august. Lempelsen gælder dog alene for anlæg, hvor hvilken virksomheden ikke anvender kvadratmeterreglen til indbetaling for rumvarme. Virksomheden skal kunne fremlægge dokumentation på, at anlægget ikke anvendes i mere end fire måneder i løbet af kalenderåret. Dokumentationen skal være log, erklæring fra en energikonsulent eller

lignende. Der stilles ikke krav om, at produktionen skal foregå i bestemte måneder, eller at der skal være tale om en sammenhængende måned. Afgiften betales i maj, juni, juli og august måned.

Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter energiafgiftslovene nedsættes.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringsforslaget under nr. 7 om komfortkøling.

Til nr. 9

Med forslaget ændres reglerne i overensstemmelse med deres oprindelige formål til en objektiv bestemmelse om, at det er en yderligere forudsætning for regulering, at det tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået godtgjort for perioden.

I bilag 1 til forslaget er medtaget to beregninger til eksemplificering af forslaget.

Til nr. 10

Ændringen er udelukkende en rettelse af en forkert overskrift i lov nr. 625 af 14. juni 2011 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Ændring af afgift på erhvervenes energiforbrug m.v.). Den korrekte overskrift til kulafgiftslovens bilag 6 er: »Sæts for kulafgiftslovens § 8 a«.

Til § 4

Til nr. 1

Henvisningen til mineralolieafgiftslovens § 3, stk. 1 og 2, blev ikke ændret i forbindelse med ændringer i mineralolieafgiftsloven som følge af det nye cirkulationsdirektiv, EU-cirkulationsdirektiv 2008/118/EF.

Til nr. 2

Henvisningen skulle være til varer omfattet af stk. 6. Henvisningen til stk. 4 skyldes en manglende konsekvensændring i tidligere lovændring vedrørende energiafgifterne.

Til nr. 3

Forslaget giver virksomheder en lempelse i tilfælde, hvor anlægget udelukkende anvendes til komfortkøling i de varme sommer måneder. Forslaget skal ses i sammenhæng med de gældende regler om opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede mængde elektricitet.

Med lempelsen får virksomhederne to muligheder for at anvende standardsatsen på 10 kr. pr. m² pr. måned ved opgørelsen af det tilbagebetalingsberettigede forbrug. Der kan således indbetales 10 kr. pr. m² pr. måned i alle 12 måneder i kalenderåret. Virksomheder, der anvender et anlæg til komfortkøling i højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, kan vælge at indbetale 10 kr. pr. m² pr. måned i månederne maj,

juni, juli og august. Lempelsen gælder dog alene for anlæg, hvor hvilken virksomheden ikke anvender kvadratmeterreglen til indbetaling for rumvarme. Virksomheden skal kunne fremlægge dokumentation på, at anlægget ikke anvendes i mere end fire måneder i løbet af kalenderåret. Dokumentationen skal være log, erklæring fra en energikonsulent eller lignende. Der stilles ikke krav om, at produktionen skal foregå i bestemte måneder, eller at der skal være tale om en sammenhængende måned. Afgiften betales i maj, juni, juli og august måned.

Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter energiafgiftslovene nedsættes.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringsforslaget under nr. 3 om komfortkøling.

Til nr. 5

Med forslaget ændres reglerne i overensstemmelse med deres oprindelige formål til en objektiv bestemmelse om, at det er en yderligere forudsætning for regulering, at det tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået godtgjort for perioden.

I bilag 1 til forslaget er medtaget to beregninger til eksemplificering af forslaget.

Til § 5

Til nr. 1

Den gældende bestemmelse i CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2, rummer fire punkummer. Bestemmelsens fire punkummer foreslås ikke ændret, men indholdet bliver alligevel ændret som følge af, at der i bestemmelsen henvises til bestemmelser i kulafgiftsloven, som foreslås ændret. Bestemmelsens 2. og 3. pkt., som vedrører nærmere opgørelse af energiindholdet i CO₂-afgiftspligtig affald, henviser således til regler i henholdsvis stk. 5 og 6 i kulafgiftslovens § 5, som igen vedrører nærmere opgørelse af energiindholdet i affald i forbindelse med tillægsafgiften. Sidstnævnte stk. 5 og 6 i kulafgiftslovens § 5 foreslås som nævnt foran ændret. Alt dette indebærer, at CO₂-kvoteomfattede virksomheder, når de skal opgøre energiindholdet i affald til beregning af CO₂-afgift, fortsat skal opgøre energiindholdet i affald efter ensartede metoder efter bestemmelserne i CO₂-afgiftsloven og kulafgiftsloven.

Med forslaget foreslås tilføjelser til bestemmelsen i CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2, som gælder for de CO₂-kvoteomfattede virksomheder, som forbrænder ikke bionedbrydeligt affald.

For så vidt angår CO₂-kvoteomfattede virksomheder, som ikke opgør den faktiske emissionsfaktor for affaldet efter CO₂-kvotelovgivningen, foreslås, at der ved beregningen af CO₂-afgiftsgrundlaget i stedet skal anvendes en emissionsfaktor på 37 kg CO₂/GJ.

Endvidere foreslås for de tilfælde, hvor den såkaldte skorstensmetode efter CO₂-kvotelovgivningen anvendes, at udgangspunktet for opgørelsen af den CO₂ afgiftspligtige mængde skal være den CO₂-kvoteomfattede virksomheds samlede direkte målte udledninger af tons CO₂ i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter. Endvidere foreslås, at der på linje med de nugældende regler kan foretages fradrag for elfremstilling samt for varme, som bruges til proces i virksomheden. Desuden foreslås, at hvis der anvendes andre afgiftspligtige brændsler end affald, f.eks. naturgas, i forbindelse med affaldsforbrændingen, så fratrækkes CO₂-afgiftsbelastningen på de andre brændsler ved beregningen af CO₂-afgift på affaldet.

Ved opgørelser efter CO₂-kvoteloven anvendes i dag året, mens CO₂ afgiften opgøres med måneden som afgiftsperiode. På den baggrund foreslås endelig præciseret, at hvis en virksomhed ikke kan foretage endelig opgørelse for en afgiftsperiode før CO₂-kvoteperiodens udløb, så skal virksomheden foretage foreløbig afgiftsopgørelse for hver afgiftsperiode i CO₂-kvoteperioden. Så snart den endelige opgørelse efter CO₂-kvotereglerne foreligger, opgøres og afregnes afgiften for afgiftsperioderne endeligt. I den foreløbige opgørelse af den afgift, som skal betales som et acountobeløb, indgår om muligt bl.a. sidste års verificerede data i henhold til CO₂-kvoteordningen. For affaldsforbrændingsanlæg, der ikke tidligere har været kvoteomfattede, men som bliver det, baseres den foreløbige opgørelse af afgiften på et kvalificeret skøn, som skal kunne dokumenteres. Hvis der foreligger verificerede oplysninger til brug for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen for en afgiftsperiode, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden. I modsat fald foretages afgiftsopgørelsen for de relevante afgiftsperioder samlet. Udgifter til verifikation for enkelte afgiftsperioder afholdes af virksomheden.

Nedenfor gives et eksempel på, hvordan CO₂-afgiften af affald skal opgøres efter forslagens § 5, nr. 1, når et anlæg anvender skorstensmetoden efter CO₂-kvotelovgivningen.

Eksempel

Der er tale om et CO₂-kvoteomfattet forbrændingsanlæg, som fyrer med en kombination af CO₂-afgiftspligtigt affald og andre brændsler, og som producerer både varme og elektricitet. Forbrændingsanlægget har opgjort CO₂-udledningen efter CO₂-kvotereglerne svarende til udledning af 6 t CO₂ ved anvendelse af skorstensmetoden. Året er 2013. Der gælder f.eks. følgende:

Samlet udledning af CO ₂	6 tons
Produceret varme,	100 GJ
heraf leveret varme	90 GJ
heraf bortkølet varme	10 GJ
Produceret el	27,5 GJ

Anvendt naturgas	400 Nm ³
Anvendt halm	1 ton
Anvendt affaldsbrændsel	10 ton

De anførte konkrete oplysninger kendes fra målinger.

Som udgangspunkt udgør den CO₂-afgiftspligtige mængde for affaldsbrændslet de udledte 6 t CO₂. Derefter foretages fradrag vedrørende elfremstilling som følger:

Energiindholdet i det anvendte affaldsbrændsel kendes som udgangspunkt ikke. Det beregnes efter denne formel: Affaldsbrændselsmængde i alt i GJ = (leveret varme + bortkølet varme + produceret el)/0,85 – energi i halm – energi i naturgas. Energiindholdet i halm udgør 14,5 GJ/ton. Energiindholdet i naturgas udgør 39,6 MJ/Nm³. Der er tale om standardsatser for energiindhold i henholdsvis halm og affald, som er fastsat i energiafgiftslovene.

I dette beregningseksempel giver ovennævnte formel dette resultat:

$$(90 \text{ GJ} + 10 \text{ GJ} + 27,5 \text{ GJ})/0,85 - 1 \text{ ton halm} \times 14,5 \text{ GJ/ton halm} - 400 \text{ Nm}^3 \times 0,0396 \text{ GJ/Nm}^3$$

$$= 127,5 \text{ GJ}/0,85 - 14,5 \text{ GJ} - 15,84 \text{ GJ} = 150 \text{ GJ} - 14,5 \text{ GJ} - 15,84 \text{ GJ} = \underline{119,66 \text{ GJ}} \text{ for affaldsbrændsel}$$

Energimængderne udgør derefter følgende:

Affaldsbrændsel	119,66 GJ
Halm	14,50 GJ
Gas	15,84 GJ
I alt brændsel	<u>150,00 GJ</u>

Af de 150 GJ for affaldsbrændsel vil 83,33 GJ (produceret varme 100 GJ/1,2) blive henregnet til varme og 66,67 GJ (150 GJ – 83,33 GJ) til el, når man bruger den såkaldte v formel (v står for varmevirkningsgrad).

Af de 150 GJ vil ca. 78,6 GJ (27,5/0,35) blive henregnet til el, når man bruger værnsreglen: elproduktion/ 0,35 – som angiver den maksimale fritagelse for elproduktion ved brug af v formel.

Af de 150 GJ brændsel vil ca. 41 GJ (27,5 GJ/0,67) blive henregnet til el - og dermed 109 GJ til varme -, når man bruger den såkaldte e formel (e står for elvirkningsgrad).

Der vil blive brugt v formel. Udledte tons CO₂ efter fradrag for elfremstilling udgør:

$$6 \text{ tons CO}_2 \times 83,33 \text{ GJ}/150 \text{ GJ} = 3,333 \text{ tons CO}_2$$

Herefter udgør CO₂-afgiften brutto 164 kr./ton CO₂ x 3,333 ton CO₂ = 546,6 kr. For at komme frem til CO₂-afgiften netto, som er den endelige afgift, der skal angives til SKAT, kan der i dette eksempel ske fradrag af afgiftsbelastningen vedrørende forbrugt af andre brændsler:

Der er anvendt 400 Nm³ naturgas. CO₂ afgiftssatsen i 2013 er 37 øre/Nm³. Naturgassen til elfremstilling belastes ikke med CO₂-afgift. CO₂-afgiften vedrørende naturgassen til varmfremstillingen udgør:

$$400 \text{ Nm}^3 \times 37 \text{ øre/Nm}^3 \times 83,33/150 = 82,22 \text{ kr.}$$

Der er ikke CO₂-afgift på halmen.

Resten af CO₂-afgiften beregnes:

$$546,6 \text{ kr.} - 82,22 \text{ kr.} = \underline{464,40 \text{ kr.}}$$

Dette beløb udgør CO₂-afgiften vedrørende CO₂-udledningen fra affaldets forbrænding, som virksomheden skal angive til SKAT.

Til nr. 2

Bestemmelsen i CO₂-afgiftslovens § 9, stk. 2, 3. pkt., som foreslås nyaffattet, indebærer, at virksomheder, der forbruger afgiftspligtig elektricitet direkte til fremstilling af varme til anvendelser nævnt i bilag 1 til CO₂-afgiftsloven, kan få tilbagebetalt 57,3 pct. af afgiften af elektriciteten. De pågældende anvendelser er såkaldte tunge processer.

Bestemmelsen i sin oprindelige form blev indsat i loven ved § 7, nr. 1, i lov nr. 520 af 7. juni 2006. Bestemmelsen indebar dengang, at virksomheder, der forbrugte afgiftspligtig elektricitet efter § 2, stk. 1, nr. 8, direkte til fremstilling af varme til anvendelser nævnt i nr. 1-14 i bilaget til CO₂-afgiftsloven, kunne få tilbagebetalt 61/86 af afgiften. Det fremgik, at skatteministeren fastsatte tidspunktet for ikrafttrædelsen, jf. § 9, stk. 2, i lov nr. 520 af 7. juni 2006. Bestemmelsen blev sat i kraft den 1. januar 2008, jf. bekendtgørelse nr. 1326 af 30. november 2007.

Det fremgik af lovforslag nr. L 156 om denne bestemmelse, at nedsættelsen af afgiften vedrører forbrug af elektricitet direkte til varmfremstilling ved en elpatron, eldrejet varmepumpe m.v. og ikke elektricitet anvendt indirekte til varmfremstilling i form af f.eks. el til drift af pumper, ventilation, blæsere m.v.

Bestemmelsen blev derpå nyaffattet ved § 4, nr. 8, i lov nr. 528 af 17. juni 2008, idet bestemmelsen betød, at virksomheder, der forbrugte afgiftspligtig elektricitet efter § 2, stk. 1, nr. 8, direkte til fremstilling af varme, kunne få tilbagebetalt 57,3 pct. af afgiften. Det fremgik, at skatteministeren fastsatte tidspunktet for ikrafttrædelsen, jf. § 10, stk. 1, i lov nr. 528 af 17. juni 2008. Bestemmelsen blev sat i kraft den 1. januar 2010, jf. § 3 i bekendtgørelse nr. 1125 af 1. december 2009.

Det fremgik af lovforslag nr. L 168 vedrørende den nyaffattede bestemmelse, at den hidtidige bestemmelse om el anvendt direkte til fremstilling af varme til procesformål blev opretholdt bortset fra satsændringer.

Inden ikrafttrædelsen blev der lovgivet om bestemmelsen igen. Bestemmelsen blev således nyaffattet ved § 6, nr. 6, i lov nr. 461 af 12. juni 2009, hvorved bestemmelsen fik sin nuværende ovennævnte ordlyd, hvorefter virksomheder, der forbruger afgiftspligtig elektricitet direkte til fremstilling af varme til tunge processer, kan få tilbagebetalt 57,3 pct. af afgiften af elektriciteten. Det fremgik, at skatteministeren fastsatte tidspunktet for ikrafttrædelsen, jf. § 12, stk. 1, i lov nr. 461 af 12. juni 2009. Bestemmelsen blev sat i kraft den 1. januar 2010, jf. § 4 i bekendtgørelse nr. 1125 af 1. december 2009. Dermed blev den forrige udformning af bestemmelsen, som også trådte i kraft den 1. januar 2010, straks afløst af den nugældende udformning af bestemmelsen med virkning fra den 1. januar 2010.

Bestemmelsen i sin oprindelige form, der som nævnt blev indsat i loven ved § 7, nr. 1, i lov nr. 520 af 7. juni 2006, og som indgik i lovforslag nr. L 156, som blev fremsat af transport- og energiministeren den 9. februar 2006, blev forelagt Europa-Kommissionen som en statsstøttesag (sammen med den såkaldte elpatronordning). Europa-Kommissionen traf afgørelse i statsstøttesagen den 9. november 2007 med afgørelse nr. N 391/2006 – Afgiftslempelser: Varme fra kraftvarmeværker, varme fremstillet ved el og procesvarme.

Europa-Kommissionen godkendte den anmeldte ordning. Europa-Kommissionen lagde i afgørelsens punkt 56 vægt på, at formålet med ordningen var at støtte opretholdelsen og udbygningen af kraftvarmekapaciteten i Danmark, og at i henhold til energibeskatningsdirektivets artikel 15, stk. 1, litra c, kan medlemsstaterne indrømme hel eller delvis afgiftsfritagelse for energiprodukter og elektricitet, der anvendes til kraftvarmeproduktion.

Europa-Kommissionen godkendte den omhandlede bestemmelse/lempelse under forudsætning af, at betingelserne for lempelsen for elforbrug til procesvarme svarede til betingelserne for den parallelle lempelse for elforbrug til fjernvarmefremstilling, som Europa-Kommissionens afgørelse nr. N 391/2006 også omhandlede. Sidstnævnte lempelse var den såkaldte elpatronordning, som indsattes i bl.a. CO₂-afgiftsloven ved § 7, nr. 7, i lov nr. 1417 af 21. december 2005. Efter denne ordning gives der delvis tilbagebetaling af afgift efter CO₂-afgiftsloven for afgiftspligtige energiprodukter, herunder elektricitet, som en momsregistreret virksomheder har anvendt til fremstilling af fjernvarme, når visse betingelser er opfyldt. Disse betingelser er, at virksomheden skal have kraftvarmekapacitet, og at der ikke samtidig med den omfattede varmeproduktion må produceres elektricitet på kraftvarmeanlægget.

Disse betingelser fremgår imidlertid ikke af den omhandlede nugældende bestemmelse om lempelse i CO₂-afgiftsloven for virksomheder, der forbruger afgiftspligtig elektricitet direkte til fremstilling af varme til anvendelser nævnt i bilag 1 til CO₂-afgiftsloven (dvs. tunge processer). Med den foreslåede nyaffattelse af lempelsen indsættes disse betingelser i bestemmelsen, hvorved det fremgår, at der gælder de samme betingelser for lempelsen som ved brug af elpatronordningen. Der stilles dog ikke de samme betingelser,

som gælder i elpatronordningen om, at virksomheden skal levere varme til det kollektive varmenet eller lignende, og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Dette gør bestemmelsens ordlyd mere præcis i forhold til Europa-Kommissionens afgørelse i ovennævnte statsstøttesag.

Endvidere foreslås det med nyaffattelsen præciseret, at lempelsen kun gælder for ikke tilbagebetalt afgift af elektricitet. Det skal ses på baggrund af, at det er muligt, at denne type virksomheder får tilbagebetaling af afgift af elektricitet til fremstilling af varme til eget forbrug efter elpatronordningen.

Til § 6

Til nr. 1

Ved indførsel fra udlandet, skal der ikke betales afgift af brændstof i erhvervskøretøjers og specialcontaineres standardtanke. Ved implementering af energibeskatningsdirektivet 2003/96/EF af 27. oktober 2003 skulle bestemmelsen have været ændret, så definitionen svarer til definitionen i direktivet.

Til § 7

Til nr. 1

Med forslaget indføres en afgiftssats for gasarterne HFO-1234ze med den kemiske betegnelse 1,3,3,3-tetrafluorpropene og HFO-1234yf med den kemiske betegnelse 2,3,3,3-tetrafluorpropene. Disse HFO'er har en lavere GWP-værdi end tilsvarende HFC'er. Forslaget sikrer, at de nævnte HFO'er afgiftsbelægges i forhold til deres GWP-værdi.

Til § 8

Til nr. 1

Det foreslås, at der for natur- og biogasdrevne biler fremover foretages en konkret omregning fra bilens CO₂-udledning til et forbrug af diesel udtrykt i km pr. liter med henblik på indplacering af natur- og biogasdrevne biler i skalaen for dieseldrevne biler.

Brændstofforbrugsafgiftsloven har i dag kun konkrete skalaer for benzindrevne og dieseldrevne biler. For biler, der bruger andre drivmidler, fastsættes energieffektiviteten ved beregning. Beregningen fastsætter et konkret brændstofforbrug på grundlag af bilens egenvægt. Denne fremgangsmåde skyldes, at der er en lang række drivmidler, hvor der ikke foreligger officielle målinger af energieffektiviteten eller CO₂-udledningen. Dette er imidlertid i dag tilfældet for mange natur- og biogasdrevne biler.

Baggrunden for, at beregningen for natur- og biogasdrevne biler går ud på at fastsætte et brændstofforbrug målt i km pr. liter diesel, er at natur- og biogas med hensyn til energi-afgift er ligestillet med diesel. Der vil derfor som for de dieseldrevne biler skulle opkræves udigningsafgift.

I registreringsafgiftsloven fastsættes de nuværende fradrag og tillæg for brændstofføkonomi efter energieffektiviteten som fastsat i brændstofforbrugsafgiftsloven. Forslaget vil derfor få direkte virkning for beregningen af registreringsafgiften af natur- og biogasdrevne biler.

Til § 9

Til nr. 1

Ændringen går ud på at tydeliggøre, at de køretøjer, hvor fastsættelsen af brændstofforbruget er sket ved omregning fra f.eks. udledningen af CO₂, kan opnå fradrag i eller vil skulle betale tillæg til registreringsafgiften på grundlag af det beregnede forbrug. Ændringen er en konsekvens af dette lovforslags § 8, nr. 1, hvorefter natur- og biogasdrevne bilers brændstofforbrug foreslås fastsat ved omregning fra CO₂ udledning til et forbrug udtrykt i kilometer pr. liter diesel.

Til § 10

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ophævelsen af stempelafgiftsloven og samtidig ikrafttræden af lov nr. 551 af 18. juni 2012 om afgift af skadesforsikringer. Forsikringsdokumenter, der oprettes mellem anerkendte arbejdsløsheds-kasser og deres medlemmer samt arbejdsløsheds-kassernes vedtægter er fritaget for stempelafgift i medfør af § 93 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Arbejdsløshedsforsikringer efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. har således hidtil været fritaget for den generelle afgift på skadesforsikringer i stempelafgiftsloven. Denne afgiftsfritagelse foreslås videreført i lov om afgift af skadesforsikringer, der træder i kraft den 1. januar 2013, og som afløser stempelafgiftsloven. Lov om afgift af skadesforsikringer er en omlægning og forenkling af reglerne om afgift af skadesforsikringer i den hidtidige stempelafgiftslov, hvorved afgiften ændres fra en afgift på forsikringsdokumenter til en præmieafgift. Med præmie forstås vederlaget for en forsikring. Den foreslåede fritagelsesbestemmelse vil derfor medføre, at medlemsbidrag til anerkendte arbejdsløsheds-kasser efter § 77 i lov om arbejdsløshedsforsikring ikke omfattes af skadesforsikringsafgiften.

Afgiftsfritagelsen omfatter derimod ikke præmier for andre forsikringsordninger vedrørende arbejdsløshed, herunder forsikringsordninger i form af lønsikring m.v. Disse forsikringer har således heller ikke hidtil været fritaget for stempelafgift.

Til § 11

Til nr. 1

Ved § 5, nr. 1, i lov nr. 590 af 18. juni 2012 om ændring af ligningsloven og forskellige andre love (Initiativer rettet mod sort arbejde) blev det fastsat i § 7, stk. 7, i lov om registrering af køretøjer, at der på vare- og lastbiler med vægt indtil 4 tons, som er registreret i Danmark til udelukkende

erhvervsmæssig brug, skal oplyses CVR-nummer samt navn eller logo for virksomheden, der er den registrerede ejer eller bruger af vare- og lastbil. Udenlandsk registrerede vare- og lastbiler, der anvendes erhvervsmæssigt i Danmark, skal medbringe dokumentation for virksomhedens registrering i Registeret for Udenlandske Tjenesteydelser (RUT). I § 7, stk. 8, i lov om registrering af køretøjer blev det fastsat, at skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for, hvordan oplysningerne skal fremgå af en vare- og lastbil. Reglerne træder i kraft den 1. januar 2013.

Efter vedtagelsen af lov nr. 590 af 18. juni 2012 er der konstateret et regelsammenstød mellem oplysningspligten og et krav om at udvise diskretion ved inkassovirksomhed. Efter lov om inkassovirksomhed § 9 skal inkassovirksomhed udøves i overensstemmelse med »god inkassoskik«, og det kan ifølge forarbejderne til lov om inkassovirksomhed § 9 være i strid med god inkassoskik at parkere uden for skyldnerens bolig med en bil, der er mærket med udtryk som »inkasso« eller lignende eller med firmanavne m.v., og som leder tanken hen på inkassovirksomhed. Endvidere kan privat inkassovirksomhed som udgangspunkt kun udøves af enten advokater, banker eller af særskilt autoriserede inkassovirksomheder.

For at undgå regelsammenstødet foreslås det at nyaffatte § 7, stk. 7 og 8, i lov om registrering af køretøjer under hensyn til, at der er tale om ændringer af § 7 i lov om registrering af køretøjer ifølge den vedtagne lov nr. 590 af 18. juni 2012, som på tidspunktet for fremsættelsen af lovforslaget endnu ikke er trådt i kraft. § 7, stk. 7, 1. og 2. pkt., og stk. 8 er uændret formuleret i forhold til § 7, stk. 7 og 8, indsat ved lov nr. 590 af 18. juni 2012, mens der foreslås indsat et nyt 3. pkt. i § 7, stk. 7, i lov om registrering af køretøjer, hvorefter oplysningspligten efter § 7, stk. 7, 1. pkt., ikke finder anvendelse for den, der som led i udøvelsen af inkassovirksomhed er omfattet af kravet om god inkassoskik efter § 9 i lov om inkassovirksomhed.

Til § 12

Til nr. 1

Det foreslås, at vægtafgiftsloven ændres, således at der for varebiler, der ikke er registreret til hel eller delvis privat benyttelse, kan gives tilladelse til, at der betales afgift for privat rådighed over køretøjet pr. dag motorkøretøjet anvendes privat. Afgiften foreslås til 185 kr. pr. dag.

Ændringen vedrører varebiler med en tilladt totalvægt på indtil 3 t omfattet af § 4, stk. 1, tabelafsnit II A, der angiver vægtafgiftssatserne for vare- og lastbiler, der ikke er afgiftspligtige efter lov om vejbenyttelse.

I modsætning til det almindelige årlige tillæg for privat anvendelse foreslås det, at dagsafgiften for privat benyttelse også skal dække eventuelle skattemæssige krav, der følger af den private benyttelse af og rådighed over bilen. Dagsafgiften omfatter ikke afgifter af brændstof m.v. Når det gælder moms henvises til bemærkningerne herom.

Vægtafgiftsloven, brændstofforbrugsafgiftsloven og registreringsafgiftslovens § 2 fritager en lang række køretøjskategorier, men stiller samtidig betingelse om, at køretøjerne ikke må anvendes til privat personbefordring. Det foreslås derfor, at der ikke kan betales dagsafgift for sådanne køretøjer. Der vil dog kunne købes dagsbevis til el- og brintdrevne køretøjer.

Til stk. 15

Det foreslås, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om administrationen af dagsafgiften.

Til nr. 2 - 3

Konsekvensændringer der følger af nr. 1

Til nr. 4

Ændringen indsætter en bestemmelse om bødestraf for ikke at medbringe bevis for dagsbetalingen under kørslen.

Til § 13

Til nr. 1

Der foreslås som ny § 29 a indsat en bestemmelse om, at der for varebiler med tilladt totalvægt på ikke over 3 t, hvor der er taget fuldt fradrag for afgift vedrørende anskaffelse eller leje, kan betales 40 kr. i moms pr. dag i indtil 20 dage pr. kalenderår, hvis bilen bruges til privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål. F.eks. hvis bilen ønskes brugt til flytning af private ejendele eller kørsel i forbindelse med en persons deltagelse i arrangementer, der er virksomheden uvedkommende.

Der udstedes bevis for momsens betaling, som af kontrolhensyn skal medbringes under kørsel med bilen på dagen, hvor dagsbeviset gælder, og på forlangende forevises politi eller SKAT.

I stk. 2 foreslås, at der ikke kan betales dagsafgiften på 40 kr. pr. dag for privat anvendelse af varebiler, der ikke betaler vægtafgift eller registreringsafgift efter registreringsafgiftslovens § 2, jf. bemærkningerne til § 12, nr. 1.

I stk. 3 foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om administration af ordningen.

Til nr. 2

Normalt kan varebiler med tilladt totalvægt på ikke over 3 t kun anvendes til formål i forbindelse med virksomhedens levering af momspligtige varer og ydelser, når der ved anskaffelsen af bilen er taget fuldt fradrag for købsmomsen. Anvendes bilen efterfølgende til andet formål, vil fradragsretten bortfalde helt. Ligeledes begrænses fradragsretten af momsen af lejen til en tredjedel, hvis en lejet bil anvendes til andet formål end virksomhedens levering af momspligtige varer og ydelser.

Det foreslås, at er der betalt moms efter den nye § 29 a for dage, hvor bilen anvendes privat, vil bilen fortsat blive anset som anvendt udelukkende i forbindelse med virksomhedens

fradragsberettigede leveringer af varer og ydelser. Hermed bevares fuld fradragsret for momsudgifterne til anskaffelsen af bilen eller af momsen af lejen.

Til § 14

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. som følge af, at stempelafgiftsloven ophæves med virkning fra 1. januar 2013 i medfør af lov om afgift af skadesforsikringer. Fritagelsen for forsikringsafgift (afgift af skadesforsikringer) foreslås samtidig indsat i lov om afgift af skadesforsikringer som § 4, stk. 1, nr. 7. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 10.

Til § 15

Da brændstofforbrugsafgiftslovens § 3 og vægtafgiftslovens § 4 foreslås omfattet, foreslås den tidligere vedtagne, men ikke ikrafttrådte, affattelse ophævet.

Til § 16

Til nr. 1

I sammenhæng med lovforslagets § 11 nr. 1, til en ny affattelse af § 7, stk. 7 og 8, i lov om registrering af køretøjer foreslås det at ophæve indsættelsen af stk. 7 og 8 i § 7 i lov om registrering af køretøjer ifølge § 5, nr. 1, i den vedtagne lov nr. 590 af 18. juni 2012, idet de pågældende ændringer endnu ikke er trådt i kraft på tidspunktet for fremsættelsen af lovforslaget.

Til § 17

Til nr. 1

De bestemmelser i lov nr. 1337 af 19. december 2008 om ændring af ligningsloven, lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. og registreringsafgiftsloven, der indførte en ordning med dagsafgift for privat benyttelse af varebiler ophæves. Det skyldes, at der med nærværende lovforslag foreslås en tilpasset ordning.

Til § 18

Til nr. 1

I forbindelse med, at varebiler ved lov nr. 1386 af 21. december 2009 blev omfattet af brændstofforbrugsafgiften blev dagsafgiften konsekvensændret. Det skyldes, at der med nærværende lovforslag foreslås en tilpasset ordning.

Til § 19

Til nr. 1

Ændringen er en konsekvens af ændringen i forslaget § 3, nr. 6, der erstatter en bestemmelse, der foreslås derfor ophævet. Bestemmelsen, der foreslås ophævet, indeholder en ny § 5 a i kulafgiftsloven, der ikke er sat i kraft. Der foreslås en

ny § 5 a i kulafgiftsloven, som justerer indholdet af den oprindelige bestemmelse. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 6.

Til § 20

Til nr. 1

Lov nr. 529 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, foreslås ophævet, da formålet med loven ikke længere er relevant.

Til § 21

Ifølge elafgiftsloven § 11, stk. 1, nr. 1, kan momsregistrerede virksomheder få tilbagebetalt afgiften af den i virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet med undtagelse af 1 øre pr. kWh. Bestemmelsen suppleres af § 11, stk. 16, hvoraf det følger, at virksomheden kan få afgiften tilbagebetalt i samme omfang, som den har fradraget for købsmomsen. Efter § 11 c, stk. 1, nedsættes tilbagebetalingen efter § 11 med 3,5 øre pr. kWh (2013 niveau). Dette kaldes også procesafgiften.

Momsregistrerede virksomheder, der er anført på bilaget til elafgiftsloven, er med få modifikationer ikke omfattet af reglerne for tilbagebetaling af afgift, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 2.

Det er en betingelse for at kunne få godtgørelse af elafgiften, at elektriciteten er anvendt i virksomheden til procesformål, jf. forbrugskriteriet i elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1.

Markedet for salg af elbiler i Danmark samt serviceydelserne i forbindelse hermed så som udskiftning af batterier, opladning m.m. er i stadig udvikling. Der er i dag flere virksomheder, som tilbyder forskellige serviceløsninger til elbilerne.

Skatterådet traf den 27. april 2010 afgørelse i en sag om elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af batterier til elbiler.

Skatterådet fastslår ved denne afgørelse, at virksomheder, der har aktiviteter med opladning af batterier til elbiler, kan få godtgjort elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af disse batterier. Det er Skatterådets opfattelse, at elforbruget sker ved opladningen af batterier til el-biler. Opladningen sker ved, at der påføres elektricitet til batterier til elbiler. Når virksomheden har serviceaktiviteter med opladning af batterier til elbiler, anser Skatterådet elektriciteten for at være forbrugt i en produktionsproces i virksomheden. Virksomhedens kunder køber således ikke elektricitet, men en ydelse, der består i opladning af batterier til el-biler. Det fremgår af Skatterådets afgørelse, at det er en forudsætning, at det er virksomhedens elleverandør eller en anden udbyder, som virksomheden samarbejder med, der leverer elektriciteten til opladningen, uanset hvor og under hvilke betingelser opladningen af batterierne til elbiler finder sted.

Skatterådets afgørelse er gengivet i forkortet form i SKM2011. 259. SKAT.

På denne baggrund forslås det at præcisere reglerne for godtgørelse af elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler.

Efter forslaget vil alle virksomheder kunne få godtgjort elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af registrerede elbilers batterier på virksomhedens ladestander, herunder hurtigladere, når ladestanderen drives for virksomhedens regning og risiko, og virksomheden er involveret i driften heraf. Endvidere godtgøres elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af batterier på batteriskiftestationer. Elbilvirksomheden skal således alene betale procesafgift af elektricitet, der anvendes til opladning af batterier i registrerede eldrevne biler.

Det er et krav, at der sker en måling af den elektricitet, der anvendes til opladning af batterier til elbiler. Kravet om måling gælder, uanset om ladestanderen er placeret i det offentlige rum, hos husholdninger eller andre steder. Måleren skal være placeret i ladestanderen.

Elbilvirksomheden har via ladestanderen i visse situationer mulighed for at styre elforbruget herunder sikre en intelligent opladning af batterier. Dette uanset om virksomhedens ladestander er opstillet i det offentlige rum, hos husholdninger eller andre steder. Der er miljømæssige fordele ved en intelligent opladning af batterier, idet elbilvirksomheden har mulighed for via ladestanderen at styre, hvornår elforbruget til opladning af batterier foregår. Dermed kan det undgås, at opladningen af batterier sker på tidspunkter på døgnet, hvor elforbruget i forvejen er meget stort, og hvor elproduktionen derfor også er baseret på kul m.v.

Elafgiftslovens krav om, at elektriciteten skal være forbrugt af virksomheden, anses for at være opfyldt i dette særlige tilfælde. Med præciseringen er husholdningen, der er kunde hos en elbilvirksomhed, ikke bundet til at anvende bestemte elleverandører eller bestemte elbilabonnementer.

Tilbagebetalingen ydes i dette særlige tilfælde uanset bestemmelsen i elafgiftslovens § 11, stk. 16, om fradraget i samme omfang, som virksomheden har fradraget for moms for elektricitet og varme. Elbilvirksomheden skal således ikke i dette særlige tilfælde opfylde betingelsen om, at fradraget gælder i samme omfang, som virksomheden har fradraget for moms for elektricitet og varme. Som dokumentation for tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge opgørelser af målinger af den forbrugte elektricitet i ladestander, herunder hurtigladere og på batteriskiftestationer.

Bestemmelsen har efter forslaget virkning fra og med den 27. april 2010, som er den dato, hvor Skatterådet traf afgørelse i sagen om godtgørelse af erhvervmæssig opladning af batterier.

Reglen om godtgørelse af elafgift til erhvervmæssig opladning af batterier er midlertidig og udløber ved udgangen af 2015.

§ 22

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2013, jf. dog stk. 3 og 4.

Til stk. 2

Det foreslås, at bestemmelsen om afgiftslempelse for komfortkøling får virkning fra og med den 1. januar 2010 svarende til det tidspunkt, hvor regler om afgift på komfortkøling blev indført. Virksomheder, der som følge af afgiftslempelsen kan få afgift tilbagebetalt, skal inden seks måneder efter lovens ikrafttræden anmode SKAT om tilbagebetaling af afgiften. Der udsendes nyhedsbrev til virksomheder med nærmere oplysninger om ansøgning om tilbagebetaling af afgiften.

Til stk. 3

Det foreslås, at afgiftslempelsen ved brug af røggaskondensatorer i visse affaldsforbrændingsanlæg får virkning fra og med den 1. januar 2010. Der henvises til begrundelsen under bemærkningerne til § 3, nr. 5.

Til stk. 4

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at sætte ændringerne vedrørende røggasmetoden i kraft. Det er hensigten, at ændringerne sættes i kraft i forbindelse med, at der udstedes en bekendtgørelse med de fornødne regler om røggasmålinger m.v. Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 6 og § 19, nr. 1.

Bilag 1:**Beregningseksempler til forslaget vedrørende efterregulering af energiafgifter***Forudsætninger:*

Virksomheden anvender naturgas til produktion af varme og varmt vand i en naturgaskedel.

Virksomheden anvender en del af den producerede varme og varmt vand til varem fremstilling, det vil sige til godtgørelsesberettigede procesformål. Derudover anvender virksomheden varme til opvarmning af produktionslokaler, lager og en administrationsbygning samt varmt vand til rengøringsformål, det vil sige til ikke-godtgørelsesberettigede formål.

Baggrunden for virksomhedens ønske om at anvende bestemmelsen om regulering for afgiftsgodtgørelse 3 år tilbage i tid er f.eks., at SKAT har konstateret, at virksomheden i samme periode har fået godtgjort energifgifter, uden at den fornødne dokumentation i form af måling er til stede. F.eks. er der kun opsat målere 2 ud af 4 steder, hvor der udtages varme eller varmt vand til procesformål.

Ved beregning af godtgørelsesberettiget naturgasafgift har virksomheden lagt det målte energiforbrug til grund tillagt et skøn over resten af energiforbruget til procesformål.

Den utilstrækkelige måling i eksempel 1 nedenfor indebærer, at virksomheden efter gældende regler og uden efterregulering af energifgifter kun er berettiget til godtgørelse af 55.000 kr. (Virksomheden kan ikke dokumentere mere) ud af de 160.000 kr., som virksomheden har fået godtgjort (skønsmæssig opgørelse). Virksomheden har dermed fået 105.000 kr. for meget i afgiftsgodtgørelse. I eksemplet er virksomheden berettiget til godtgørelse af 125.000 kr. (ved korrekt måling) (punkt 4 i eksemplet). Resultatet bliver, at virksomheden skal betale (160.000 – 125.000) 35.000 kr. i efterregulering. Uden reglen skal der betales 105.000 kr. i efterregulering.

Den utilstrækkelige måling i eksempel 2 nedenfor indebærer, at virksomheden efter gældende regler og uden efterregulering af energifgifter kun er berettiget til godtgørelse af 55.000 kr. ud af de 190.000 kr., som virksomheden har fået godtgjort. Virksomheden har dermed fået 135.000 kr. for meget i afgiftsgodtgørelse. I eksemplet er virksomheden også her berettiget til godtgørelse af 125.000 kr.

Afgiftsopgørelse (eksempel 1)

1.	Energiafgift af virksomhedens forbrug af naturgas i perioden	200.000 kr.
2.	Godtgjort gasafgift på momsangivelsen i perioden	160.000 kr.
3.	Ikke godtgjort energiafgift, det vil sige betalt afgift i form af procesafgift, rumvarme og varmt vand i perioden (1 – 2)	40.000 kr.
4.	Beregnet godtgørelsesberettiget afgift efter måling af godtgørelsesberettiget forbrug i en periode på 12 måneder	125.000 kr.
5.	Ikke-godtgørelsesberettigede energiafgift i perioden, dvs. afgift, som virksomheden skal betale i perioden (1 – 4)	75.000 kr.
6.	Beregnet andel af godtgørelsesberettiget energiafgift i forhold til godtgjort afgift: $(4/2 * 100) = (125.000/160.000 * 100) =$	78,1 pct.

Konklusion: Virksomheden opfylder i dette eksempel forudsætningen om, at den godtgørelsesberettigede energiafgift

af forbruget af naturgas skal udgøre mindst 75 pct. af den godtgjorte energiafgift i perioden.

Afgiftsopgørelse (eksempel 2)

1.	Energiafgift af virksomhedens forbrug af naturgas i perioden	200.000 kr.
2.	Godtgjort gasafgift på momsangivelsen i perioden	190.000 kr.
3.	Ikke godtgjort energiafgift. Det vil sige betalt afgift i form af procesafgift, rumvarme og varmt vand i perioden (1 – 2)	10.000 kr.
4.	Beregnet godtgørelsesberettiget afgift efter måling af godtgørelsesberettiget forbrug i en periode på 12 måneder	125.000 kr.
5.	Ikke-godtgørelsesberettigede energiafgift i perioden. Det vil sige afgift, som virksomheden skal betale i perioden (1 – 4)	75.000 kr.
6.	Beregnet andel af godtgørelsesberettiget energiafgift i forhold til godtgjort afgift: $(4/2 * 100) = (125.000/190.000 * 100) =$	65,8 pct.

Konklusion: Virksomheden opfylder i dette eksempel ikke forudsætningen om, at den godtgørelsesberettigede energiafgift af forbruget af naturgas skal udgøre mindst 75 pct. af den godtgjorte energiafgift i perioden.

Bemærk

Den foreslåede objektive bestemmelse ændrer ikke ved, at virksomheder, der har fået for lidt i afgiftsgodtgørelse, har

mulighed for at blive omfattet af bestemmelsen. Der kan f.eks. være tale om en virksomhed, der har betalt for meget i rumvarmeafgift, som er opgjort på baggrund af en standard-sats, f. eks. 10 kr. pr. m² pr. måned, eller efter elafgiftslovens § 11, stk. 5.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 310 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 625 af 14. juni 2011 og senest ved § 2 i lov nr. 574 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

§ 11. stk. 1-5 (udelades)

Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling i det omfang, en måling af det faktiske forbrug vedrører et areal under 100 m², såfremt der indbetales en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² pr. måned. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov nedsættes. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde. En forholdsmæssig del af afgiften af kulde, der forbruges til både tilbagebetalingsberettigede formål og ikke tilbagebetalingsberettigede formål, kan tilbagebetales, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel kan opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde køleenergi, som forbruges til tilbagebetalingsberettigede formål, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede kulde. Virksomheden kan i stedet vælge at opgøre den ikke tilbagebetalingsberettigede andel som forholdet mellem på den ene side den mængde køleenergi, som forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede kulde. Såfremt målingen af køleenergi til ikke tilbagebetalingsberettigede formål ikke foretages i umiddelbar nærhed af det anlæg, hvor kulden produceres, tillægges den målte ikke tilbagebetalingsberettigede køleenergi 10 pct. For formål, som er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 3, 7. pkt., gælder det samme, som gælder for formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, i 6. og 7. pkt.

1. I § 11, stk. 6, indsættes efter 1. pkt.:

»I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august.«

2. I § 11, stk. 6, 3. pkt., der bliver stk. 6, 4. pkt., ændres »1. og 2. pkt.« til: »1. og 3. pkt.«.

Stk. 7 (udelades)

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer, kulde og varme, tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling. Der kan ikke gives tilladelse til regulering af tidligere afgiftsperioder efter 1. pkt., medmindre der foreligger månedsvist registrerede målerdata for en periode af mindst 12 måneders varighed. Det er endvidere en forudsætning for regulering, at virksomhedens produktions- og afgiftsmæssige forhold er uændrede. Reguleringsbeløb under 10.000 kr. udbetales ikke, og ved udbetaling af reguleringsbeløb over 10.000 kr. foretages der et fradrag på 10.000 kr. Ved anmodning om reguleringsbeløb på mere end 200.000 kr. skal anmodningen være attesteret af en revisor.

§ 11 b. *Stk. 1 (udelades)*

Stk. 2. Afgiften godtgøres af kørestrøm, der anvendes af rutebiler og eltog til personbefordring.

§ 10. *Stk. 1-5 (udelades)*

Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikke tilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 5, nr. 4, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varmeforbruget for et areal under 100 m². Det er dog en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsyner anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, og at der indbetales en afgift pr. m² af de pågældende rum. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og denne lov ned-

3. I § 11, *stk. 8*, indsættes efter 3. pkt.:

»Det er yderligere en forudsætning for regulering, at det tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået tilbagebetalt for perioden.«

4. I § 11 b, *stk. 2*, udgår »rutebiler og«.

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 625 af 14. juni 2011 og senest ved § 4 i lov nr. 481 af 30. maj 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, *stk. 6*, indsættes efter 1. pkt.:

»I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august.«

2. I § 10, *stk. 6*, 4. *pkt.*, der bliver stk. 6, 5. *pkt.*, ændres »1., 2. og 3. *pkt.*« til: »1., 3. og 4. *pkt.*«.

sættes med 10 kr. pr. m² pr. måned. 1., 2. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.

Stk. 7. (udelades)

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer, kulde og varme, tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling. Der kan ikke gives tilladelse til regulering af tidligere afgiftsperioder efter 1. pkt., medmindre der foreligger månedsvist registrerede målerdata for en periode af mindst 12 måneders varighed. Det er endvidere en forudsætning for regulering, at virksomhedens produktions- og afgiftsmæssige forhold er uændrede. Reguleringsbeløb under 10.000 kr. udbetales ikke, og ved udbetaling af reguleringsbeløb over 10.000 kr. foretages der et fradrag på 10.000 kr. Ved anmodning om reguleringsbeløb på mere end 200.000 kr. skal anmodningen være attesteret af en revisor.

Bilag 6. Satser for elafgiftslovens § 11 c

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012
Nedsættelse af tilbagebetaling	Pct.	7,8	7,7	13,1

§ 5. (stk. 1-2 udelades)

Stk. 3. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 1. pkt., som fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige varme, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 2, som den producerede varme fratrukket energiindholdet i de andre brændsler ganget med 0,85. Virksomheder, der producerer både varme og elektricitet, opgør den afgiftspligtige varme som den producerede varme. Herfra fratrækkes dog energiindholdet i de andre brændsler ganget med

3. I § 10, stk. 8, indsættes efter 3. pkt.:

»Det er yderligere en forudsætning for regulering, at det tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået tilbagebetalt for perioden.«

4. Bilag 6 affattes som bilag 1 til denne lov.

§ 3

I lov om af afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1292 af 17. november 2010, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 3 i lov nr. 625 af 14. juni 2011 og senest ved § 5 i lov nr. 481 af 30. maj 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 5, stk. 3, 6. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Hvis det faktiske energiindhold i affaldet, jf. 4. pkt., ikke opgøres i forbindelse med opgørelsen af udledt CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, opgøres den afgiftspligtige mængde for virksomheder, som er omfattet af bilag 1 til nærværende lov, og som producerer både varme og elektricitet, som leveret varme ganget med energiindholdet i det afgiftspligtige affald divideret med det samlede energiindhold i brændslerne. Energiindholdet i det afgiftspligtige

0,85 og ganget med forholdet mellem på den ene side den producerede varme og på den anden side den producerede varme og energiindholdet i elektriciteten. Virksomheder, som er omfattet af bilag 1 til denne lov, og som producerer både varme og elektricitet, opgør dog den afgiftspligtige varme som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget fratrukket den del, som medgår til produktionen af elektricitet. Denne del beregnes efter fordelingsreglerne i § 7, stk. 1, for værker, som er omfattet af bilag 1 til denne lov. Hvis energiindholdet i de andre brændsler, jf. 1. og 3. pkt., ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i de andre brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver brændselskategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

Stk. 4. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 1. pkt., som foretager opgørelse af den afgiftspligtige varme, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 2, skal ved opgørelsen ikke medtage varme til eget forbrug, når det opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8 og § 8 a.

Stk. 5. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som er omfattet af bilag 1 til denne lov, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget. Når der produceres både varme og elektricitet, skal den del af energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald, som medgår til produktionen af elektricitet, dog ikke medregnes til den afgiftspligtige mængde. Denne del beregnes efter fordelingsreglerne i § 7, stk. 1, for værker, som er omfattet af bilag 1 til denne lov.

affald beregnes som summen af leveret varme, bortkølet varme og produceret elektricitet divideret med 0,85, hvorpå fratrækkes energiindholdet i andre brændsler, mens det samlede energiindhold i brændslerne beregnes som summen af leveret varme, bortkølet varme og produceret elektricitet divideret med 0,85. Hvis energiindholdet i andre brændsler, jf. 1., 3. og 7. pkt., ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1.«

2. I § 5, *stk. 3*, indsættes efter 9. pkt., der bliver 11. pkt., som *12. pkt.* og *13. pkt.*:

»Når der foretages opgørelse af det faktiske energiindhold, jf. 4. pkt., og opgørelsen dækker en periode, jf. lov om CO₂-kvoter, som er af længere varighed end afgiftsperioden, foretages for hver af de af denne periode omfattede afgiftsperioder en foreløbig opgørelse af energiindholdet. Hvis der foreligger verificerede oplysninger om energiindholdet, jf. 4. pkt., i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen for en afgiftsperiode, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden.«

3. I § 5, *stk. 5*, indsættes som *4.-7. pkt.*:

»Hvis det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget, jf. 1. pkt., ikke opgøres i forbindelse med opgørelsen af udledt CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, opgøres den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som om virksomheden ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter. Virksomheder, som ikke var omfattet af reglerne i stk. 11, 2.-6. pkt., i perioden 2010-2012, kan dog heller ikke efterfølgende omfattes af disse regler. Når der foretages opgørelse af det faktiske energiindhold, jf. 1. pkt., og opgørelsen dækker en periode, jf. lov om CO₂-kvoter, som er af længere varighed end afgiftsperioden, foretages for hver af de af denne periode omfattede afgiftsperioder en foreløbig opgørelse af energiindholdet. Hvis der foreligger verificerede oplysninger om energiindholdet, jf. 1. pkt., i overensstemmelse med CO₂-

Stk. 6. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som ikke er omfattet af bilag 1 til denne lov, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget. Når der produceres både varme og elektricitet, skal den del af energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald, som medgår til produktionen af elektricitet, dog ikke medregnes til den afgiftspligtige mængde. Denne del beregnes efter fordelingsreglerne i § 7, stk. 1, for værker, som ikke er omfattet af bilag 1 til denne lov.

§ 5. *Stk. 7-12* (udelades)

Stk. 13. Den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, divideres med 1,2, når der for anlægget ikke foretages opgørelse af det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og anlægget ikke producerer både varme og elektricitet. Den afgiftspligtige mængde, som er nævnt i 1. pkt., opgøres på samme måde som den afgiftspligtige varme, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 2, jf. stk. 2-4. Ved opgørelse og varmemålinger medtages bortkølet varme.

kvotelovgivningen for en afgiftsperiode, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden.«

4. I § 5, *stk. 6*, indsættes som 4.-8. *pkt.*:

»Virksomheder, som i perioden 2010-2012 kunne anvende reglerne i stk. 11, 2.-6. pkt., om varmereduktion vedrørende den afgiftspligtige mængde for et anlæg, kan opnå en reduktion i den afgiftspligtige mængde for anlægget i overensstemmelse med disse regler divideret med 0,85. Hvis det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget, jf. 1. pkt., ikke opgøres i forbindelse med opgørelsen af udledt CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, opgøres den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som om virksomheden ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter. Virksomheder, som ikke var omfattet af reglerne i stk. 11, 2.-6. pkt., i perioden 2010-2012, kan dog heller ikke efterfølgende omfattes af disse regler. Når der foretages opgørelse af det faktiske energiindhold, jf. 1. pkt., og opgørelsen dækker en periode, jf. lov om CO₂-kvoter, som er af længere varighed end afgiftsperioden, foretages for hver af de af denne periode omfattede afgiftsperioder en foreløbig opgørelse af energiindholdet. Hvis der foreligger verificerede oplysninger om energiindholdet, jf. 1. pkt., i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen for en afgiftsperiode, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden.«

5. I § 5, *stk. 13*, indsættes som 4. og 5. *pkt.*:

»Hvis der er installeret en eller flere røggaskondensatorer i anlægget, og varmen derfra udgør mindst 7 pct. af anlæggets samlede produktion af varme i afgiftsperioden, kan den afgiftspligtige mængde for anlægget opgøres i overensstemmelse med stk. 9, 3. pkt., og stk. 10, 3.-6., 9. og 10. pkt., i stedet for opgørelsen efter 1.-3. pkt. Den producerede varme fra røggaskondensatorer og den øvrige producerede varme inkl. bortkølet varme skal måles hver for sig.«

6. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Ved beregning af den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 7 eller 8, kan benyttes den

for perioden opgjorte virkningsgrad efter røggasmetoden, jf. stk. 2-4, i stedet for tallet 0,85, som er nævnt i § 5, stk. 7 og 8. Hvis den afgiftspligtige mængde opgøres efter § 5, stk. 7, 2. pkt., kan opgørelsen korrigeres i det omfang, energiindholdet i det afgiftspligtige affald for perioden opgjort efter røggasmetoden, jf. stk. 2-4, afviger fra det, der kan beregnes ved en antaget virkningsgrad på 0,85. Hvis den afgiftspligtige mængde opgøres efter § 5, stk. 8, 2. pkt., kan opgørelsen ligeledes korrigeres i det omfang, energiindholdet i det afgiftspligtige affald for perioden opgjort efter røggasmetoden, jf. stk. 2-4, afviger fra det, der kan beregnes ved en antaget virkningsgrad på 0,85. Hvis den afgiftspligtige mængde opgøres efter § 5, stk. 9, 3. pkt., kan opgørelsen ved brug af røggasmetoden, jf. stk. 2-4, i stedet foretages ligesom opgørelsen efter 2. pkt. Hvis den afgiftspligtige mængde opgøres efter § 5, stk. 10, 3. pkt., kan opgørelsen ved brug af røggasmetoden, jf. stk. 2-4, i stedet foretages ligesom opgørelsen efter 3. pkt. Ved beregning af den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 9 eller 10, kan benyttes den for perioden opgjorte virkningsgrad efter røggasmetoden, jf. stk. 2-4, i stedet for tallet 0,95, som er nævnt i § 5, stk. 9 og 10.

Stk. 2. Forbrændingsanlæggets virkningsgrad efter røggasmetoden fremkommer ved, at den målte producerede varme og eventuelle elektricitet divideres med energiindholdet i brændslerne. Dette energiindhold beregnes ud fra, at der fremkommer 260 normalkubikmeter (Nm³) tør iltfri røggas pr. gigajoule (GJ) nedre brændværdi i det afbrændte brændsel. Virkningsgraden, som er opgjort efter røggasmetoden, opgøres med to decimaler. Der skal foretages måling og opgørelse af røggasmængden.

Stk. 3. Hvis virksomheden ønsker at anvende virkningsgraden m.v., som er opgjort efter røggasmetoden, ved beregning af den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 7, 8, 9 eller 10, skal virksomheden anmelde dette til told- og skatteforvaltningen, inden det kan ske. Virksomheder, der foretager opgørelse efter røggasmetoden, skal anvende metoden til udgangen af det pågældende kalenderår.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler for målere og måling m.v. vedrørende opgørelse af røggasmængden, som er nævnt i stk. 2.«

§ 8. Stk. 1-4 (udelades)

Stk. 5. Der kan ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikke tilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 4, nr. 4, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varmekonsumet for et areal under 100 m². Det er dog en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsyner anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, og at der indbetales en afgift pr. m² af de pågældende rum. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiforsyning af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov nedsættes med 10 kr. pr. m² pr. måned. 1., 2. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.

§ 8. Stk. 1-6 (udelades)

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer, kulde og varme, tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling. Der kan ikke gives tilladelse til regulering af tidligere afgiftsperioder efter 1. pkt., medmindre der foreligger månedsvist registrerede målerdata for en periode af mindst 12 måneders varighed. Det er endvidere en forudsætning for regulering, at virksomhedens produktions- og afgiftsmæssige forhold er uændrede. Reguleringsbeløb under 10.000 kr. udbetales ikke, og ved udbetaling af reguleringsbeløb over 10.000 kr. foretages der et fradrag på 10.000 kr. Ved anmodning om reguleringsbeløb på mere end 200.000 kr. skal anmodningen være attesteret af en revisor.

Bilag 6. Satser for elafgiftslovens § 11 c

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012
Nedsættelse af tilbagebetaling	Pct.	7,8	7,7	13,1

7. I § 8, stk. 5, indsættes efter 1. pkt.:

»I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august.«

8. I § 8, stk. 5, 4. pkt., der bliver stk. 5, 5. pkt., ændres »1., 2. og 3. pkt.« til: »1., 3. og 4. pkt.«.

9. I § 8, stk. 7, indsættes efter 3. pkt.:

»Det er yderligere en forudsætning for regulering, at det tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået tilbagebetalt for perioden.«

10. Bilag 6 affattes som bilag 2 til denne lov.

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 313 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, ved § 2 i lov nr. 1385 af 28. december 2011 og senest ved § 6 i lov nr. 481 af 30. maj 2012, foretages følgende ændringer:

§ 1. Stk. 1-7 (udelades)

Stk. 8. Af biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- eller fyldstof i motorbrændstof, og som afsættes af virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 1 eller 2, kan der betales afgift efter energiindholdet, såfremt dette opgøres eller foreligger. Afgiften er 129,2 kr. pr. GJ for benzinækvivalenter (2015-niveau) og er 75,6 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter (2015-niveau). I perioden 2010-2014 er satserne som anført i bilag 2.

§ 9. Stk. 1-8 (udelades)

Stk. 9. Varer omfattet af stk. 4 kan i særlige tilfælde leveres uden afgift fra en autoriseret oplagshaver.

§ 11. Stk. 1-5 (udelades)

Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikke tilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 5, nr. 4, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varmeforbruget for et areal under 100 m². Det er dog en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsyner anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, og at der indbetales en afgift pr. m² af de pågældende rum. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov nedsættes med 10 kr. pr. m² pr. måned. 1., 2., og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.

§ 11. Stk. 1-7 (udelades)

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer, kulde og varme, tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperio-

1. I § 1, stk. 8, ændres »§ 3, stk. 1 eller 2« til: »§ 3, stk. 2 eller 3«.

2. I § 9, stk. 9, ændres »stk. 4« til: »stk. 6«.

3. I § 11, stk. 6, indsættes efter 1. pkt.:

»I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august.«

4. I § 11, stk. 6, 4. pkt., der bliver stk. 6, 5. pkt., ændres »1., 2. og 3. pkt.« til: »1., 3. og 4. pkt.«.

5. I § 11, stk. 8, indsættes efter 3. pkt.:

»Det er yderligere en forudsætning for regulering, at den tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået tilbagebetalt for perioden.«

der op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling. Der kan ikke gives tilladelse til regulering af tidligere afgiftsperioder efter 1. pkt., medmindre der foreligger månedsvist registrerede målerdata for en periode af mindst 12 måneders varighed. Det er endvidere en forudsætning for regulering, at virksomhedens produktions- og afgiftsmæssige forhold er uændrede. Reguleringsbeløb under 10.000 kr. udbetales ikke, og ved udbetaling af reguleringsbeløb over 10.000 kr. foretages der et fradrag på 10.000 kr. Ved anmodning om reguleringsbeløb på mere end 200.000 kr. skal anmodningen være attesteret af en revisor.

§ 5

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret ved § 5 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 5 i lov 1564 af 21. december 2010 og § 5 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, foretages følgende ændringer:

§ 5. (Stk. 1 udeladt)

Stk. 2. Virksomheder, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, opgør den afgiftspligtige mængde CO₂, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 15, som energiindholdet (GJ) i den indfyrede mængde ikkebionedbrydeligt affald til fremstilling af varme ganget med affaldets faktiske emissionsfaktor (kg CO₂/GJ). For anlæg, som er omfattet af bilag 1 til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., opgøres energiindholdet efter reglerne for opgørelse i § 5, stk. 5, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. For anlæg, som ikke er omfattet af bilag 1 til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., opgøres energiindholdet efter reglerne for opgørelse i § 5, stk. 6, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Virksomheden kan ved opgørelse af energiindholdet i det indfyrede ikkebionedbrydelige affald foretage et fradrag for varme fra affaldet, som forbruges af virksomheden selv, og som opfylder betingelserne for tilbagebetaling i § 9 a. Forbruget beregnes som varmen divideret med 0,85.

1. I § 5, stk. 2, indsættes som 6.-15. pkt.:

»Hvis affaldets faktiske emissionsfaktor, jf. 1. pkt., ikke opgøres i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter, så anvendes en emissionsfaktor på 37,0 kg CO₂/GJ for affaldet, jf. 1. pkt. Virksomheder, der anvender ikke bionedbrydeligt affald som brændsel, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, og som foretager direkte opgørelse af tons udledt CO₂ i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter, skal uanset 1.-6. pkt. anvende denne direkte opgørelse som en opgørelse af den afgiftspligtige mængde CO₂ for ikke bionedbrydeligt affald, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 15. Der foretages dog fradrag i den afgiftspligtige mængde svarende til andelen af udledningerne, som vedrører produktion af elektricitet. Andelen beregnes efter fordelingsreglerne i § 7, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Ved denne beregning opgøres energiindholdet i ikke bionedbrydeligt affaldsbrændsel som summen af leveret varme, bortkølet varme og produceret elektricitet divideret med 0,85 og derpå fratrukket energiindholdet i andre brændsler, mens kraftvarme-produktionen opgøres som summen af leveret varme og bortkølet varme. Derefter kan foreta-

ges fradrag i den afgiftspligtige mængde for varme, som forbruges af virksomheden selv, og som opfylder betingelserne for tilbagebetaling i § 9 a. Fradraget beregnes som en andel svarende til den varme, som forbruges af virksomheden selv, og som opfylder betingelserne for tilbagebetaling i § 9 a, divideret med den samlede produktion af varme, herunder bortkølet varme. Ved beregning af afgift efter § 2, stk. 1, nr. 15, på grundlag af den afgiftspligtige mængde opgjort efter 7.- 12. pkt. fradrages afgift for afgiftsperioden, som virksomheden ellers ikke har fradraget eller fået tilbagebetalt, på andre brændsler end ikke bionedbrydeligt affald for hvilke, der er udledt CO₂ i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter. Hvis opgørelsen efter lov om CO₂-kvoter dækker en periode, som er af længere varighed end afgiftsperioden, og virksomheden derfor ikke før førstnævnte periodes afslutning kan foretage opgørelse af afgift, foretages for hver af de af den førstnævnte periode omfattede afgiftsperioder en foreløbig opgørelse af afgiften efter § 2, stk. 1, nr. 15. Hvis der foreligger verificerede oplysninger til brug for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen for en afgiftsperiode, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden.«

§ 9. Stk. 1 (udelades)

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, få 57,3 pct. af afgiften efter denne lov tilbagebetalt af afgiftspligtig elektricitet, der er berettiget til tilbagebetaling og opgøres efter reglerne i nr. 3, 4, 6, 11, 13 og 14 i bilag 1 til denne lov eller anvendes som nævnt i nr. 15-37 i bilag 1 til denne lov. For anvendelser nævnt i nr. 15-37 i bilag 1 til denne lov kan afgiftspligtig elektricitet anvendt til ventilation i forbindelse med disse anvendelser medregnes som forbrugt til anvendelserne. Virksomheder, der forbruger afgiftspligtig elektricitet direkte til fremstilling af varme til anvendelser nævnt i bilag 1 til denne lov, kan ligeledes få tilbagebetalt 57,3 pct. af afgiften af elektriciteten. For de i nr. 2-37 i bilag 1 nævnte anvendelser ydes tilbagebetalingen, på betingelse af at forbruget af afgiftspligtig elektricitet vedrører en årlig produktion på mindst 10 t. I perioden

2. § 9, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

»Virksomheder, der forbruger afgiftspligtig elektricitet direkte til fremstilling af varme til anvendelser nævnt i bilag 1, kan få tilbagebetalt 57,3 pct. af den ikke tilbagebetalte afgift af elektriciteten, hvis virksomheden opfylder de betingelser, som gælder ved tilbagebetaling af en del af afgiften for en virksomheds forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. § 7 b, stk. 1, 1. pkt., dog således, at betingelsen vedrørende varmeleverancer, jf. § 7 b, stk. 4, 1. pkt., ikke skal være opfyldt.«

2008-2014 er satserne for tilbagebetalingen som anført i bilag 4.

§ 6

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 78 af 8. februar 2006, som ændret senest ved § 12 i lov nr. 1384 af 21. december 2009, foretages følgende ændring:

§ 18. *Stk. 1-2* (udelades)

Stk. 3. Der betales ikke afgift af op til 200 l brændstof i erhvervskøretøjers og specialcontainers normale tanke. Afgiftsfritagelsen omfatter dog hele brændstofindholdet i de nævnte tanke, hvor dette følger af en af Danmark tiltrådt mellemfolkelig aftale.

1. § 18, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Der betales ikke afgift af brændstof i erhvervskøretøjers og specialcontainers standardtanke. Ved standardtanke forstås standardtanke, som disse er defineret i artikel 24, nr. 2, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF- bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet.«

§ 7

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 599 af 11. juni 2007, som ændret ved § 76 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 11 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og § 2 i lov nr. 522 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

§ 3 b. Afgiften udgør for *Stk. 1, nr. 1-30* (udelades)

1. I § 3 b, *stk. 1*, indsættes som *nr. 31* og *32*:

»31) HFO-1234ze (1,3,3,3 – tetraflourpropene) 1 kr. pr. kg

32) HFO-1234yf (2,3,3,3 – tetraflourpropene) 1 kr. pr. kg«

§ 8

I lov om afgift efter brændstofforbrug m.v. for visse person- og varebiler (brændstofforbrugsafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 637 af 20. juni 2012, som ændret ved § 9 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 3. Af alle afgiftspligtige biler betales afgift af bilens brændstofforbrug, jf. §§ 2 og 4, udtrykt som kilometer pr. liter som anmeldt til Trafikstyrelsen eller som fremlagt ved syn hos en synsvirksomhed med henblik på første registrering i Danmark. Af-

1. § 3 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 3. Af alle afgiftspligtige biler betales afgift af bilens brændstofforbrug, jf. §§ 2 og 4, udtrykt som kilometer pr. liter som anmeldt til Trafikstyrelsen eller som fremlagt ved syn hos en synsvirksomhed

giften svares med de nedenfor under A eller B anførte beløb:

Se bilag 3 a

Stk. 2. Såfremt der ikke foreligger anmeldelse om en benzindreven bils brændstofforbrug, fastsættes dette i liter pr. 100 km, jf. § 2, som summen af et fast element på 3 l pr. 100 km og et variabelt element, der beregnes som 0,5 pct. af bilens egenvægt i kilogram. Er bilen dieseldreven, fastsættes forbruget i liter pr. 100 km ved at reducere forbruget beregnet efter 1. pkt. med 12,5 pct. Ved en bils egenvægt forstås vægten af bilen med tilbehør, som bilen normalt medfører. Vægten af driftsmidler, herunder brændstof, smøreolie og kølevand, samt fører medregnes ikke.

Stk. 3. Af eldrevne biler betales afgift som af benzindrevne biler efter den i stk. 2, 1. pkt., foretagne omregning. Af biler, der hverken er benzindrevne, dieseldrevne eller eldrevne, betales afgift som af dieseldrevne biler efter den i stk. 2, 2. pkt., foretagne omregning.

med henblik på første registrering i Danmark. Afgiften svares med de nedenfor under A eller B anførte beløb:

Se bilag 3 b

Stk. 2. Såfremt der ikke foreligger anmeldelse om en benzindreven bils brændstofforbrug, fastsættes dette i liter pr. 100 km, jf. § 2, som summen af et fast element på 3 l pr. 100 km og et variabelt element, der beregnes som 0,5 pct. af bilens egenvægt i kilogram. Er bilen dieseldreven, fastsættes forbruget i liter pr. 100 km ved at reducere forbruget beregnet efter 1. pkt. med 12,5 pct. Ved en bils egenvægt forstås vægten af bilen med tilbehør, som bilen normalt medfører. Vægten af driftsmidler, herunder brændstof, smøreolie og kølevand, samt fører medregnes ikke.

Stk. 3. Af natur- og biogasdrevne biler betales afgift som af dieseldrevne biler. Foreligger der oplysning om en natur- og biogasdrevet bils udledning af CO₂ udtrykt i gram pr. km, omregnes denne udledning til antal km pr. liter diesel. Omregningen foretages ved at dividere en fast faktor på 2650 med den oplyste udledning af CO₂ udtrykt i gram pr. km. Foreligger der ikke oplysning om udledningen af CO₂, betales afgift efter den i stk. 2, 2. pkt., foretagne omberegning.

Stk. 4. Af eldrevne biler betales afgift som af benzindrevne biler efter den i stk. 2, 1. pkt., foretagne omregning. Af biler, der hverken er benzindrevne, dieseldrevne, natur- og biogasdrevne eller eldrevne, betales afgift som af dieseldrevne biler efter den i stk. 2, 2. pkt., foretagne omregning.

Stk. 5. De i stk. 1 under A angivne beløb gælder for afgiftsperioder, der begynder den 1. januar 2015 eller senere, dog senest påbegyndt den 31. december 2017. De i stk. 1 under B angivne beløb gælder for afgiftsperioder, der begynder den 1. januar 2015 eller senere, dog senest påbegyndt den 31. december 2015.

Stk. 6. Fra og med kalenderåret 2016 og til og med kalenderåret 2020 reguleres de i stk. 1 under B angivne beløb for udligningsafgift på grundlag af nettoprisindeksets årsgennemsnit i året 2 år forud for det kalenderår, i hvilket satsen skal gælde. Beløbene forhøjes eller nedsættes med samme procent som den, hvormed nettoprisindekset er ændret i forhold til niveauet i 2013. Den procentvise æn-

dring beregnes med én decimal. De beløb, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb, der er deleligt med ti.

Stk. 7. For kalenderåret 2018 forhøjes de i stk. 1 under A og B angivne beløb for forbrugsafgift med 5,5 pct. De beløb, der fremkommer efter procentforhøjelsen, afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb, der er deleligt med ti. De således forhøjede beløb gælder for forbrugsafgift, der opkræves i kalenderåret 2018 til og med kalenderåret 2020.

Stk. 8. Reguleringer efter stk. 5 og den i stk. 6 fastsatte forhøjelse har virkning for det enkelte køretøj fra og med den første afgiftsperiode, der begynder den 1. januar eller senere i kalenderåret.«

§ 9

I lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (registreringsafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 615 af 7. juni 2012, som ændret ved § 11 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 4, *stk. 4*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Det samme gælder for køretøjer, hvor brændstofforbruget udtrykt som kilometer pr. liter diesel eller benzin er fastsat ved beregning.«

§ 10

I lov nr. 551 af 18. juni 2012 om afgift af skadesforsikringer foretages følgende ændring:

1. I § 4 indsættes som *nr. 7*:

»7) Arbejdsløshedsforsikring i anerkendte arbejdsløsheds-kasser omfattet af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«

§ 11

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 24. oktober 2012, som ændret

§ 4. *Stk. 1-3* (udelades)

Stk. 4. Brændstofforbrug efter stk. 2 og 3 opgøres efter § 2 i brændstofforbrugsafgiftsloven.

§ 4. Præmierne vedrørende følgende forsikringer er fritaget for afgift:

- 1) Forsikringer, der tegnes af gensidige skadesforsikringsvirksomheder, der ikke er undergivet tilsyn.
- 2) Forsikringer, der tegnes i medfør af lov om arbejdsskadesikring.
- 3) Sø-, transport- og luftfartsforsikringer.
- 4) Kreditforsikringer og kautionforsikringer.
- 5) Genforsikringskontrakter.

§ 7. Stk. 1-6 (udelades)

Stk. 7. Vare- og lastbiler med en tilladt totalvægt på ikke over 4 t, der er registreret til udelukkende erhvervmæssig anvendelse, skal være forsynet med virksomhedens navn eller logo og virksomhedens cvr-nummer. Vare- og lastbiler, der er registreret i udlandet, og som benyttes erhvervmæssigt her i landet, skal synligt i køretøjets forrude have anbragt dokumentation for virksomhedens registrering i RUT-registeret.

Stk. 8. Skatteministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om, hvordan oplysningerne i stk. 7 skal fremgå på et køretøj.

§ 4. Af vare- og lastmotorkøretøjer, der ikke er afgiftspligtige efter lov om afgift af vejbenyttelse, af påhængsvogne til godstransport og af registreringspligtige påhængsredskaber bortset fra campingvogne og af registreringspligtige motorredskaber, som er indrettet til godstransport, svares afgift af køretøjernes tilladte totalvægt efter nedenstående satser. Afgiften af motorkøretøjer, der registreres som trækraft for sættevogne til godstransport, forhøjes som fastsat i stk. 4. Afgiften af de nævnte påhængsredskaber beregnes efter satserne for påhængsvogne. Afgiften af de nævnte motorredskaber beregnes efter satserne for vare- og lastmotorkøretøjer. Der betales ikke afgift af påhængskøretøjer til godstransport, der har en tilladt totalvægt over 3.500 kg.

ved § 1 i lov nr. 481 af 30. maj 2012, lov nr. 482 af 30. maj 2012 og § 5 i lov nr. 590 af 18. juni 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes som stk. 7 og 8:

»*Stk. 7.* Vare- og lastbiler med en tilladt totalvægt på ikke over 4 tons, der er registreret til udelukkende erhvervmæssig anvendelse, skal være forsynet med virksomhedens navn eller logo og virksomhedens CVR-nummer. Vare- og lastbiler, der er registreret i udlandet, og som benyttes erhvervmæssigt her i landet, skal synligt i køretøjets forrude have anbragt dokumentation for virksomhedens registrering i RUT-registeret. 1. pkt. gælder ikke for den, der som led i udøvelsen af inkassovirksomhed er omfattet af kravet om god inkassoskik efter § 9 i lov om i inkassovirksomhed.

Stk. 8. Skatteministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om, hvordan oplysningerne i stk. 7 skal fremgå på et køretøj.«

§ 12

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 788 af 2. juli 2012, som ændret ved § 16 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, § 2 i lov nr. 1337 af 19. december 2008, § 3 i lov nr. 1386 af 21. december 2009 og § 10 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 4 ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 4.** Af vare- og lastmotorkøretøjer, der ikke er afgiftspligtige efter lov om afgift af vejbenyttelse, af påhængsvogne til godstransport og af registreringspligtige påhængsredskaber bortset fra campingvogne og af registreringspligtige motorredskaber, som er indrettet til godstransport, svares afgift af køretøjernes tilladte totalvægt efter nedenstående satser. Afgiften af motorkøretøjer, der registreres som trækraft for sættevogne til godstransport, forhøjes som fastsat i stk. 7. Afgiften af de nævnte påhængsredskaber beregnes efter satserne for påhængsvogne. Afgiften af de nævnte motorredskaber beregnes efter satserne for vare- og lastmotorkøretøjer. Der betales ikke afgift af påhængskøretøjer til godstransport, der har en tilladt totalvægt over 3.500 kg.

Se bilag 4 a

Stk. 2. For motorkøretøjer omfattet af stk. 1, II, A, som anvendes blandet privat og erhvervsmæssigt, betales tillæg med 50 pct. af tillægget for privat anvendelse.

Stk. 3. For motorkøretøjer omfattet af stk. I, II, A, der er registreret første gang 1. januar 1998 eller senere, og som opfylder de krav til udslippet af skadelige stoffer, der ved bekendtgørelse fastsættes af Transportministeriet, ydes fradrag i vægtafgiften med følgende beløb årligt:

Se bilag 5

Stk. 4. Afgiften af et lastmotorkøretøj, der registreres som trækraft for én sættevogn, forhøjes med et beløb svarende til afgiften af en påhængsvogn til godstransport med samme antal aksler og totalvægt som sættevognen, jf. § 8, stk. 2. Registreres et lastmotorkøretøj som trækraft for flere sættevogne, forhøjes afgiften af motorkøretøjet med et beløb svarende til afgiften af en 2-akslet påhængsvogn med samme totalvægt som en sådan 2-akslet sættevogn, som sammen med det pågældende motorkøretøj udgør et vogntog med størst tilladte totalvægt. Registreres et lastmotorkøretøj udelukkende som trækraft for sættevogne med flere end 2 aksler, forhøjes afgiften af motorkøretøjet med et beløb svarende til afgiften af en påhængsvogn med 3 eller flere aksler, som sammen med det pågældende motorkøretøj udgør et vogntog med størst tilladte totalvægt.

Stk. 5. Af køretøjer, som er særligt indrettet til befordring af mandskab og materiel (mandskabsvogne), hvis varelad eller varerum har større flademål end personrummet, og hvis tilladte totalvægt overstiger 4 tons, svares afgift efter satserne for vare- og lastmotorkøretøjer.

Se bilag 4 b

Stk. 2. For motorkøretøjer omfattet af stk. 1, II, A, som anvendes blandet privat og erhvervsmæssigt, betales tillæg med 50 pct. af tillægget for privat anvendelse.

Stk. 3. De i stk. 1 under I og II A angivne beløb for vægtafgift og tillæg for privat anvendelse gælder for afgiftsperioder, der begynder den 1. januar 2015 eller senere, dog senest påbegyndt den 31. december 2017. De i stk. 1 under I og II A angivne beløb for udligningsafgift gælder for afgiftsperioder, der begynder den 1. januar 2015 eller senere, dog senest påbegyndt den 31. december 2015. De i stk. 1 under II B angivne beløb for vægtafgift og udligningsafgift gælder for afgiftsperioder, der begynder den 1. januar 2013 eller senere, dog senest påbegyndt den 31. december 2020.

Stk. 4. Fra og med kalenderåret 2016 og til og med kalenderåret 2020 reguleres de i stk. 1 under I og II A angivne beløb for udligningsafgift på grundlag af nettoprisindeksets årsgennemsnit i året 2 år forud for det kalenderår, i hvilket satsen skal gælde. Beløbene forhøjes eller nedsættes med samme procent som den, hvormed nettoprisindekset er ændret i forhold til niveauet i 2013. Den procentvise ændring beregnes med én decimal. De beløb, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb. Afgiftsbeløb, der er fastsat pr. køretøj, afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb, der er deleligt med ti.

Stk. 5. For kalenderåret 2018 forhøjes de i stk. 1 under I og II A angivne beløb for vægtafgift og tillæg for privat anvendelse med 5,5 pct. De beløb, der fremkommer efter procentforhøjelsen, afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb. Afgiftsbeløb, der er fastsat pr. køretøj, afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb, der er deleligt med ti. De således forhøjede beløb gælder for vægtafgift og tillæg for privat anvendelse, der opkræves i kalenderåret 2018 til og med kalenderåret 2020.

Stk. 6. (Ophævet).

Stk. 7. (Ophævet).

Stk. 8. For biler omfattet af stk. 1, II, A med en tilladt totalvægt på indtil 3,5 t indrettet med fast soveplads, betales afgift efter satserne for vare- og lastmotorkøretøjer, såfremt bilerne er specielt indrettet til erhvervsmæssig anvendelse som ledsagebil for særtransporter, jf. bekendtgørelse om særtransport. Biler som nævnt i 1. pkt. kan ikke registreres eller få tilladelse til privat anvendelse.

Stk. 9. I køretøjer med tilladt totalvægt over 4 tons, hvoraf der svares afgift efter stk. 1, må der ikke uden for førerrummet befordres andre personer end sådanne, som er nødvendige til af- og pålæsning af det transporterede gods. Det er dog tilladt at benytte køretøjerne til befording af personer, der er ansat i ejerens (brugerens) virksomhed, til eller fra den arbejdsplads, hvor de skal anvende det medbragte materiel. Køretøjerne må ikke benyttes til ferie kørsel eller anden privat personbefordring.

Stk. 10. I køretøjer, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 4 tons, og hvoraf afgift svares efter stk. 1, må der ikke befordres personer uden for førerrummet. Det er dog tilladt uden for førerrummet at befordre personer, som er ansat i ejerens (brugerens) virksomhed, til eller fra den arbejdsplads, hvor de skal anvende det medbragte materiel.

Stk. 6. Reguleringer efter stk. 4 og den i stk. 5 fastsatte forhøjelse har virkning for det enkelte køretøj fra og med den første afgiftsperiode, der begynder den 1. januar eller senere i kalenderåret.

Stk. 7. Afgiften af et lastmotorkøretøj, der registreres som trækraft for én sættevogn, forhøjes med et beløb svarende til afgiften af en påhængsvogn til godstransport med samme antal aksler og totalvægt som sættevognen, jf. § 8, stk. 2. Registreres et lastmotorkøretøj som trækraft for flere sættevogne, forhøjes afgiften af motorkøretøjet med et beløb svarende til afgiften af en 2-akslet påhængsvogn med samme totalvægt som en sådan 2-akslet sættevogn, som sammen med det pågældende motorkøretøj udgør et vogntog med størst tilladte totalvægt. Registreres et lastmotorkøretøj udelukkende som trækraft for sættevogne med flere end 2 aksler, forhøjes afgiften af motorkøretøjet med et beløb svarende til afgiften af en påhængsvogn med 3 eller flere aksler, som sammen med det pågældende motorkøretøj udgør et vogntog med størst tilladte totalvægt.

Stk. 8. Af køretøjer, som er særligt indrettet til befording af mandskab og materiel (mandskabsvogne), hvis varelad eller varerum har større flademål end personrummet, og hvis tilladte totalvægt overstiger 4 tons, svares afgift efter satserne for vare- og lastmotorkøretøjer.

Stk. 9. For biler med en tilladt totalvægt på indtil 4 t omfattet af stk. 1, II, A, eller § 1, stk. 2, i brændstofforbrugsafgiftsloven, der ikke er registreret til hel eller delvis privat benyttelse, kan told- og skatteforvaltningen tillade, at der for privat benyttelse af køretøjet betales en afgift på 185 kr. pr. dag, hvor køretøjet anvendes privat i indtil 20 dage pr. kalenderår. Der udstedes bevis for betalingen, som skal medbringes under kørsel med bilen den pågældende dag og på forlangende forevises politiet eller told- og skatteforvaltningen.

Stk. 10. Betaling efter stk. 9 dækker de tilsvarende merværdiafgift, der følger af den private benyttelse af og rådighed over køretøjet den pågældende dag, og køretøjet anses fortsat som udelukkende erhvervsmæssigt benyttet. Der kan ikke udstedes tilladelse til motorkøretøjer, der er fritaget for afgift efter denne lov eller brændstofforbrugsaf-

Stk. 11. Med køretøjer som nævnt i stk. 7 må foruden føreren kun befordres personer, der arbejder i ejerens (brugerens) virksomhed, til eller fra virksomhedens arbejdspladser. Køretøjerne skal på tydelig måde være påmalet virksomhedens navn.

giftsloven eller fritaget for registreringsafgift efter § 2 i registreringsafgiftsloven.

Stk. 11. For biler omfattet af stk. 1, II, A med en tilladt totalvægt på indtil 3,5 t indrettet med fast soveplads, betales afgift efter satserne for vare- og lastmotorkøretøjer, såfremt bilerne er specielt indrettet til erhvervmæssig anvendelse som ledsagebil for særtransporter, jf. bekendtgørelse om særtransport. Biler som nævnt i 1. pkt. kan ikke registreres eller få tilladelse til privat anvendelse.

Stk. 12. I køretøjer med tilladt totalvægt over 4 tons, hvoraf der svares afgift efter stk. 1, må der ikke uden for førerrummet befordres andre personer end sådanne, som er nødvendige til af- og pålæsning af det transporterede gods. Det er dog tilladt at benytte køretøjerne til befording af personer, der er ansat i ejerens (brugerens) virksomhed, til eller fra den arbejdsplads, hvor de skal anvende det medbragte materiel. Køretøjerne må ikke benyttes til feriekørsel eller anden privat personbefordring.

Stk. 13. I køretøjer, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 4 tons, og hvoraf afgift svares efter stk. 1, må der ikke befordres personer uden for førerrummet. Det er dog tilladt uden for førerrummet at befordre personer, som er ansat i ejerens (brugerens) virksomhed, til eller fra den arbejdsplads, hvor de skal anvende det medbragte materiel.

Stk. 14. Med køretøjer som nævnt i stk. 8 må foruden føreren kun befordres personer, der arbejder i ejerens (brugerens) virksomhed, til eller fra virksomhedens arbejdspladser. Køretøjerne skal på tydelig måde være påmalet virksomhedens navn.

Stk. 15. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om administrationen af stk. 9 og 10.«

§ 23. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug ved:

Stk. 1, nr. 1-3 (udelades)

Stk. 2. På samme måde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

Stk. 2, nr. 1-4 (udelades)

5) i øvrigt benytter eller indretter et køretøj i strid med køretøjets registrerede art og anvendelse.

2. I § 23, *stk. 2, nr. 5*, ændres »stk. 6-8« til: »12-14«.

3. I § 23, *stk. 2, nr. 5*, ændres »anvendelse.« til: »anvendelse,«.

4. I § 23, *stk. 2*, indsættes som nr. 6: »6) under kørslen undlader at medbringe et bevis udstedt efter § 4, stk. 9.«

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 287 af 28. marts 2011, som ændret
senest ved § 3 i lov nr. 590 af 18. juni 2012, foreta-
ges følgende ændringer:

1. Efter § 29 indsættes:

»§ 29 a. For vare- og lastmotorkøretøjer med til-
ladt totalvægt på ikke over 3 t, hvor der er taget
fuldt fradrag for afgift vedrørende anskaffelse eller
leje, kan der ske en afgiftsbetaling på 40 kr. pr. dag
i indtil 20 dage pr. kalenderår for udtagning af kø-
retøjet til privat brug for virksomhedens indehaver
eller dennes personale eller i øvrigt til virksomhe-
den uvedkommende formål. Der udstedes bevis for
afgiftens betaling, som skal medbringes under kør-
sel med køretøjet den pågældende dag og efter an-
modning vises til politiet eller told- og skattefor-
valtningen.

Stk. 2. Afgiftsbetaling efter stk. 1 kan ikke foreta-
ges for køretøjer, der er fritaget for afgift efter lov
om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. eller brænd-
stofforbrugsafgiftsloven eller fritaget for registre-
ringsafgift efter lov om registreringsafgift af motor-
køretøjer m.v. § 2. Dette gælder dog ikke el- og
brintdrevne køretøjer.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere
regler om administrationen af ordningen i stk. 1 om
dagsbeviser.«

§ 41. Afgift, der vedrører anskaffelse af vare- og
lastmotorkøretøjer med tilladt totalvægt på ikke
over 3 t, kan ikke fradrages, medmindre køretøjerne
udelukkende anvendes i forbindelse med virksom-
hedens fradragsberettigede levering af varer og
ydelser.

Stk. 2. Afgift, der vedrører drift af de i stk. 1 om-
handlede motorkøretøjer, kan fuldt ud fradrages,
uanset om køretøjet kun delvis anvendes til fra-
dragsberettigede formål i virksomheden.

Stk. 3. For lejede motorkøretøjer af den i stk. 1
omhandlede art, der under lejemålet ikke udeluk-
kende anvendes i virksomheden, kan afgiften ve-
drørende driften og en tredjedel af afgiften på lejen
fradrages.

Stk. 4. Det er en betingelse for fradragsret efter
stk. 2 og 3, at virksomhedens leverancer af varer og
ydelser overstiger registreringsgrænsen i § 48,
stk. 1, 1. pkt.

2. I § 41 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Er der for et køretøj af den i stk. 1 og 3
omhandlede art betalt afgift for privat anvendelse
af køretøjet i henhold til § 29 a, stk. 1, anses køre-
tøjet fortsat som anvendt udelukkende i forbindelse
med virksomhedens fradragsberettigede leveringer
af varer og ydelser.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

§ 14

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 642 af 22. juni 2012, som ændret
ved § 1 i lov nr. 1365 af 28. december 2011, § 10 i
lov nr. 922 af 18. september 2012 og § 1 i lov nr.
928 af 18. september 2012, foretages følgende æn-
dring:

§ 93. Dokumenter, som oprettes mellem anerken-
dte arbejdsløshedskasser og deres medlemmer, er
stempelfri, for så vidt de vedrører forsikringen. Det
samme gælder arbejdsløshedskassernes vedtægter.

1. § 93 ophæves.

§ 15

I lov nr. 924 af 18. september 2012 om ændring
af lov om forskellige forbrugsafgifter, brændstof-
forbrugsafgiftsloven, tonnageskatteloven og for-
skellige andre love (Indeksring af forskellige
punktafgifter og de løbende bilafgifter, regulering
af tonnageskatten, forhøjelse af udligningsafgiften
og forlængelse af afgiftsfritagelsen for brint- og el-
biler) foretages følgende ændringer:

(Bestemmelserne er endnu ikke trådt i kraft)

1. § 9, nr. 2-3, ophæves.

(Bestemmelserne er endnu ikke trådt i kraft)

2. § 10, nr. 4-7, ophæves.

§ 16

I lov nr. 590 af 18. juni 2012 om ændring af lig-
ningsloven og forskellige andre love (Initiativer
rettet mod sort arbejde) foretages følgende æn-
dring:

(Bestemmelsen er endnu ikke trådt i kraft)

1. § 5, nr. 1, ophæves.

§ 17

I lov nr. 1337 af 19. december 2008 om ændring
af ligningsloven, lov om vægtafgift af motorkøretø-
jer m.v. og registreringsafgiftsloven (Smidiggørelse
af 60-dages-reglen, dagsafgift for privat benyttelse
af varebiler og afgiftsfritagelse for visse ledsagebi-
ler) foretages følgende ændringer:

(Bestemmelserne er endnu ikke trådt i kraft)

1. § 2, nr. 1, 4, 5 og 6, ophæves.

§ 18

I lov nr. 1386 af 21. december 2009 om ændring af lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler, registreringsafgiftsloven og forskellige andre love (Brændstofforbrugsafgift af nye varebiler, ændret registreringsafgift af taxaer og harmonisering af satsreguleringsbestemmelser) foretages følgende ændring:

(Bestemmelsen er endnu ikke trådt i kraft)

1. § 3, nr. 4, ophæves.

§ 19

I lov nr. 625 af 14. juni 2011 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love. (Ændring af afgift på erhvervenes energiforbrug m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 3, nr. 2, ophæves.

§ 20

Lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer (Fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion)

Lov nr. 529 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer (Fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion) ophæves.

§ 1

I lov om afgift af affald og råstoffer (affalds- og råstofloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1165 af 27. november 2006, foretages følgende ændring:

1. I § 9 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Råmel, uforbrændte klinker, filterstøv, kasseret cement, kasserede klinker og ovnudhugning fra egen cementproduktion kan ligeledes føres til deponering på den til produktionen hørende egen grund, uden at der skal svares affaldsafgift.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

§ 2

Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 21

Stk. 1. Der ydes tilbagebetaling af afgiften af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet anvendt til opladning af batterier til registrerede elbiler. Tilbagebetalingen omfatter elektricitet anvendt i ladestandere, herunder hurtigladere, der drives for virksomhedens regning og risiko, og elektricitet anvendt til opladning af batterier på batteriskiftestationer. Tilbagebetalingen ydes i øvrigt i overensstemmelse med de øvrige bestemmelser i lov om afgift af elektricitet §§ 11, 11 a og 11 c.

Stk. 2. Tilbagebetalingen ydes uanset betingelsen i lov om afgift af elektricitet § 11, stk. 16, om fradragsret i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for merværdiafgift for elektricitet og varme. Som dokumentation for tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden på anmodning fremlægge opgørelser af målinger af den forbrugte elektricitet i ladestandere, herunder hurtigladere, og på batteriskiftestationer. Der ydes tilbagebetaling med virkning fra og med den 27. april 2010 og til og med den 31. december 2014.

§ 22

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. § 1, nr. 1, § 2 nr. 1, § 3, nr. 7, og § 4, nr. 3, har virkning fra og med den 1. januar 2010. Virksomheder, der er berettigede til tilbagebetaling af energiafgift efter disse regler, skal søge told- og skatteforvaltningen herom senest seks måneder efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. § 3, nr. 5, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med den 1. januar 2010.

Stk. 4. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 3, nr. 6, og § 19, nr. 1.

Bilag 1

Bilag 6 affattes således:

»**Bilag 6. Satser for gasafgiftslovens § 10 a**

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012
Nedsættelse af tilba- gebetaling	Pct.	7,8	7,7	13,1

«

Bilag 2**Bilag 6 affattes således:****»Bilag 6. Satser for kulafgiftslovens § 8 a**

		1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012
Nedsættelse af tilba- gebetaling	Pct.	7,8	7,7	13,1

«

Bilag 3 a (gældende ret – brændstofforbrugsafgiftslovens § 3)*A. Benzindrevne biler m.v.*

			Afgift pr. halvår, kr.	
			pr. bil	
Kilometer pr. liter mindst			20,0	290
Under	20,0	men ikke under	18,2	560
Under	18,2	men ikke under	16,7	830
Under	16,7	men ikke under	15,4	1.110
Under	15,4	men ikke under	14,3	1.380
Under	14,3	men ikke under	13,3	1.650
Under	13,3	men ikke under	12,5	1.920
Under	12,5	men ikke under	11,8	2.190
Under	11,8	men ikke under	11,1	2.460
Under	11,1	men ikke under	10,5	2.730
Under	10,5	men ikke under	10,0	3.010
Under	10,0	men ikke under	9,1	3.540
Under	9,1	men ikke under	8,3	4.100
Under	8,3	men ikke under	7,7	4.640
Under	7,7	men ikke under	7,1	5.180
Under	7,1	men ikke under	6,7	5.720
Under	6,7	men ikke under	6,3	6.270
Under	6,3	men ikke under	5,9	6.810
Under	5,9	men ikke under	5,6	7.350
Under	5,6	men ikke under	5,3	7.910
Under	5,3	men ikke under	5,0	8.450
Under	5,0	men ikke under	4,8	8.990
Under	4,8	men ikke under	4,5	9.530
Under	4,5			10.080

B. Dieseldrevne biler m.v.

Afgift pr. halvår, kr. pr. bil

				Forbrug	Udligning
Kilometer pr. liter mindst			32,1	-	80
Under	32,1	men ikke under	28,1	-	370
Under	28,1	men ikke under	25,0	-	660
Under	25,0	men ikke under	22,5	290	720
Under	22,5	men ikke under	20,5	560	790
Under	20,5	men ikke under	18,8	830	850
Under	18,8	men ikke under	17,3	1.110	920
Under	17,3	men ikke under	16,1	1.380	990
Under	16,1	men ikke under	15,0	1.650	1.060
Under	15,0	men ikke under	14,1	1.920	1.140
Under	14,1	men ikke under	13,2	2.190	1.210
Under	13,2	men ikke under	12,5	2.460	1.290
Under	12,5	men ikke under	11,9	2.730	1.360
Under	11,9	men ikke under	11,3	3.010	1.420
Under	11,3	men ikke under	10,2	3.540	1.570
Under	10,2	men ikke under	9,4	4.100	1.710
Under	9,4	men ikke under	8,7	4.640	1.840
Under	8,7	men ikke under	8,1	5.180	2.000
Under	8,1	men ikke under	7,5	5.720	2.110
Under	7,5	men ikke under	7,0	6.270	2.250
Under	7,0	men ikke under	6,6	6.810	2.410
Under	6,6	men ikke under	6,2	7.350	2.540
Under	6,2	men ikke under	5,9	7.910	2.670
Under	5,9	men ikke under	5,6	8.450	2.830
Under	5,6	men ikke under	5,4	8.990	2.970
Under	5,4	men ikke under	5,1	9.530	3.160
Under	5,1			10.080	3.300

Bilag 3 b (forslaget – brændstofforbrugsafgiftslovens § 3, jf. forslaget § 8, nr. 1)

A. Benzindrevne personbiler m.v.

			Kr. pr. halvår pr. bil Forbrugsafgift	
Kilometer pr. liter mindst			20,0	310
Under	20,0	men ikke under	18,2	600
Under	18,2	men ikke under	16,7	890
Under	16,7	men ikke under	15,4	1.190
Under	15,4	men ikke under	14,3	1.480
Under	14,3	men ikke under	13,3	1.770
Under	13,3	men ikke under	12,5	2.060
Under	12,5	men ikke under	11,8	2.350
Under	11,8	men ikke under	11,1	2.640
Under	11,1	men ikke under	10,5	2.930
Under	10,5	men ikke under	10,0	3.230

Under	10,0	men ikke under	9,1	3.800
Under	9,1	men ikke under	8,3	4.400
Under	8,3	men ikke under	7,7	4.980
Under	7,7	men ikke under	7,1	5.560
Under	7,1	men ikke under	6,7	6.140
Under	6,7	men ikke under	6,3	6.730
Under	6,3	men ikke under	5,9	7.310
Under	5,9	men ikke under	5,6	7.890
Under	5,6	men ikke under	5,3	8.500
Under	5,3	men ikke under	5,0	9.080
Under	5,0	men ikke under	4,8	9.650
Under	4,8	men ikke under	4,5	10.230
Under	4,5			10.830

B. Dieseldrevne personbiler m.v.

Kr. pr. halvår pr. bil

				Forbrugs afgift	Udlignings afgift
Kilometer pr. liter mindst			32,1	-	120
Under	32,1	men ikke under	28,1	-	580
Under	28,1	men ikke under	25,0	-	1.040
Under	25,0	men ikke under	22,5	310	1.130
Under	22,5	men ikke under	20,5	600	1.240
Under	20,5	men ikke under	18,8	890	1.340
Under	18,8	men ikke under	17,3	1.190	1.450
Under	17,3	men ikke under	16,1	1.480	1.550
Under	16,1	men ikke under	15,0	1.770	1.670
Under	15,0	men ikke under	14,1	2.060	1.790
Under	14,1	men ikke under	13,2	2.350	1.910
Under	13,2	men ikke under	12,5	2.640	2.030
Under	12,5	men ikke under	11,9	2.930	2.130
Under	11,9	men ikke under	11,3	3.230	2.230
Under	11,3	men ikke under	10,2	3.800	2.470
Under	10,2	men ikke under	9,4	4.400	2.680
Under	9,4	men ikke under	8,7	4.980	2.890
Under	8,7	men ikke under	8,1	5.560	3.140
Under	8,1	men ikke under	7,5	6.140	3.320
Under	7,5	men ikke under	7,0	6.730	3.530
Under	7,0	men ikke under	6,6	7.310	3.790
Under	6,6	men ikke under	6,2	7.890	3.990
Under	6,2	men ikke under	5,9	8.500	4.200
Under	5,9	men ikke under	5,6	9.080	4.450
Under	5,6	men ikke under	5,4	9.650	4.670

Under	5,4	men ikke under	5,1	10.230	4.960
Under	5,1			10.830	5.190

Bilag 4 a (gældende ret – vægtafgiftslovens § 4, stk. 1)

	Vægtafgift		Udligningsafgift		Tillæg for privat anvendelse
	Motorkøretøj kr.	Påhængskøretøj kr.	Motorkøretøj kr.	Påhængskøretøj kr.	Motorkøretøj kr.

I. Motorcykler med varebildevogn

Afgift pr. køretøj: 12 måneder	290,25	-	76	-	-
-----------------------------------	--------	---	----	---	---

	Vægtafgift		Udligningsafgift		Tillæg for privat anvendelse	
	Motorkøretøj kr.	Påhængskøretøj kr.	Motorkøretøj kr.	Påhængskøretøj kr.	Motorkøretøjer registreret første gang til og med den 24. april 2007. Kr.	Motorkøretøjer registreret første gang den 25. april 2007 eller senere. Kr.

II. Vare- og lastbiler m.v., der ikke er afgiftspligtige efter lov om afgift af vejbenyttelse, samt visse påhængskøretøjer.
A. Motor- og påhængskøretøjer m.v. indtil 4.000 kg tilladt totalvægt

Totalvægt indtil 500 kg	850	-	360	-	900	5.040
-------------------------	-----	---	-----	---	-----	-------

Afgift pr. køretøj:
12 måneder

Totalvægt 501-1.000 kg	1.090	110	520	-	900	5.040
------------------------	-------	-----	-----	---	-----	-------

Afgift pr. køretøj:
12 måneder

Totalvægt 1.001-2.000 kg	1.810	220	710	-	900	5.040
--------------------------	-------	-----	-----	---	-----	-------

Afgift pr. køretøj:
12 måneder

Totalvægt 2.001-2.500 kg	3.140	290	890	-	5.040	5.040
--------------------------	-------	-----	-----	---	-------	-------

Afgift pr. køretøj: 12 måneder						
Totalvægt	3.760	360	1.010	–	5.040	5.040
2.501-3.000 kg						
Afgift pr. køretøj: 12 måneder						
Totalvægt	3.760	440	1.150	160	5.040	15.000
3.001-4.000 kg						
Afgift pr. køretøj: 12 måneder						

	Vægtafgift		Udligningsafgift		Tillæg for privat anvendelse
	Motorkøretøj kr.	Påhængskøretøj kr.	Motorkøretøj kr.	Påhængskøretøj kr..	

B. Motor- og påhængskøretøjer m.v. over 4.000 kg tilladt totalvægt.

a) Med højst 2 aksler.

Totalvægt 4.001-5.000 kg				
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	2.052	552	1.150	200
Totalvægt 5.001-6.000 kg				
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	2.052	672	1.150	250
Totalvægt 6.001-7.000 kg				
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	2.052	825	1.150	300
Totalvægt 7.001-8.000 kg				
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	2.052	988	1.150	400
Totalvægt 8.001-9.000 kg				
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	2.052	1.161	1.150	450
Totalvægt 9.001-10.000 kg				
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	2.052	1.344	1.150	550
Totalvægt 10.001-11.000 kg				
Afgift pr. køretøj:	2.279	1.537	1.150	650

12 måneder				
Totalvægt				
11.001-12.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.610	1.740	1.150	750
Totalvægt				
12.001-13.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	3.087	1.953	1.150	850
Totalvægt				
13.001-14.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	3.604	2.176	1.150	1.000
Totalvægt				
14.001-15.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	4.161	2.628	1.150	1.100
Totalvægt over				
15.000 kg				
Afgift pr. 200 kg to-				
talvægt:				
12 måneder	60	40	16	16
b) Med mere end 2				
aksler.				
Totalvægt indtil				
18.000 kg				
Afgift pr. 200 kg to-				
talvægt:				
12 måneder	32	20	11	12
Totalvægt				
18.001-19.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	3.069	1.953	1.150	1.100
Totalvægt				
19.001-20.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	3.332	2.156	1.150	1.200
Totalvægt over				
20.000 kg				
Afgift pr. 200 kg to-				
talvægt:				
12 måneder	36	24	13	13

Bilag 4 b (forslaget – vægtafgiftslovens § 4, stk. 1, jf. forslaget § 12, nr. 1)

	Vægtafgift		Udligningsafgift	
	Motorkøretøj kr.	Påhængskøretøj kr.	Motorkøretøj kr.	Påhængskøretøj kr.
B. Motor- og påhængskøretøjer m.v. over 4.000 kg tilladt to- talvægt.				
a) Med højst 2 aksler.				
Totalvægt 4.001-5.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.052	552	1.150	200
Totalvægt 5.001-6.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.052	672	1.150	250
Totalvægt 6.001-7.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.052	825	1.150	300
Totalvægt 7.001-8.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.052	988	1.150	400
Totalvægt 8.001-9.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.052	1.161	1.150	450
Totalvægt 9.001-10.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.052	1.344	1.150	550
Totalvægt 10.001-11.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.279	1.537	1.150	650
Totalvægt 11.001-12.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.610	1.740	1.150	750
Totalvægt 12.001-13.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	3.087	1.953	1.150	850
Totalvægt 13.001-14.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	3.604	2.176	1.150	1.000
Totalvægt 14.001-15.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	4.161	2.628	1.150	1.100
Totalvægt over 15.000 kg				
Afgift pr. 200 kg totalvægt:				
12 måneder	60	40	16	16
b) Med mere end 2 aksler.				
Totalvægt indtil 18.000 kg				
Afgift pr. 200 kg totalvægt:				
12 måneder	32	20	11	12
Totalvægt 18.001-19.000 kg	3.069	1.953	1.150	1.100

Afgift pr. køretøj:

12 måneder

Totalvægt 19.001-20.000 kg

Afgift pr. køretøj:

12 måneder	3.332	2.156	1.150	1.200
------------	-------	-------	-------	-------

Totalvægt over 20.000 kg

Afgift pr. 200 kg totalvægt:

12 måneder	36	24	13	13
------------	----	----	----	----

Bilag 5 (Gældende ret – vægtafgiftslovens § 4, stk. 3)

Tilladt totalvægt	År 1998-2000 Fradrag, kr.	År 2001 Fradrag, kr.	År 2002-05 Fradrag, kr.
De bekendtgjorte			
år 2000-miljønormer:			
Indtil 1.000 kg	350	0	0
1.001-2.000 kg	700	0	0
2.001-2.500 kg	900	900	0
2.501-3.500 kg	1.150	1.150	0
De bekendtgjorte			
år 2005-miljønormer:			
Indtil 1.000 kg	450	100	100
1.001-2.000 kg	900	200	200
2.001-2.500 kg	1.250	1.250	350
2.501-3.500 kg	1.600	1.600	450